

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์
ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา

นายจักริน ดั่งวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING
FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON PIAGET'S THEORY ON SELF-DISCIPLINE
OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS

Mr.Jakrin Duangkam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา
โดย	นายจักริน ดั่งคำ
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรวายุทธพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรวายุทธพิทักษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาทินี หอมสนิท)

จักริน ด้วงคำ : ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา.(THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON PIAGET'S THEORY ON SELF-DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์, 222 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คนของโรงเรียนนิชากร กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ 8 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองและแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่า "ที" และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา.....หลักสูตรและการสอน..... ลายมือชื่อนิสิต.....
 สาขาวิชา.....สุขศึกษาและพลศึกษา..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา.....2554.....

5383320127 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : FOOTBALL ACTIVITIES / SELF-DISCIPLINE / PIAGET'S THEORY / PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT

JAKRIN DUANGKAM : THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT USING FOOTBALL ACTIVITIES BASED ON PIAGET'S THEORY ON SELF-DISCIPLINE OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR : ASSOC.PROF. JINTANA SARAYUTHPITAK.Ph.D., 222 pp.

The purposes of this study were 1) to compare the average score of self-discipline before, after, and follow up implementation of the experimental group students who were assigned the physical education learning management by using football activities based on Piaget's Theory and the control group students who were given regular method of teaching. 2) to compare the average score of the self-discipline after and follow up implementation between the experimental group students and the control group students. The sample was 60 students from the Wichakorn, School Bangkok. Thirty students in the experimental group were assigned to study under the physical education learning management using football activities based on Piaget's theory while the other thirty students in the control group were assigned to study with the conventional teaching method. The research instruments were composed of the learning activity plans using eight physical education lesson plans for football activities based on Piaget's Theory, the test of the self-discipline and the record of the self-discipline in its own by observing. Then data were analyzed by means, standard deviations, t-test and one-way analysis of variance with repeated measures, post hoc multiple comparisons Scheffe

The research findings were as follows;

1. The mean score of the self-discipline of the experimental and the control groups students after and follow up experiment were significantly higher than before experiment at .05 level.

2. The mean score of the self-discipline of the experimental group students after and follow up experiment were higher than the control group students at .05 level

Department :Curriculum and Education..... Student's Signature.....

Field of Study :Health and Physical Education..... Advisor's Signature.....

Academic Year : ...2011.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งช่วยให้คำแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วยดี โดยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยขอคำปรึกษา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่งในความกรุณาของท่านอาจารย์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ ประธาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวาทิน หอมสนิท กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ทำให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์ธมยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐพร สุดดี อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม และอาจารย์ สุรางค์ ควนสุวรรณที่ได้เสียสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ จุฬารักษ์ มีฉลาด ผู้อำนวยการโรงเรียนนิชากรและ อาจารย์มนตรี เอกวงษ์ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้ สถานที่ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบคุณนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6/1 และห้องประถมศึกษา ปีที่ 6/2 ที่ได้เสียสละเวลาเข้าร่วมการทดลองด้วยความตั้งใจเป็นอย่างดีโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นิสิตปริญญาโทสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา ทุกท่านที่ ให้ความช่วยเหลือ คอยดูแลร่วมทุกข์ร่วมสุขซึ่งกันและกันตลอดระยะเวลาที่ศึกษาที่จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อโสธร ดั่งวงศ์ คุณแม่สมคิด ดั่งวงศ์ นางสาว โสภิตา ดั่งวงศ์ พันโทโถมวัฒน์ สว่างวิทย์ นางสาววิรตี เอกกรณรงค์ชัยและญาติพี่น้องพร้อมทั้งผู้มี อุปการะคุณทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนในการศึกษา ให้ความรัก ความอบอุ่น ความหวังใย และ กำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้ด้วยดีตลอดมา ข้าพเจ้าจึงขอเทิดทูนพระคุณนี้ไว้เหนือสิ่งอื่นใด และขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอน ตลอดจนสนับสนุนผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
การจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	15
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง.....	23
พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	45
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

บทที่	หน้า
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
แบบแผนการทดลอง.....	53
การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง.....	54
ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	56
วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	56
สถิติที่ใช้.....	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬา ฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยใน ตนเองของนักเรียนประถมศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบ ปกติ.....	57
ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตาม แนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของ นักเรียนประถมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ.....	64
ผลการแสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง จากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตในระยะ ก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะติดตามผล.....	77
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการวิจัย.....	82

บทที่	หน้า
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ	93
รายการอ้างอิง.....	94
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	102
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย.....	104
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	111
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	189
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	196
ภาคผนวก ฉ ตารางการเปรียบเทียบ.....	209
ภาคผนวก ช ภาพกิจกรรมในการทำวิจัย.....	214
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	222

สารบัญญัตราสาร

ตารางที่		หน้า
2.1	มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่น เกม และกีฬา.....	14
2.2	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติ เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิต วิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา.....	14
2.3	คุณลักษณะความมีระเบียบวินัยในตนเองตามแนวคิดของบุคคลต่างๆ.....	28
3.1	ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบ ปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิด ของเพียเจต์.....	47
3.2	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการ ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	55
3.3	จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้.....	55
4.1	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน กลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะ ติดตามผล.....	58
4.2	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของคะแนนความ มี ระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมใน ระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	59
4.3	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัย ในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่	60
4.4	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของ นักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกรายด้านและตามช่วงเวลา.....	61
4.5	ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของ นักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกรายด้านและตามช่วงเวลา.....	62

ตารางที่	หน้า
4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	65
4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน.....	66
4.8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ..	69
4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ.....	73
4.10 ค่าร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองจากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล.....	77
4.11 ค่าร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนควบคุมจากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะติดตามผล.....	79

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	42
3.1	สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	44
3.2	แบบแผนการทดลอง.....	53
4.1	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ในการวัดก่อนการทดลอง (1) หลังการทดลอง (2)และระยะติดตามผล (3).....	63
4.2	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองในการวัดก่อนการทดลอง (1) หลังการทดลอง(2) และระยะติดตามผล (3) จำแนกเป็นรายด้าน.....	63
4.3	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุม ในการวัดก่อนการทดลอง (1) หลังการทดลอง (2)และระยะติดตามผล (3)จำแนกเป็นรายด้าน.....	64
4.4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	65
4.5	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน.....	67
4.6	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง (1) ระยะทดลอง (2)และระยะติดตามผล (3)	81

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นสู่ความทันสมัย ความเจริญทางวัตถุ และเทคโนโลยีโดยขาดการมุ่งเน้นการพัฒนาด้านจิตใจให้เป็นพลเมืองที่มีระเบียบวินัย ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมไทยในปัจจุบัน เนื่องจากสังคมขาดจิตสำนึกและความมีระเบียบวินัยในตนเองในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น จากสถิติคดีของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในปี 2553 พบว่ามีคดีที่เกิดขึ้นทั้งหมด 44,057คดี เป็นคดีที่เกิดขึ้นในบุคคลที่ไม่เคยได้รับการศึกษา 1,874คดี คิดเป็นร้อยละ4.25ระดับประถมศึกษา 13,051คดี คิดเป็นร้อยละ29.62 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 17,468คดี คิดเป็นร้อยละ39.65 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า 8,927คดี คิดเป็นร้อยละ20.27 และอื่นๆ 2,731คดี คิดเป็นร้อยละ 6.21 สำหรับการกระทำความผิดสูงสุด 3 อันดับแรก คือคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงไปคือคดีการลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ22.1 และคดีชีวิตและร่างกาย คิดเป็นร้อยละ12.4 ส่วนสาเหตุของการกระทำความผิดสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การคบเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 39.80รองลงไปคือความคึกคะนอง คิดเป็นร้อยละ16.22และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คิดเป็นร้อยละ10.63 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้วิเคราะห์สถิติและข้อมูลดังกล่าวพบว่าปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเกิดจากเด็กและเยาวชน ขาดทักษะในการดำรงชีวิต ขาดความมีระเบียบวินัยในตนเอง ไม่รู้จักแยกแยะผิดชอบชั่วดี นอกจากนี้ผลการวิจัยศึกษาสุขภาพเด็กด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม และจริยธรรม ในกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง1-14 ปี จำนวน10,000 คนพบว่าเด็กอายุ 1-5 ปี มีปัญหาเรื่องการทำตัวไม่อยู่ในกฎ กติกาและไม่อยู่ในระเบียบวินัย เด็กอายุ 6-9 ปี ไม่มีการควบคุมอารมณ์ สมาธิ และไร้เมตตา ขณะที่เด็กอายุ 10-14 ปี ขาดการวิเคราะห์ และหากมีโอกาสโกงก็พร้อมจะโกงได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยระบุข้อเสนอแนะในการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวโดย ให้ฝึกความมีระเบียบวินัยให้เด็กตั้งแต่อายุ 1-15 ปี เพื่อพัฒนาด้านการทำตามกฎ ระเบียบ กติกา ส่วนในเด็กอายุ 6-9 ปี ควรพัฒนาด้านความเมตตาและการควบคุมอารมณ์ และสำหรับเด็กอายุ 10-14 ปี ควรฝึกควบคุมและจัดการกับอารมณ์ รวมทั้งการคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างถูกต้อง เพื่อลดปัญหาด้านจริยธรรมที่อาจซึมซับไปในอนาคต (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2553: ออนไลน์; มติชน,15มีนาคม 2554; ผู้จัดการออนไลน์, 2554: ออนไลน์)

บุคคลที่จะมีระเบียบวินัยในสังคมได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระเบียบวินัยในตนเองเสียก่อน เนื่องจากการมีระเบียบวินัยในตนเองเป็นรากฐานของการควบคุมตนเองให้มีความมีระเบียบวินัยในสังคม เหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2554 ทำให้เกิดสึนามิในหลายพื้นที่คร่าชีวิตผู้คนและสร้างความเสียหายอย่างหนักให้กับคนญี่ปุ่น นับเป็นครั้งที่ร้ายแรงที่สุดหลังจากเกิดเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 หายนะครั้งนี้เลวร้ายและทำลายทุกสิ่งทุกอย่างจนหมดสิ้นแต่สิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถทำลายจากคนญี่ปุ่นได้คือ ความมีระเบียบวินัยในตนเองและความเสียสละ ดังปรากฏให้เห็นชัดเจนจากเหตุการณ์ในครั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเข้าแถวรับอาหาร และข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นต่างๆหรือยื่นเข้าแถวซื้อสินค้าที่เหลือน้อย ไร้ซึ่งความรุนแรงและความทู่จริตใดๆ นักการศึกษาไทยได้วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นว่าวิกฤตภัยพิบัติของญี่ปุ่นครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาในระบบการศึกษาของประเทศญี่ปุ่น การปลูกฝังหรือเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่จำเป็นและควรเริ่มทำตั้งแต่วัยเด็กเพราะการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้พัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยความมีระเบียบวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวความประพฤติของเด็ก เด็กช่วงอายุ 10-13 ปีเป็นวัยที่ทำตามสังคมประเพณี กฎหมายและศาสนา จึงเป็นวัยที่เหมาะสมกับการปลูกฝังให้มีระเบียบวินัยในตนเอง อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ความสำคัญของระเบียบวินัยสำหรับเด็กมีดังนี้ 1)ระเบียบวินัยช่วยให้เด็กมั่นใจเพราะเป็นการบอกว่าจะทำอะไรควรทำและสิ่งไม่ควรทำ 2)ระเบียบวินัยช่วยให้เด็กได้หลีกเลี่ยงต่อความรู้สึกผิดหรืออับอายต่อพฤติกรรมผิด การที่เด็กไม่สามารถหลีกเลี่ยงต่อความรู้สึกผิดหรืออับอายต่อพฤติกรรมผิดได้นี้จะทำให้ไม่มีความสุขและเกิดการปรับตัวที่ไม่ดี ระเบียบวินัยจะช่วยให้เด็กอยู่ในมาตรฐานการยอมรับของสังคม 3)ระเบียบวินัยช่วยให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมที่ได้รับการสรรเสริญทำให้เด็กได้รับความรักและการยอมรับ และที่สำคัญคือการนำมาซึ่งการปรับตัวเพื่อให้ประสบผลสำเร็จและมีความสุข 4)ระเบียบวินัยช่วยรักษาแรงจูงใจในการเสริมแรงตนเองซึ่งจะกระตุ้นให้เด็กได้รับสิ่งที่ต้องการ 5)ระเบียบวินัยช่วยให้เด็กพัฒนาจิตสำนึกมโนธรรมหรือเสียงภายในซึ่งช่วยทำให้มีการตัดสินใจและควบคุมพฤติกรรมได้ด้วยตนเอง (พิมพา ม่วงศิริธรรม, 2544; การะเกด ดวงดาว, 2546; เวจา ดุลยรัตน์, 2549; ญัฐวุฒิ ภิญโญทรัพย์, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสาระที่ 3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อีกทั้งยังกำหนดให้“ระเบียบวินัยในตนเอง” เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อหนึ่งในมาตรฐานการเรียนรู้

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาผู้สอนจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา คือรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลและมีจิตใจที่แจ่มใส ร่าเริง ฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมไปถึงการคิดวางแผนหรือการพัฒนาทักษะต่างๆของตนเอง และได้ฝึกประสบการณ์การเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม กิจกรรมพลศึกษาจะส่งเสริมพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะต่างๆ ให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีความกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความอดทน ความยับยั้งชั่งใจ มีศีลธรรมจรรยาและอื่นๆ สำหรับคุณลักษณะเกี่ยวกับหมู่คณะ จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสุภาพอ่อนโยน มีความสามัคคีซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรักและความจงรักภักดีไว้นือเชื่อใจต่อกันและกัน มีน้ำใจนักกีฬา มีความเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความเคารพต่อกฎ กติกาการเล่น มีความเสียสละส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี นอกจากนั้นการจัดกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น ช่วยให้ครูสามารถที่จะทราบพฤติกรรมและอุปนิสัยใจคอต่างๆที่แท้จริงของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้นนักเรียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเสมอ การเล่นที่เป็นไปด้วยความสนุกสนานนี้เองนักเรียนจึงมักมีการแสดงพฤติกรรมออกมาทางธรรมชาติ ความรู้สึกหรือภูมิหลังของตนเองตามที่ตนเองมีอยู่จริงโดยไม่รู้สึกตัว เช่น นักเรียนบางคนอาจจะเป็นคนขี้อาย ชอบเก็บตัว ไม่ค่อยกล้าแสดงออก นักเรียนบางคนอาจจะเป็นคนใจน้อย หรือนักเรียนบางคนอาจจะเป็นคนที่มีนิสัยก้าวร้าวชอบรังแกหรือแกล้งเพื่อนนักเรียนคนอื่น หรือนักเรียนบางคนอาจจะเป็นคนที่มีลักษณะในการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ชอบช่วยเหลือเพื่อน เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ยินดีที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อช่วยเหลือเพื่อนคนอื่น เป็นคนที่มีระเบียบวินัยดี ด้วยเหตุนี้พลศึกษาจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการสร้างสังคมโดยเริ่มจากการปลูกฝังในเด็กและเยาวชนให้มีใจรักในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาปลูกฝังให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ทางสังคมและเคารพกฎกติกาของสังคม(กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2547; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548; ปราณีย์ ปริยวาที, 2551; วิชากาญ และมาตรฐานการศึกษา, 2551; หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, 2551; ธิดารัตน์ ธนะคำดี, 2552)

การจัดการเรียนรู้กีฬาฟุตบอลเป็นการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาที่กำหนดไว้เป็นกีฬาพื้นฐานในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาสากลประเภททีมชนิดหนึ่งที่สามารถนำมาใช้เป็นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนได้

เป็นข้อดีอีกทั้งการเล่นฟุตบอลยังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายให้มีความสุขเพลิดเพลิน เป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายมีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีระเบียบวินัยในตนเอง มีการประสานงานกับบุคคลอื่นและมีการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีทำให้เกิดความร่วมมือ มีระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539; นิพนธ์ จันทรมณี, 2543; ญัฐพร สุดดี, 2550; สุขสวัสดิ์ ชนะพาล, 2550; หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, 2551)

จากการศึกษาแนวคิดการพัฒนัจริยธรรมของเพียเจต์พบว่า เป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้พัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนได้ โดยเพียเจต์พบว่าการมีจริยธรรมของเด็กสามารถสังเกตได้จากการเล่นของเด็ก โดยเด็กจะเริ่มเล่นอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ ยึดตนเองเป็นใหญ่ มุ่งแต่เอาชนะเพื่อตนเองอย่างเดียว ต่อมาจึงเกิดความร่วมมือในการเล่นระหว่างเพื่อนที่เล่นด้วยกัน และสามารถทำตามกฎเกณฑ์ได้ เนื่องจากมีการพัฒนัจริยธรรมด้านต่างๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และความมีระเบียบวินัย เพียเจต์ได้แบ่งพัฒนาการของเด็กเป็น 2 ระยะคือ (Piaget, 1967)

ระยะที่ 1) ระยะที่เด็กยึดกฎเกณฑ์จากผู้อื่น (heteronomous) ซึ่งมีอายุ 0-8 ปี เป็นระยะที่บิดามารดาและผู้ใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อเด็กในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างชัดเจน เด็กจะนับถือความถูกต้อง ความดีความไม่ดีในลักษณะตายตัว (fixed rules) ถ้าทำผิดต้องได้รับโทษโดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจหรือสาเหตุในการกระทำ

ระยะที่ 2) ระยะเด็กมีกฎเกณฑ์ของตนเอง (autonomous) เป็นระยะช่วงวัยที่เด็กเริ่มพัฒนัจริยธรรมขึ้นสู่ความคิดเป็นของตนเอง ใช้เหตุผลโดยคำนึงถึงความยุติธรรมและพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำด้วย จากแนวคิดการพัฒนัจริยธรรมทั้ง 2 ระยะ เพียเจต์ได้นำมาจัดเป็นขั้นในการพัฒนัจริยธรรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสติปัญญาและอายุได้ 4 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเล่นตามลำดับหรือเล่นตามความสามารถทางการเคลื่อนไหวของตน(individual หรือ motor)เด็กจะเล่นตามความสามารถของทักษะการเคลื่อนไหวหรือเล่นตามความต้องการของเขาตามลำพัง โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นตนเองเป็นใหญ่ (egocentric) ในขั้นนี้ เด็กเริ่มยอมรับที่จะเล่นร่วมกับผู้อื่นเมื่อมีอายุได้ประมาณ 2-5 ปี แต่การเล่นร่วมกับผู้อื่นนั้นมิได้หมายความว่าเล่นกับคนอื่นจริงๆ เด็กในวัยนี้ยังเล่นตามความต้องการของตนอยู่มิได้ต้องการจะชนะผู้ใดหรือคิดหาหนทางใดๆมาเล่นให้แตกต่างไปจากเดิมการเล่นจะเป็นไปในลักษณะ”ตัวใครตัวมัน” (play each one “on his own”)

ขั้นที่ 3 ขั้นร่วมมือ (cooperation) ระยะเวลาที่เด็กจะมีอายุประมาณ 7-8 ปี ในวัยนี้เด็กเริ่มรู้จักที่จะเล่นเพื่อชนะ ฉะนั้นการเล่นในวัยนี้จึงเริ่มเล่นร่วมกับผู้อื่น แต่การเล่นยังมีได้ถือเป็นกฎเกณฑ์เป็นสำคัญการเล่นมักคำนึงถึงพรรคพวกมากกว่ากฎเกณฑ์

ขั้นที่ 4 ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ (condification of rules) ระยะเวลาที่เด็กจะมีอายุประมาณ 11-12 ปี เด็กในวัยนี้เริ่มใช้กฎเกณฑ์ในการเล่นร่วมกัน เริ่มรู้จักปฏิบัติและรักษากฎเกณฑ์ซึ่งแตกต่างไปจากสามขั้นแรกโดยสิ้นเชิง

จากสภาพปัญหาในสังคมไทยที่มีพื้นฐานจากความไม่มีระเบียบวินัยในตนเอง และจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยเฉพาะในสาระที่ 3 ที่ต้องการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนและแนวทางการพัฒนาจริยธรรมของเพ็ญเจตที่สามารถนำมาใช้พัฒนาความมีระเบียบวินัยได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพ็ญเจตที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา

คำถามการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพ็ญเจตจะพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพ็ญเจตที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาโดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพ็ญเจตที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพ็ญเจตที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์สูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 102,823 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์และการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ความมีระเบียบวินัยในตนเอง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของเพียเจต์ หมายถึง แนวคิดที่แบ่งระดับในการพัฒนาจริยธรรมดังนี้ ระยะเวลาที่1) ระยะเวลาที่เด็กยึดกฎเกณฑ์จากผู้อื่น (heteronymous) ช่วงอายุ 0-8 ปี เป็นระยะที่บิดามารดาและผู้ใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อเด็ก ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างชัดเจน เด็กจะนับถือความถูกต้อง ความดีความไม่ดีในลักษณะตายตัว ระยะเวลาที่2) ระยะเวลาที่เด็กมีกฎเกณฑ์ของตนเอง (autonomous) เป็นระยะที่เด็กเริ่มพัฒนาจริยธรรมขึ้นสู่ความคิดเป็นของตนเอง ใช้เหตุผลโดยคำนึงถึงความยุติธรรม และพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำด้วย แบ่งออกเป็น 4 ขั้นดังนี้ 1) ขั้นเล่นตามลำดับ 2) ขั้นตนเองเป็นใหญ่ 3) ขั้นร่วมมือ 4) ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสื่อตามแนวคิดของเพียเจต์ประกอบด้วย 1) ขั้นเล่นตามลำดับ 2) ขั้นตนเองเป็นใหญ่ 3) ขั้นร่วมมือ 4) ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมของเพียเจต์มาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับการ

จัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทั้ง 5 ขั้นตอนการสอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3) ขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กีฬาฟุตบอล ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1)ขั้นเตรียม 2)ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3)ขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ 4)ขั้นนำไปใช้ 5)ขั้นสรุป

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการบังคับ ควบคุมตนเองทั้งทางด้านพฤติกรรม ความประพฤติไปในทิศทางที่ดี เหมาะสมตามที่มุ่งหวังไว้ด้วยตนเอง โดยปราศจากการบังคับเป็นไปด้วยความสมัครใจ รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ความมีระเบียบวินัยสามารถวัดได้จากคุณลักษณะ 4 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านความรับผิดชอบ 2)ด้านความเชื่อมั่นตนเอง 3)ด้านความอดทน 4)ด้านความเป็นผู้นำ

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย และติดตามผลงานที่ได้กระทำลงไปเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานนั้นๆ ให้เป็นผลสำเร็จด้วยดี และยอมรับในสิ่งที่กระทำลงไป ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าถูก กล้าแสดงออกในการคิด การพูด การกระทำ การออกความเห็นในการทำงานใดๆ ด้วยความมั่นใจไม่มีความลังเล

ความอดทน หมายถึง ความสามารถของร่างกาย ความคิด และจิตใจที่จะทนต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้สำเร็จได้ โดยไม่คำนึงถึงอุปสรรค กำหนดตนเองเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย

ความเป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความเสียสละไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น มีเหตุผลไม่ลำเอียง ปราศจากอคติใดๆ ให้อภัยในความผิดพลาดของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

นักเรียนระดับประถมศึกษา หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนระดับประถมศึกษาได้รับการพัฒนาด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง
2. เป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนในระดับอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 - 2.1 แนวคิด ปรัชญา หลักการ
 - 2.2 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา
 - 2.3 ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล
 - 2.4 การฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 3.1 ความหมายของความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 3.2 คุณลักษณะที่แสดงถึงความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 3.3 แนวคิดการสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 3.4 แนวคิดทฤษฎีของเพียเจต์
4. พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา
 - 4.1 พัฒนาการทางร่างกาย
 - 4.2 พัฒนาการทางอารมณ์
 - 4.3 พัฒนาการทางสังคม
 - 4.4 พัฒนาการทางสติปัญญา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกในคุณธรรมที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด และลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

- 2) ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรค ต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

- 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการทำงานร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆและมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการ เรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะ พลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้อง ตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551)ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและอธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการ เรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพหรือสุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญเพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของ ชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพเพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะการปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัยอันจะส่งผลให้ สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อดำรงสุขภาพการสร้าง เสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1) การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิถีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2) ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3) การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจ

4) การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5) ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามี 5 สาระ 6 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
มาตรฐาน

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาเสพติด และความรุนแรง

1.3 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1) เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกายและรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้นๆ

2) เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมแรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม

3) เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข

4) ภูมิใจและคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุชนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม

5) ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรคอุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

6) มีทักษะการเคลื่อนไหวและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน

7) รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกมการละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬาโดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเองจนงานสำเร็จลุล่วง

8) วางแผนปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและต้องการเป็นประจำ

9) จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

10) มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

ในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากลมาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา ตัวชี้วัดชั้นปี ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระเรียนรู้แกนกลาง
1. ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับเคลื่อนที่ และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ	1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายแบบผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เช่น กระโดดหมุนตัว กระโดดเหยียดตัว แบบเคลื่อนที่ เช่น ซิกแซ็ก วิ่งเปลี่ยนทิศทาง ควบม้า และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น บอลเชือก
2. ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ	1.2 กายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ
3. เล่นเกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด	1.3 เกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด
4. เล่นกีฬาพื้นฐานอย่างน้อย 1 ชนิด	1.4 กีฬาพื้นฐาน เช่น แร้บบอล ฟุตบอล

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ออกกำลังกาย เล่นเกม และมีความสามารถ ในการวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองตาม ตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น	1.1 การออกกำลังกาย เล่นเกม ตาม ความชอบของตนเองและเล่นกีฬาพื้นฐาน ร่วมกับผู้อื่น 1.2 การวิเคราะห์ผลพัฒนาการของตนเองใน การออกกำลังกาย เล่นเกม และเล่นกีฬาตาม ตัวอย่างและแบบปฏิบัติของผู้อื่น 1.3 คุณค่าของการออกกำลังกาย เล่นเกม และเล่นกีฬาที่มีต่อสุขภาพ
2. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกาการเล่นกีฬาพื้นฐาน ตามชนิดกีฬาที่เล่น	2.3.1 การปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่นกีฬา พื้นฐานตามชนิดกีฬาที่เล่น

กล่าวโดยสรุปหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 เน้นการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม อย่างหลากหลายทั้งในไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 แนวคิด ปรัชญา หลักการ

แนวคิด ปรัชญา หลักการ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) มีรายละเอียดดังนี้

ปรัชญาการพลศึกษา หมายถึง ค่านิยม หลักการ วิธีการและทฤษฎีต่างๆ ทางการพลศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์และการถ่วงน้ำหนัก พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลอย่างละเอียดลออถี่ถ้วนเป็นอย่างดีและถูกต้อง ได้เป็นที่ยอมรับของวิชาพลศึกษาแล้วว่า สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดและดำเนินการ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ปรัชญาการพลศึกษาจึงถือว่าเป็นปรัชญาประยุกต์สาขาหนึ่ง เพราะเป็นปรัชญาที่เริ่มมาจากความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับพลศึกษาตลอดจนความพยายามที่จะนำแนวคิดทาง

ปรัชญามาวิเคราะห์ความรู้อย่างต่าง ๆ ทางพลศึกษาให้มีความหมายและมีความเข้าใจในคุณค่าของพลศึกษาให้มีความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการเรียนรู้ปรัชญาการศึกษาตามปกติแล้ววิชาชีพนับแต่ละวิชาชีพนับย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์และปรัชญาในการจัดและการดำเนินการสำหรับวิชาชีพอันตนเองไว้โดยเฉพาะเสมอ ทั้งนี้ก็เพราะว่าปรัชญาของวิชาชีพนับเป็นค่านิยม ยุทธศาสตร์หรือทฤษฎีที่ได้มีการทดลองและกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้วว่าเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้การจัดและการดำเนินการของวิชาชีพนับเป็นผลดี และบรรลุผลตามจุดหมายปลายทางที่ได้วางไว้ สำหรับในวิชาชีพลศึกษา ก็เหมือนกับวิชาชีพอื่นๆ ที่จำเป็นจะต้องมีปรัชญาในการจัดและการดำเนินการโดยเฉพาะของตนเอง เพื่อให้การจัดและการดำเนินการได้ผลดี มีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามจุดหมายปลายทางตามที่ได้วางไว้ได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น ถ้าจะสรุปแล้วสามารถกล่าวได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้และเข้าใจในยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษาเป็นอย่างดีที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

ความรู้และความเข้าใจในยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษา เป็นการช่วยให้ครูสามารถกำหนดทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติงานในด้านพลศึกษาได้โดยถูกต้องและเป็นผลดีอย่างแท้จริง คือ จากการเรียนรู้และเข้าใจในยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษาที่ถูกต้องและชัดเจนนี้เอง ทำให้ครูพลศึกษาสามารถที่จะกำหนดทิศทางหรือจุดหมายปลายทางของการจัดและการดำเนินงานทางพลศึกษาได้อย่างถูกต้อง สามารถให้ใช้จุดหมายปลายทางในการจัดและการดำเนินการตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปตามจุดหมายปลายทางที่ได้วางไว้ได้ด้วยดี ตัวอย่างเช่น ในการที่ครูพลศึกษาจะจัดหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนเรียนในระดับหนึ่งระดับใดนั้น ครูก็สามารถที่จะวางจุดหมายปลายทางของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เป็นไปโดยถูกต้องตามยุทธศาสตร์ ขอบข่ายและปรัชญาการศึกษา การจัดการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษา จะช่วยให้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เลือกรูปแบบ วิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปโดยถูกต้องและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษาอย่างแท้จริง การที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความรู้และความเข้าใจในยุทธศาสตร์และปรัชญาการศึกษาเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยให้การจัดและการดำเนินการต่าง ๆ ทางพลศึกษาในทุกๆ ขั้นตอนเป็นไปโดยถูกต้อง การจัดการและการดำเนินการต่างๆ ทางพลศึกษาแต่ละขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ สามารถที่จะมีเหตุผลทางวิชาการพร้อมที่จะชี้แจงหรือเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ และในขณะเดียวกันนั้น

ก็จะช่วยทำให้การจัดการและการดำเนินการต่างๆ ในทางพลศึกษาได้เป็นผลดีและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นด้วย

1) การที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา โดยถูกต้องเป็นอย่างดีนั้น จะช่วยทำให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจกัน มีการผนึกกำลังกันและมีการประสานกันในการทำงานด้านต่าง ๆ ทางพลศึกษาได้ดี ทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษามีความสอดคล้องกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นผลทำให้การจัดการและการดำเนินการพลศึกษาเป็นผลดีและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2) การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา เป็นการช่วยทำให้มีการจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนตามหลักการและปรัชญาการพลศึกษา และช่วยทำให้การจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาของโรงเรียนเป็นผลดียิ่งขึ้นตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ทำให้ผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาต่าง ๆ ได้ผลดีเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่บุคคลอื่น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งก็เท่ากับว่าเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์ให้ผู้อื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนทั่วไปได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของบทบาทของการพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนในระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น ช่วยทำให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

3) ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยทำให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมตามความรู้ ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการตามหลักการของการพลศึกษา และตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้ดียิ่งขึ้น และครูเองก็สามารถที่จะทำการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนการให้คะแนนนักเรียนเป็นไปด้วยความยุติธรรมตามหลักการและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้เป็นอย่างดี

4) ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยทำให้ครูทราบขอบข่ายและลักษณะวิชาพลศึกษาที่แท้จริง ทำให้นักเรียนสามารถจัดสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5) ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา นอกจากจะช่วยทำให้ครูมีความเข้าใจในบทบาทของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังจะช่วยทำให้ครูพลศึกษามีความเข้าใจในความสัมพันธ์ของหลักสูตรวิชาพลศึกษากับหลักสูตรวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

6) ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา จะช่วยทำให้ครูพลศึกษาสามารถจัดการและการดำเนินการทางพลศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาของโรงเรียน ตลอดจนหลักการและปรัชญาการศึกษาของชาติได้ดียิ่งขึ้น

7) ความรู้และความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษา ทำให้ครูสามารถทำการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญและคุณค่าของวิชาพลศึกษาในหลักสูตรของโรงเรียนแก่นักเรียน ครูสาขาวิชาอื่น ๆ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน และประชาชนโดยทั่วไปได้ดีและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา

จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น คือเป็นการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งใน

- 1) ด้านสมรรถภาพทางกายเพื่อให้นักเรียนได้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ดี เพื่อการเจริญเติบโตและการรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายของตนเองด้วยกันทั้งสิ้น
- 2) ด้านทักษะเบื้องต้นของการเคลื่อนไหว และทักษะการกีฬาเพื่อให้นักเรียนสามารถเล่นกีฬาในเวลาว่างได้ตามอัธยาศัยของตนเอง
- 3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวและทักษะการกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้ด้วยความปลอดภัย
- 4) ด้านคุณธรรม เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬา
- 5) ด้านเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาด้วยการได้ลงเล่น หรือมีส่วนร่วมจริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเองเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้เล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวันได้

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย และเกิดการเรียนรู้ทางสังคมจากการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ดังนั้นการเรียนการสอนพลศึกษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบ กติกา ความมีน้ำใจนักกีฬาโดยการสังเกต การเลียนแบบ และการฝึกปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน

2.3 ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยทักษะพื้นฐานในการเล่นหลายอย่าง ซึ่งนักกีฬาที่ดีต้องมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น โครงสร้างของร่างกายและการทำงานของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายโดยเฉพาะการประสานงานระหว่างระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ทักษะที่สำคัญที่ใช้ในการเล่นกีฬาฟุตบอลประกอบด้วย การเตะ การหยุด การเลี้ยง การโหม่ง การยิงประตู ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล แฝงสาเคน (2545) กล่าวว่าทักษะพื้นฐานนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการฝึกนักกีฬาที่มีความสามารถสูงจะต้องผ่านขั้นตอนของการฝึกขั้นพื้นฐานมาทั้งสิ้น ไม่มีนักกีฬาคนใดที่เล่นฟุตบอลได้ดี โดยไม่ผ่านการฝึกขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะการฝึกทักษะขั้นพื้นฐาน เป็นการฝึกที่จะนำไปสู่การเล่นฟุตบอลเป็นทีมได้อย่างดีเยี่ยม เพราะต้องอาศัยความชำนาญของผู้เล่นแต่ละคนมาผสมกลมกลืนกัน การฝึกทักษะพื้นฐานจึงเป็นการฝึกทักษะของแต่ละคนให้มีความชำนาญทักษะพื้นฐานในการฝึกมี ดังนี้

2.3.1 การเตะลูกบอล

2.3.1.1 การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ตามองลูก เท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอล แปะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้า หัวเข่า โดยใช้แรงจากสะโพก ลากตัวโน้มไปข้างหน้า น้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการการเตะด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นการเตะที่ใช้มากที่สุด เพราะเป็นลูกที่ฝึกง่าย มีความแน่นอน แม่นยำ ไม่ว่าจะเป็นการส่งหรือการเปลี่ยนทิศทางทำได้รวดเร็ว

2.3.1.2 การเตะด้วยข้างเท้าด้านนอก

วิธีการ เท้าหลักอยู่ตรงกันข้ามกับลูกบอล ยืนในลักษณะหันข้างให้ลูกบอล น้ำหนักอยู่ที่เท้าหลัก ใช้เท้าด้านนอกเตะลูกค่อนลงไปข้างล่าง หรือประมาณกึ่งกลางของลูก เกร็งข้อเท้า เข่ายืด สะบัดข้อเท้า ลูกนี้เหมาะสำหรับการเปลี่ยนทิศทางหลบหลีกส่งในระยะสั้น ๆ บางครั้งขาดความแม่นยำหากการฝึกไม่ชำนาญ

2.3.1.3 การเตะลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ เท้าหลักวางหลังลูกบอล ห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ เขย่งสันเท้าเล็กน้อย ลากตัวโน้มไปข้างหน้า (อย่าเงยหน้า หากต้องการให้ลูกเรียดกับพื้น) เท้าที่ใช้เตะเหยียด โดยการรุ่มปลายเท้า ข้อเท้าเกร็ง หัวเข่าตั้ง อยู่เหนือลูกบอล เหยียดเท้าตามไปลูกนี้มีประโยชน์มากในการเล่นยิงประตูเร็ว หนักแน่น

2.3.2 การเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยเท้าข้างเดียวหรือสองข้าง จะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ได้ จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์ พาไปในทิศทางที่ต้องการในขณะที่เลี้ยง หลบหลีกคู่ต่อสู้ ควรจะได้มีการหลอกล่อฝ่ายป้องกันเพื่อพาลูกเข้ายิงประตู ผู้เล่นควรได้ฝึกหัดให้เกิดความชำนาญทั้งสองเท้า และหากไม่จำเป็นไม่ควรจะเลี้ยงลูกบอลทุกครั้งที่ได้ครอบครองลูก หากสามารถส่งให้เพื่อนร่วมทีมได้ ควรส่งให้ทันที เพราะจะได้ไม่เหนื่อยเร็ว และทำให้เกมรวดเร็วขึ้น จะเลี้ยงก็ต่อเมื่อเลี้ยงไปข้างหน้าเพื่อยิงประตู

2.3.2.1 หลักการเลี้ยงลูกบอล

วิธีการ มองดูลูกบอลด้วยการชำเล็ง มองเป็นครั้งคราว ลูกบอลห่างจากเท้าประมาณ 1 ก้าว ในขณะที่เคลื่อนที่ไปควรโยกกลางตัวไปด้วยเป็นการหลอกล่อฝ่ายตรงข้ามการใช้เท้าให้ได้ทั้งข้างเท้าด้านนอก ข้างเท้าด้านใน และหลังเท้า

2.3.3 การโหม่งลูกบอล

การโหม่งลูกบอลเป็นวิธีการเล่นฟุตบอลอีกวิธีหนึ่ง นอกเหนือจากการใช้เท้าซึ่งการโหม่งสามารถใช้ได้ในการยิงประตู ป้องกันการยิงประตู และเปลี่ยนทิศทางได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน ก็คือ ผู้เล่นโหม่งลูกกลับคืนให้ผู้รักษาประตูฝ่ายเดียวกันจะไม่ผิดกติกาการเล่น บางครั้งเป็นเรื่องที่น่าทึ่งใจสำหรับทีมที่ไม่ถนัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งทีมชาติไทยจะทำให้เสียเปรียบทีมที่มีรูปร่างสูงใหญ่และมีความชำนาญในการโหม่งแต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักฟุตบอลจะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

2.3.4 การหยุดลูกบอล

การหยุดลูกบอลหรือการรับลูกบอลที่ลอยมาและกลิ้งมากับพื้น เพื่อบังคับลูกบอลให้อยู่ในการ ครอบครองเพื่อที่จะเล่นต่อไป รวมทั้งการยิงประตูด้วยหากมีโอกาสการหยุดลูกบอลสามารถใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายได้ ยกเว้นมือและแขนทั้งสองข้างทั้งนี้ก็เพื่อลดแรงกระแทก ผู้เล่นควรทำตัวให้อ่อน เมื่อลูกสัมผัสอวัยวะที่ใช้หยุดลูกให้ผ่อนแรงตาม อย่าเกร็งจะทำให้ลูกกระดอนไปห่างตัว จะทำให้เสียการครอบครองได้ง่ายการหยุดลูกด้วยอวัยวะต่างๆมีดังนี้

2.3.4.1 การหยุดลูกด้วยฝ่าเท้า

วิธีการ หันหน้าหาลูกบอล ให้เปิดปลายเท้าทามุมกับพื้น โดยการกดสันเท้าลงมีเนื้อที่เพียงพอที่จะจับลูกบอลได้ ประมาณ 3-4 นิ้ว เข่างอเล็กน้อย ไม่เกร็ง กางแขนออก เมื่อลูกเข้าไปอยู่ในฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบาๆหากลูกโด่งให้ปล่อยลูกบอลลงพื้นก่อนที่ลูกจะกระดอนขึ้นมาให้ใช้ฝ่าเท้าวางเหมือนลูกบอลเหยียบลูกบอลเบาๆ

2.3.4.2 การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีการ ให้ยกเท้าไปข้างหน้า เพื่อดักลูกบอลเมื่อลูกบอลสัมผัสเท้า ให้ดึงเท้ากลับก้ม ตัวเล็กน้อย แขนงออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังงอเล็กน้อย หากเป็นลูกโด่ง ตามองที่ลูก ก่อนที่ลูกจะตกถึงพื้น ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอลประมาณเข้า เมื่อลูกบอลสัมผัสเท้าให้ดึงกลับเอาลูกลงสู่พื้น (การหยุดลูกด้วยข้างเท้าด้านนอกใช้หลักการเดียวกัน)

2.3.4.3 การหยุดลูกด้วยหลังเท้า

วิธีการ ใช้หลักการเดียวกันกับการหยุดด้วยข้างเท้า เพียงแต่การหยุดลูกโด่ง ให้ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอล เมื่อสัมผัสเท้าก็ผ่อนตาม ดึงลูกลงพื้น

2.3.4.4 การหยุดลูกด้วยหน้าขา

วิธีการ เป็นการหยุดลูกที่ลอยมาในอากาศเท่านั้นโดยการยกเท้าขึ้นไปรับลูกให้เข้าขนานกับพื้นเมื่อสัมผัสหน้าขาให้ดึงเข้ากลับทางแขนออกเพื่อการทรงตัว

2.3.4.5 การหยุดลูกด้วยหน้าอก

วิธีการ ยื่นทางแขนออกเพื่อการทรงตัว เท้าห่อกันประมาณช่วงไหล่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าอกก่อนลูกบอลจะกระทบหน้าอก โดยการยืดหน้าอกรับลูกบอล เมื่อลูกบอลกระทบหน้าอกให้ผ่อนตัวลงให้ลูกบอลลงพื้น เพื่อเล่นต่อไป

2.3.4.6 การหยุดลูกด้วยศีรษะ

วิธีการการยืนมีลักษณะเหมือนการโหม่งบอลจะยื่นเท้าขนานหรือทำหน้าเท้าตามก็ได้ ตามองลูก ยืดตัว เงยหน้า ให้ลูกบอลกระทบหน้าผาก ให้ย่อตัวลงหรืออาจกระโดดขึ้นไปหยุดก็ได้เกร็งคอหัดตัวกลับ

สรุปได้ว่าในทักษะพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้กีฬาฟุตบอลโดยทั่วไปประกอบด้วย การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอก และหลังเท้า การเลี้ยงลูกบอล การโหม่งลูกบอล การหยุดลูกบอล และการยิงประตู

2.4. การฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับประถมศึกษา

หลักสำคัญของการฝึก

ทักษะกีฬาฟุตบอลของนักเรียนระดับประถมศึกษา (วิทยา เลาหกุล, 2545)เด็กระดับอายุ 8 และ 9 ปี จะต้องสอนเทคนิคพื้นฐานง่าย ๆ ในการเรียนรู้ การใช้ส่วนต่าง ๆ ในการใช้เท้าเตะเช่น การเตะข้างเท้าด้านใน การเลี้ยงลูกหรือวิธีการพื้นฐาน การเล่น 2 ต่อ1 และ3 ต่อ1 และในระดับ 10 ปี ควรจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติม การฝึกแบบใหม่เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในด้านต่อไป แต่เชื่อว่า

หยุดฝึกซ้อมสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านมาในระดับ 8-9 ปี ผู้ฝึกสอนสามารถนำกลับมาฝึกซ้อมและทบทวนไปด้วย โดยเฉพาะเด็กที่ขาดความชำนาญ ซึ่งอาจจะต้องดูแลฝึกซ้อมเป็นพิเศษ

เด็กอายุ 10-12 ปี เป็นวัยที่สำคัญหรือที่เรียกว่า Golden Age สภาพร่างกายและจิตใจ อาจจะเป็นปัญหาสำหรับเด็กในวัยนี้ เพราะฉะนั้น ผู้ฝึกสอนจึงต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ พร้อมทั้งฝึกพื้นฐานการเล่น การเตะที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็น การเลี้ยง การจับ ส่งหรือการเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว คล่องแคล่ว ซึ่งจะต้องฝึกฝนให้ชำนาญ ทั้งรูปแบบการเล่นเป็นเกม และการเล่นเป็นกลุ่มรู้จักรับผิดชอบทั้งในเกมและนอกสนาม เด็กในวัยนี้ทุกคนอยากจะแสดงออกในการเล่น อยากโชว์ความสามารถอย่างเต็มที่ ไม่กลัวการบาดเจ็บ ไม่ยอมพ่ายแพ้ เพราะฉะนั้น เด็กในวัยนี้จึงต้องเรียนรู้กับคำว่า “พ่ายแพ้” เรียนรู้ความถูกต้อง การปรับปรุงแก้ไข และการติชมฯ

จุดมุ่งหมายในการฝึกซ้อมของเด็กวัยต่าง ๆ มีดังนี้ (วิทยา เลหากุล, 2545)

จุดมุ่งหมายในการฝึกของเด็กอายุ 11 ปีมีดังนี้

1. เทคนิคไม่มีลูกบอล

1.1 วิ่งถอยหลัง

1.2 วิ่งสไลด์ข้าง

1.3 วิ่งไขว้ขา (วิ่งไปด้านข้าง คล้ายกับการวิ่งสไลด์ข้างโดยใช้ขาซ้ายหรือซ้ายไปข้างหน้า)

1.4 เหมือนข้อ 1.3. แต่ไขว้ไปด้านหลัง โดยใช้ขาซ้ายหรือขวานำไปก่อน

2. เทคนิคกับลูกบอล

2.1 ฝึกความคุ้นเคยกับลูกบอล โดยเพิ่มความเร็วในการเล่นกับลูกบอล

2.2 เตะด้วยหลังเท้า ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา (ไม่ตกพื้น)

2.3 เตะด้วยหัว

3. เทคนิคพื้นฐาน

3.1 การคอนโทรลลูกโด่ง ลูกตั้ง ด้วยข้างเท้าด้านนอก

3.2 การหยุดลูกโด่ง ลูกตั้ง ด้วยข้างเท้าด้านใน (ทบทวน)

3.3 การเลี้ยงด้วยข้างเท้าด้านใน

3.4 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน (ลูกแปโด่ง หรือลูกในอากาศ) ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการ

ยิงประตูโดยการวอลเลย์ด้วยข้างเท้าด้านใน

จุดมุ่งหมายในการฝึกของเด็กอายุ 12 ปี (วิทยา เลหากุล, 2545) มีดังนี้

1. เทคนิคการวิ่งไม่มีลูกบอล

- 1.1 วิ่งเปลี่ยนทิศทางไปข้างใน
- 1.2 วิ่งถอยหลัง เปลี่ยนทิศทาง
- 1.3 วิ่งเปลี่ยนความเร็ว
2. เทคนิคกับลูกบอล
 - 2.1 ฝึกความคุ้นเคยกับลูกบอล และเพิ่มความเร็วในการบังคับฟุตบอล
 - 2.2 พื้นฐานทางด้านเทคนิค
 - 2.3 เตะเดินไปข้างหน้าด้วยหลังเท้า
3. เทคนิคพื้นฐาน
 - 3.1 การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน
 - 3.2 การแย่งลูกด้วยการเบียด-ชน
 - 3.3 การเลี้ยงกลับตัว
 - 3.4 การเตะลูกพร้อม
 - 3.5 การโหม่ง

สรุปได้ว่าในทักษะพื้นฐานในช่วงเด็กอายุ 10-12ปีเป็นวัยที่พร้อมฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาฟุตบอลประกอบด้วย การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ข้างเท้าด้านนอกและหลังเท้า การเลี้ยงลูกบอล การโหม่งลูกบอลการหยุดลูกบอล การยิงประตู และทั้งรูปแบบการเล่นเป็นทีม

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง

3.1 ความหมายของความมีระเบียบวินัยในตนเอง

สุพัตรา เทียนอุดม (2535) ได้ให้ความหมายว่า ระเบียบวินัย หรือวินัย (Discipline) มีผู้ให้ความหมายคำว่า “ระเบียบวินัย” หรือ “วินัย”ไว้ต่างๆ กัน คือ

- 1) แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติ
- 2) ความสามารถในการควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสิ่งที่ตนเองตั้งใจไว้หรือตามกฎหมายของสังคม
- 3) เป็นสิ่งที่ช่วยแนะแนวความประพฤติของเด็ก
- 4) การปฏิบัติที่นี้กว่าสมควรจะกระทำ ถึงแม้ว่าจะไม่กำหนดไว้เป็นระเบียบกฎเกณฑ์ก็ตาม
- 5) การงดเว้นไม่กระทำ ผิดหรือกระทำ ชั่วต่างๆ โดยเกรงกลัวการลงโทษภายนอก
- 6) ข้อห้าม ข้อบังคับ คำ สั่ง กฎหมาย กฎ กติกา ระเบียบที่สังคมหรือครูอาจารย์และนักเรียนร่วมกันวางไว้เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้นิยามคำว่า มีวินัยหมายถึง การควบคุม ปฏิกริยาโต้ตอบฉับไวตามแรงกระตุ้น (Impulse) เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องในระยะยาวหรือ ควบคุมตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติในทิศทางที่ถูกต้อง

กรมวิชาการ (2542) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่ กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่ อย่างราบรื่น มีความสุขความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

พินพา ม่วงศิริธรรม (2544) ระเบียบวินัย คือ แบบแผน กฎเกณฑ์ ที่กำหนดไว้เป็นแนว ปฏิบัติคนที่มีระเบียบวินัยเป็นคนที่สามารถควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติตนได้ตามแบบแผน กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของสังคมนั้นได้

เฮอร์ลิค (Hurlock, 1984) ได้ให้ความหมายว่าวินัย มาจากรากศัพท์ในภาษาละตินของ คำว่าผู้ติดตามหรือศิษย์ แปลว่า ผู้เรียนรู้หรือทำตามคำสั่งสอนของผู้แนะนำนั่นคือพ่อแม่และครู เป็นผู้นำ ของเด็ก ซึ่งเป็นศิษย์และผู้ตามเด็กมีการเรียนรู้แนวทางการดำ เนินชีวิตจากผู้นำ เหล่านั้น เพื่อนำความรู้ทั้งหลายนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์และมีความสุข วินัยเป็นแนวทางของสังคมในการ สอนพฤติกรรมจรรยาบรรณแก่เด็กให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

เคอร์วินและเมนเดอร์ (Curwin and Mendler, 1980) วินัยเป็นคำที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับครูพ่อแม่และผู้บริหารหมายถึง การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน วินัยไม่ได้หมายถึงตัวบุคคล แต่เป็น ขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงการกล่าวตำหนิหรือกล่าวโทษ ซึ่งเป็นข้อตกลงของครูที่มีขอบเขต วิธีการชัดเจนยิ่งขึ้น

คำว่า “วินัยในตนเอง” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “self-discipline” ซึ่ง (Webster’s Third New International Unabridged and Seven language Dictionary, 1993) ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การควบคุมที่มีการวางแผนและการฝึกฝนของตนเองเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา

อูซูเบล (Ausubel, 1986) กล่าวว่า วินัยในตนเองเป็นอำนาจการควบคุมการกระทำของ บุคคลให้เป็นไปตามวินัยที่กำหนดไว้

กู๊ด (Good, 1973) ให้ความหมายของควมมีวินัยในตนเอง หมายถึงพฤติกรรมของบุคคล ไม่ใช่การบังคับจากภายนอกแต่เป็นอำนาจอันเกิดจากการเรียนรู้หรือการยอมรับในคุณค่า ซึ่งทำ ให้บุคคลสามารถบังคับพฤติกรรมได้

โคทม อาริยา (2541) กล่าวว่า วินัยในตนเอง หมายถึง สติ วิจาร์ณญาณ จิตสำนึก ความ ละอายต่อบาป

สุรพงษ์ ชูเดช (2542) กล่าวว่า วินัยในตนเองหมายถึง คุณลักษณะที่นำไปสู่ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวังโดยการควบคุมพฤติกรรมของตนเองนั้น เกิดจากแรงกระตุ้นจากภายในและพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะต้องสอดคล้องกับระเบียบกฎเกณฑ์อันดีงามของสังคม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับระเบียบวินัย พบว่างานวิจัยให้ความหมายของคำว่า “วินัยในตนเอง” หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ

จากความหมายที่รวบรวมมาข้างต้นสรุปได้ว่า ระเบียบวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองไม่ให้เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ทำให้บุคคลสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขโดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นต้องสอดคล้องกับกฎระเบียบอันดีงามของสังคม

3.2 คุณลักษณะที่แสดงถึงความมีระเบียบวินัยในตนเอง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่ามีการกล่าวถึงลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้ดังนี้ บารุช (Baruch, 1949) ได้ทำการศึกษาความมีวินัยในตนเองพบว่าผู้ที่มีวินัยในตนเองจะต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความเป็นระเบียบวินัย
2. มีความรับผิดชอบ
3. มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ฉันทนา ภาคบงกช และคนอื่นๆ (2539) สรุปพฤติกรรมของผู้ที่มีวินัยในตนเองประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
2. มีความรับผิดชอบ
2. มีความตั้งใจจริง
3. มีความสามารถในการควบคุมตนเอง
4. มีความเป็นผู้นำ
5. มีเหตุมีผล
6. เคารพสิทธิของผู้อื่น

สุรพงษ์ ชูเดช (2542) ได้สรุปถึงองค์ประกอบของควมมีวินัยในตนเองไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความซื่อสัตย์
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ความอดทน

กัลยา สุวรรณรอด (2537) ได้ศึกษาองค์ประกอบควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนสรุปผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้มีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความอดทน
5. ซื่อสัตย์
6. ตรงต่อเวลา
7. มีความเป็นผู้นำ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเองนั้นมีพฤติกรรม ดังนี้

1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความรับผิดชอบ
4. ความตั้งใจจริง
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความอดทน

อชชูเบล (Ausubel, 1972) สรุปว่าผู้มีความมีวินัยในตนเองมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. พึ่งตนเอง
4. ควบคุมอารมณ์ได้
5. ความอดทน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีวินัยในตนเองว่ามีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความสามารถควบคุมอารมณ์
2. มีความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคม

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
5. มีความรับผิดชอบสูง
6. มีความสามารถในการระลอคความต้องการ
7. สามารถคาดหวังผลกรรมที่จะเกิดขึ้นภายหลัง
8. มีการตั้งเป้าหมายเพื่ออนาคต

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540) ได้ศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทหารและนักเรียนพลเรือน ได้จำนวนองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ

1. การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความรับผิดชอบ
4. ความตั้งใจจริง
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความอดทน

วิลาพัฒน์ อรุณบุญวลาชาติ (2549) ได้สรุปถึงองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. การเคารพสิทธิของผู้อื่น
3. ความซื่อสัตย์
4. ตรงต่อเวลา

ธิดารัตน์ ธนะคำดี (2552) ได้สรุปถึงองค์ประกอบของความมีวินัยในตนเองไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความอดทน
4. ความซื่อสัตย์
5. ความเป็นผู้นำ
6. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยในตนเองตามแนวคิดของบุคคลต่างๆผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังตาราง 2.3

ตาราง 2.3 คุณลักษณะความมีระเบียบวินัยในตนเองตามแนวคิดของบุคคลต่างๆ

คุณลักษณะ	บุคคล										รวม	คัดเลือกที่จะศึกษา
	บารุช	ฉันพนา ภาคบงกช และคนอื่นๆ	สุรพงษ์ ชูเดช	กัลยา สุวรรณรอด	กุดยา ตันติผลาชีวะ	อชชุเบล	ดวงเดือน พันธุมนาวิน	ณัฐพร สตาภรณ์	วิลาพัฒน์ อรุณบุญลชาติ	ธิดารัตน์ ณะคำดี		
1. ความรับผิดชอบ	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	9	✓
2. ความเป็นระเบียบวินัย	✓										1	
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	9	✓
4. ความซื่อสัตย์			✓	✓					✓	✓	4	
5. ความอดทน			✓	✓	✓	✓		✓		✓	6	✓
6. ความตรงต่อเวลา				✓					✓		2	
7. ความเป็นผู้นำ		✓		✓	✓			✓		✓	5	✓
8. มีความตั้งใจจริง		✓			✓			✓			3	
9. มีความสามารถในการควบคุมตนเอง		✓					✓				2	
10. มีเหตุมีผล		✓									1	
11. การเคารพสิทธิของผู้อื่น		✓							✓		2	
12. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม					✓	✓		✓		✓	4	
13. ฟังตนเอง						✓					1	
14. มีความสามารถควบคุมอารมณ์						✓	✓				2	
15. มีความสามารถในการชะลอความต้องการ							✓				1	
16. สามารถคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นภายหลัง							✓				1	
17. มีการตั้งเป้าหมายเพื่ออนาคต							✓				1	

จากตารางที่ 2.3 สามารถสรุปเป็นคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยในตนเองซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะคุณลักษณะรวมเป็นส่วนใหญ่ จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งหมดที่นำมาพิจารณาได้คุณลักษณะความมีระเบียบวินัยในตนเองที่จะนำมาใช้ในการวิจัยมีทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ

3.3 แนวคิดการสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง

การที่จะให้บุคคลมีระเบียบวินัยในตนเองนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการส่งเสริมระเบียบวินัยในตนเองอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น การส่งเสริมระเบียบวินัยในตนเองจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะทำให้มีส่วนในการพัฒนาตนเองและสังคม ซึ่งนักการศึกษาและนักวิจัยได้สรุปไว้ดังนี้

การสร้างเสริมระเบียบวินัยที่ดีนั้น ควรให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติตามระเบียบหรือกฎเกณฑ์นั้นด้วยความต้องการที่จะประพฤติปฏิบัติด้วยตนเองมิใช่เพราะกลัวถูกลงโทษหรือถูกตำหนิติเตียนซึ่ง (สุชา จันทน์เอม, 2543) ได้กล่าวถึงประเภทของวินัยสอดคล้องกันว่าหากจะแบ่งและพฤติกรรมตามวินัยเป็นสำคัญ แบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) วินัยสำหรับตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยตนเองเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปในแนวทางที่เลือกที่ดี วินัยประเภทนี้เป็นวินัยที่เราสร้างขึ้นมาเป็นตัวเราเองเป็นข้อปฏิบัติต่างๆขึ้นเพื่อให้เกิดพฤติกรรมของเราดำเนินไปตามทางที่เรามุ่งหมายไว้ วินัยสำหรับตนเองเป็นวินัยขั้นเลิศที่ทุกคนควรสร้างขึ้นสำหรับพฤติกรรมของตนเอง การสร้างวินัยสำหรับบังคับตนเองสามารถทำได้หลายอย่างเช่น การนอน การตื่น การดูหนังสือ การออกกำลังกาย การทำงาน และการพักผ่อน การสร้างวินัยบังคับตนเองให้ทำในสิ่งดีละเว้นในสิ่งที่เราคิดว่าชั่ว แม้จะขัดความนิยมในสังคม เช่นการบังคับตนเองให้เป็นคนประหยัด ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ตัดผมสั้นและแต่งกายให้ถูกระเบียบสถานศึกษาอยู่เสมอ สร้างวินัยให้ปฏิบัติงานต่างๆตรงตามเวลานัดหมายเสมอ

2) วินัยสำหรับหมู่คณะ คือการมีระเบียบวินัยข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้สมาชิกทุกคนในหมู่คณะปฏิบัติตามหรือควบคุมพฤติกรรมของหมู่คณะนั้นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่หมู่ตั้งเอาไว้ เช่นวินัยในสถานศึกษา วินัยทหาร วินัยตำรวจ วินัยของสงฆ์ วินัยข้าราชการพลเรือน วินัยครู เป็นต้น

ทิพวรรณ แสงพันธ์ (2542) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นของระเบียบวินัยว่าระเบียบวินัยมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและสังคม เพราะบุคคลที่มีวินัยนั้นจะรู้จักรักษาระเบียบ รู้จักหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบ และควบคุมตนเอง ให้มีพฤติกรรมที่สังคมต้องการสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาความวุ่นวายได้ สังคมก็จะมีแต่ความสงบสุข

เฮอร์ลิค (Hurlock, 1984) มีความคิดเห็นว่าการปลูกฝังระเบียบวินัยนั้น มีความสำคัญ ดังนี้ 1) ช่วยให้เด็กรู้สึกมั่นใจโดยบอกว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ 2) ช่วยให้เด็กหลีกเลี่ยงต่อความรู้สึกผิดหรืออับอายต่อสิ่งที่ผิด ควรรู้สึกที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จะทำให้ไม่มีความสุข และเกิดการปรับตัวที่ยาก วินัยจะช่วยให้เด็กอยู่ในมาตรฐานของสังคม 3) ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การประพฤติตนที่จะเป็นทางไปสู่การเป็นผู้ที่น่ายกย่องนับถือเป็นข้อบ่งชี้ของความรักและการยอมรับที่สำคัญ คือ การปรับตัวประสบผลสำเร็จและมีความสุข 4) ช่วยรักษาแรงจูงใจในการเสริมแรงของตน ซึ่งกระตุ้นให้เด็กได้รับสิ่งที่เป็นความต้องการของเขา 5) ช่วยให้เกิดการพัฒนาจิตสำนึก ศีลธรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการทำให้เด็กมีการตัดสินใจ และควบคุมพฤติกรรมด้วยตนเอง

พยองคัก คี สนเทศ (2530) ได้กล่าวว่า ระเบียบวินัยนั้นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอน เพราะว่ระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่นๆต่อไป ดังนั้นก่อนที่จะสอนในเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้อันครูผู้สอนต้องฝึกระเบียบต่างๆ เช่น การเข้าแถว ระเบียบแถว การเบิก การเก็บอุปกรณ์พลศึกษา การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนและการตรงต่อเวลา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า การปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัยเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในกิจกรรมการสอนพลศึกษาความมีระเบียบวินัยจะทำให้เกิดความสงบสุข บรรลุจุดหมายปลายทางชีวิตนอกจากนั้น ผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างมีระเบียบและความสุขจากการใช้ชีวิตเช่นนั้นย่อมมีพละนามัยดีและอายุยืน

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540) กล่าวว่า การเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองให้เยาวชนควรเป็นวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความเต็มใจมากกว่าวินัยที่มีรากฐานมาจากคำสั่งการบังคับหรือการลงโทษและควรได้รับการฝึกให้มีขึ้นตั้งแต่วัยเยาว์เป็นต้นไป

ธิติมา จักรเพชร (2544) กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กนั้นจะเกิดขึ้นได้ครูมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างวินัยในตนเองให้กับเด็ก โดยในการสร้างวินัยในตนเองให้กับเด็กนั้นจะต้องยึดทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองด้วยเสมอ เช่น สร้างกิจกรรมที่เด็กมีความชอบต้องการมาเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กเกิดควมมีวินัยในตนเอง ไม่ใช่การบังคับให้ทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการและเมื่อเด็กตระหนักถึงถึงความสำคัญของควมมีวินัยในตนเองเด็กก็จะคงลักษณะของควมมีวินัยในตนเองไว้เป็นลักษณะประจำตัวต่อไป ใ้บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคมต่อไป

ริชาร์ดสัน (Richardson, 1957 อ้างถึงใน วิลาพัฒน์ อรุณบุญนวลชาติ, 2549) ได้เสนอวิธีการเสริมสร้างการมีระเบียบวินัยในตนเองให้กับเด็ก ดังนี้ 1) เด็กสามารถเรียนวินัยในสภาพแวดล้อมที่

เหมาะสม 2)บรรยากาศที่อบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นในการส่งเสริมการมีระเบียบวินัยในตนเอง 3)การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นจะทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างเหมาะสม 4)การมีระเบียบวินัยในตนเองจะพัฒนาได้เมื่อเด็กมีอิสรภาพที่จะเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก 5)ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาสำคัญเมื่อเขาได้ทำกิจกรรม 6)ส่งเสริมการมีระเบียบวินัยในตนเองควรกระทำให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก

เซเวียคอฟและฟริตซ์ (Sheviakov and Fritz, 1995) ได้ศึกษาประเภทของระเบียบวินัยที่ควรเสริมสร้างให้เด็กว่าควรเน้นระเบียบวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเน้นระเบียบวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการขึ้นชอบความรักในอุดมคติหรือยึดมั่นในจุดมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้นการเสริมสร้างความมีระเบียบวินัยในตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ขั้นสูง การอบรมทางศาสนา การให้แสดงบทบาทสมมติ การใช้กลุ่มเพื่อให้เกิดความคล้อยตามและการให้เลียนแบบจากตัวแบบ เพราะถ้าเด็กมีระเบียบวินัยในตนเองแล้วจะก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง

จากที่กล่าวความสำคัญในการสร้างระเบียบวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ยิ่งเพราะระเบียบวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง สามารถควบคุมตนเองได้ ระเบียบวินัยในตนเองยังช่วยเป็นกรอบของการแสดงพฤติกรรมให้มีความเหมาะสมและการเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ควรเกิดจากความรู้ความเข้าใจมากกว่าระเบียบวินัยที่เกิดจากการบังคับโดยสามารถให้นักเรียนได้เรียนรู้วินัยโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ

3.4 แนวคิดของเพียเจต์

จากการศึกษาแนวคิดของเพียเจต์ (Piaget, 1967) เกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมที่นำมาใช้พบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมมีลักษณะเช่นเดียวกันกับพัฒนาการทางสติปัญญาคือเมื่อมนุษย์เติบโตและเกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆมากขึ้น ความสามารถทางสติปัญญาก็จะเพิ่มพูนมากขึ้น จริยธรรมก็จะมีการพัฒนาขึ้นไปตามระดับสติปัญญาด้วย เพียเจต์ได้แบ่งพัฒนาการของเด็กเป็น 2 ระยะคือ

ระยะที่ 1) ระยะที่เด็กยึดกฎเกณฑ์จากผู้อื่น (heteronomous) ซึ่งมีอายุ 0-8 ปี เป็นระยะที่บิดามารดาและผู้ใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อเด็กในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างชัดเจน เด็กจะนับถือความถูกต้อง ความดีความไม่ดีในลักษณะตายตัว (fixed rules) ถ้าทำผิดต้องได้รับโทษโดยไม่คำนึงถึงแรงจูงใจ หรือสาเหตุในการกระทำ

ระยะที่ 2) ระยะเด็กมีกฎเกณฑ์ของตนเอง (autonomous) เป็นระยะช่วงวัยที่เด็กเริ่มพัฒนาจริยธรรมขึ้นสู่ความคิดเป็นของตนเอง ใช้เหตุผลโดยคำนึงถึงความยุติธรรม และพิจารณา

จากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำด้วย จากแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมทั้ง 2 ระยะ เพียเจต์ได้นำมาจัดเป็นขั้นในการพัฒนาจริยธรรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสติปัญญาและอายุได้ 4 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเล่นตามลำดับหรือเล่นตามความสามารถทางการเคลื่อนไหวของตน (individual หรือ motor) เด็กจะเล่นตามความสามารถของทักษะการเคลื่อนไหวหรือเล่นตามความต้องการของเขาตามลำพัง โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นตนเองเป็นใหญ่ (egocentric) ในขั้นนี้ เด็กเริ่มยอมรับที่จะเล่นร่วมกับผู้อื่นเมื่อมีอายุได้ประมาณ 2-5 ปี แต่การเล่นร่วมกับผู้อื่นนั้นมิได้หมายความว่าเล่นกับคนอื่นจริงๆ เด็กในวัยนี้ยังเล่นตามความต้องการของตนอยู่มิได้ต้องการชนะผู้ใดหรือคิดหาหนทางใดๆ มาเล่นให้แตกต่างไปจากเดิมการเล่นจะเป็นไปในลักษณะตัวใครตัวมัน (play each one "on his own")

ขั้นที่ 3 ขั้นร่วมมือ (cooperation) ระยะเวลาเด็กจะมีอายุประมาณ 7-8 ปี ในวัยนี้ เด็กเริ่มรู้จักที่จะเล่นเพื่อชนะ ฉะนั้นการเล่นในวัยนี้จึงเริ่มเล่นร่วมกับผู้อื่น แต่การเล่นยังมีได้ถือเป็นกฎเกณฑ์เป็นสำคัญการเล่นมักคำนึงถึงพรรคพวกมากกว่ากฎเกณฑ์

ขั้นที่ 4 ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ (condification of rules) ระยะเวลาเด็กจะมีอายุประมาณ 11-12 ปี เด็กในวัยนี้เริ่มใช้กฎเกณฑ์ในการเล่นร่วมกัน เริ่มรู้จักปฏิบัติและรักษาไว้ถึงกฎเกณฑ์ซึ่งแตกต่างไปจากสามขั้นแรกโดยสิ้นเชิง

จากแนวคิดของเพียเจต์สรุปได้ว่าจริยธรรมในเด็กอาจดูได้จากการเล่นของเด็ก โดยเริ่มจากการเล่น โดยเริ่มเล่นอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ ใช้ตนเองเป็นใหญ่ มุ่งแต่เอาชนะเพื่อตนเองอย่างเดียว ต่อมาจึงเกิดความร่วมมือระหว่างเพื่อนเล่นด้วยกัน จนกระทั่งสามารถทำตามกฎเกณฑ์ตามความรู้สึกของตน ทำให้เกิดความรับผิดชอบ ความเสียสละและความมีระเบียบวินัย

4. พัฒนาการของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ซูซา จันท์ธอม (2543) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของนักเรียนประถมศึกษาไว้ว่านักเรียนในวัยที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี วัยนี้จะคาบเกี่ยวกับวัยรุ่นและวัยรุ่นตอนต้น วัยนี้ไม่แตกต่างกับวัยเด็กตอนกลางมากนักแต่เกิดการเปลี่ยนแปลงในร่างกายเนื่องจากการทำงานของต่อมต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงของโครงกระดูกและสัดส่วนร่างกายเพื่อเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น

4.1 พัฒนาการทางร่างกายระยะนี้ร่างกายของเด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วพอๆกับระยะทารก ดังนี้

1) ส่วนสูงและน้ำหนัก เด็กหญิงจะมีส่วนสูงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดระหว่าง 10.5-14 ปี ส่วนเด็กชายจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระหว่างอายุ 12.5-14.5 ปี และค่อยๆสูงขึ้นเรื่อยๆจนอายุ 18 ปี

2) โครงกระดูกและฟัน ท่อนขาตอบนบนเติบโตอย่างรวดเร็วมากจึงมองดูขายาวกระดูกเชิงกรานของเด็กหญิงจะขยายออกกระดูกแน่นแข็งและมีแร่ธาตุมากส่วนฟันจะขึ้นทุกปี ปีละ2-3ซี่ โดยมากกรามซี่ที่ 2 จะขึ้นในระยะนี้

3) สัดส่วนของร่างกาย ส่วนต่างๆ ของร่างกายเจริญเติบโตไม่พร้อมกัน เด็กชายมีขากรรไกร ออกกว้าง ไหล่กว้าง มือเท้าใหญ่ แขนขายาว ทรวดทรงผึ่งผาย หน้ายาวเล็กกว่ากว้างกว่า หน้าผากดูสูง จมูกที่สั้นก็ดูยาวลงมาและใหญ่ขึ้น เด็กหญิงจะมีสะโพกผาย ลำตัวกลมมีส่วนโค้ง

4) การเคลื่อนไหว เนื่องจากร่างกายของเด็กวัยนี้เจริญไม่ได้สัดส่วนจึงทำให้การเคลื่อนไหวของเด็กดูเก้งก้าง

4.2 พัฒนาการทางอารมณ์

เนื่องจากเด็กวัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็วจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ของเด็กด้วย เด็กวัยนี้มีความหงุดหงิด กังวล ซึ่งมาจากการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้น อารมณ์ของเด็กวัยนี้จัดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่ดีหรือร้ายจนเกินไป ดังนี้

- 1) เด็กวัยนี้สามารถรักษาอารมณ์ไว้ได้ดีพอสมควรคือไม่โกรธง่ายและหายเร็วนัก
- 2) เวลาโกรธจะหาทางออกโดยใช้เสียง ไม่มีพฤติกรรมแบบต่อสู้อาจวางแผนแก้แค้นเงียบ ๆ แต่ไม่ทำจริง
- 3) จะระมัดระวังไม่ทำผู้อื่นกระทบกระเทือนใจ
- 4) สิ่งที่เด็กในวัยนี้กลัวที่สุดคือการไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ไม่ยอมแข่งขัน ไม่ต้องการเด่นกว่าหรือด้อยกว่าเพื่อนฝูง
- 5) ชอบการยกย่องแต่ไม่ชอบเปรียบเทียบ
- 6) ต้องการความอบอุ่นมั่นคงในหมู่คณะและครอบครัว
- 7) เปลี่ยนแปลงความรู้สึกเร็วและง่าย
- 8) บางครั้งทำตัวเป็นผู้ใหญ่แต่บางครั้งก็ไม่ทิ้งความเป็นเด็ก

เด็กวัยนี้จึงมีการขัดแย้งทางด้านอารมณ์จนบางครั้งเด็กเกิดปัญหาครอบครัวกับสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยสำคัญมากเด็กที่ถูกทอดทิ้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะเป็นเด็กที่ไม่มีความสุขกลายเป็นเด็กเงียบขรึมหรือไม่ก็พฤติกรรมชัดเจนไม่เกรงกลัวใคร ความเครียดที่เด็กได้รับจากทางบ้านอาจน้อยลงไปหรือหายไปถ้าความสัมพันธ์ระหว่างครูและเพื่อนเป็นไปอย่างดี ดังนั้นผู้ปกครองและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กวัยนี้ควรเอาใจใส่เรื่องอารมณ์อธิบายคำแนะนำที่ถูกต้องเมื่อเด็กต้องการเพื่อช่วยให้พัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กเป็นไปอย่างเหมาะสม

4.3 พัฒนาการทางสังคม

เด็กวัยนี้จะปลีกตัวออกจากบุคคลในครอบครัวจะชอบอยู่ในหมู่เพื่อนและมีความเห็นว่าหมู่คณะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเขามาก จึงมีการแต่งตัวพูดจาและนิยมสิ่งต่างๆ เหมือนกัน การที่เด็กมีความสุขพอใจกับกลุ่มเพื่อนของตนถ้ามากเกินไปอาจจะทำให้เด็กละเลยหน้าที่ของตนได้ เด็กในวัยนี้จะเริ่มหัดเป็นตัวของตัวเอง ชอบตัดสินใจเอง ไม่ชอบให้ผู้ใหญ่เข้ามายุ่งเกี่ยวในเรื่องส่วนตัว ชอบความเป็นอิสระ มักเชื่อความคิดตัวเอง ระยะเวลาที่เด็กชายเด็กหญิงจะเล่นด้วยกันน้อยลง เด็กจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ ระยะเวลาสนใจเพื่อนต่างเพศเป็นกลุ่มๆรวมๆกันไปก่อนระยะหลังจึงเลือกสนใจเฉพาะคนลักษณะการคบเพื่อนยังไม่แน่นอนมีการเปลี่ยนเพื่อนอยู่เสมอ ระยะเวลาเด็กจะค่อยๆ ฟังตนเองทีละน้อยเพื่อเตรียมฟังตนเองเมื่อเป็นผู้ใหญ่ เด็กชายจะมีความสามารถในการรวมกลุ่มได้นานกว่าและคบเพื่อนได้ดีกว่าเด็กหญิงเพื่อนที่ถูกใจมักมีคนเดียวหรือสองคน ส่วนเด็กหญิงจะมีเพื่อนถูกใจ 3-5 คน การเล่นเป็นกลุ่มของเด็กวัยนี้จะช่วยให้เด็กมีความกล้า รู้จักใช้ความคิดและให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้

4.4 พัฒนาการทางสติปัญญา

สติปัญญาของเด็กวัยนี้เห็นได้จากความสามารถในการใช้เหตุผลเข้าใจความหมายของคำพูดได้ถูกต้อง สามารถใช้คำจำกัดความเป็นนามธรรมได้ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น ความจำพัฒนาขึ้น เด็กวัยนี้จะสนใจการเล่นทายปัญหามากที่สุด เด็กที่สมองช้าจะไม่ค่อยมีสมาธิในการทำงาน เด็กฉลาดจะมีความสามารถในการใช้คำพูดที่เป็นนามธรรมได้ ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กมีดังนี้

- 1) มีความสนใจสิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น
- 2) เริ่มฟังเหตุผลของผู้ใหญ่และต้องการให้ผู้ใหญ่รับฟังเหตุผลของตนเองบ้าง
- 3) การแก้ปัญหาที่มีความสามารถที่จะคิดโครงการและสามารถดำเนินการด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการนำทางของผู้ใหญ่ การตัดสินใจจะอาศัยประสบการณ์และคิดอย่างไตร่ตรอง
- 4) ความอยากรู้อยากเห็น เด็กวัยนี้ชอบแสวงหาความจริงมักจะชอบถามเกี่ยวกับตนเอง
- 5) ความสนใจในทักษะต่างๆ ต้องการการทำงานเพื่อหาความสามารถและประสบการณ์ใหม่ๆ
- 6) การเล่นเกมบทบาทสมมติจะน้อยลง เริ่มมีความสนใจปัญหาสังคมและโลกภายนอก ชอบอภิปราย แสดงความคิดเห็นและมีความคิดริเริ่ม
- 7) ความเข้าใจเกี่ยวกับเวลา มีความแม่นยำและกว้างขวางขึ้นสามารถเข้าใจลำดับ วัน เดือน ปีได้ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุป เด็กวัยนี้เห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นจึงควรได้รับการปลูกฝังให้มีความร่วมมือมีความรับผิดชอบร่วมกัน และควรให้เด็กในวัยนี้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพราะเมื่อเด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เพราะลักษณะเด่นเด็กวัยนี้คือ มีความกระตือรือร้น รู้จักใช้เหตุผล และรับความคิดของผู้อื่น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ณัฐพล กล้าหาญ (2540) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง ด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านลำดวน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 15 คน เป็นการศึกษาการพัฒนาจริยธรรมความมีวินัยในตนเอง 4 เรื่อง คือ 1) ความรับผิดชอบ 2) การตรงต่อเวลา 3) ความซื่อสัตย์ 4) ความมีระเบียบวินัย ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติพบว่าจริยธรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าจริยธรรมความมีวินัยก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญและความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในห้องเรียน หลังการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ลดลงต่ำกว่าความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในห้องเรียนก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และพบอีกด้วยว่านักเรียนในชั้นเรียนร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการพัฒนาด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ณัฐพร สตาภรณ์ (2540) ได้ศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารพลเรือน โดยศึกษากับนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1-5 จำนวน 855 นาย นิสิตจากภาควิชารัฐศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นิสิตนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 648 คน รวมทั้งสิ้น 1,503 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) สกัดองค์ประกอบด้วยเทคนิคแกนสำคัญ (principal component analysis) และใช้การหมุนแกนแบบมุมฉาก (orthogonal rotation) โดยวิธีวาริแมกซ์(varimax) ผลการวิจัยพบว่า ความมีวินัยในตนเองจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเองความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง ความเป็นผู้นำ ความอดทน และการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นมีความ

แปรปรวนสะสม 7 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 48.7 และองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนพลเรือน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความตั้งใจจริง ความเป็นผู้นำ และความอดทน มีความแปรปรวนสะสม 6 ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 43.2

อรวรรณ พานิชปฐมพงศ์ (2542) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตตลิ่งชัน จำนวน 582 คนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน และการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ปัจจัยทางด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมแบบเข้มงวดกวดขันส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

วิภามาศ เมืองอุ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมกลุ่มต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้าเป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบ 2 กลุ่มมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทำกิจกรรม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมเพิ่มขึ้นกว่า ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2)กลุ่มทดลองมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ในด้านการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและบุคคลทั่วไป ด้านการเป็นผู้ให้และผู้รับ และด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น สำหรับในด้านการปฏิบัติตามระเบียบวินัยนั้น ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

ชัชฎาพร มาลารัตน์(2543)ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้าเป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทำกิจกรรม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนมีคะแนน

เฉลี่ยในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านมนุษยสัมพันธ์ และพฤติกรรมด้านสังคมเพิ่มขึ้นกว่าก่อน การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

พิมพา ม่วงศิริธรรม (2544) ศึกษาผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความ มีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬาฟุตบอลลูกครึ่งของโรงเรียนกีฬา กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 8 คน กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 4 คน ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญาด้วยการฝึกทักษะทางจิต ได้แก่ เทคนิค การตั้งเป้าหมาย การจินตภาพ การพูดกับตนเองในทางที่ดี การดูตัวแบบ และการให้แรงเสริมทางบวก ควบคู่กับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาฟุตบอล การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยบันทึก พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬาที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน จากการสังเกตนักกีฬาทั้งสองกลุ่ม โดยผู้สังเกตในระยะพื้นฐาน ระยะทดลอง และระยะติดตามผล และนักกีฬาตอบแบบวัด ความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังสิ้นสุดการทดลอง และหลังสิ้นสุดการทดลอง 3 สัปดาห์ นำผลที่ได้จากการสังเกตโดยผู้สังเกตและจากการตอบแบบวัดพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยนักกีฬา มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละเฉลี่ยของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางชนิดวัดซ้ำ และทดสอบค่า "ที" ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1) การปรับพฤติกรรมทางปัญญามีผลต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา นักกีฬาฟุตบอลลูกครึ่งที่ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ในระยะสิ้นสุดการทดลองและระยะติดตามผล แตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในกลุ่มควบคุมไม่พบความแตกต่างกัน 2) ในระยะสิ้นสุดการทดลองและระยะติดตามผล นักกีฬาฟุตบอลลูกครึ่งและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

อัญญา ประสานชาติ (2545) ศึกษาผลของการฝึกจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง) ที่กำลังศึกษาอยู่ที่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 2 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการใช้ชุดฝึกจิตลักษณะ จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมสอนวิชาจริยศึกษาตามคู่มือครู หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบวัดพฤติกรรมวินัย 2) แบบประเมินพฤติกรรมวินัยในตนเอง 3) แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม 4) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต 5) ชุดฝึกจิตลักษณะ ประกอบด้วยกิจกรรมฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม จำนวน 6 ครั้ง และกิจกรรมฝึกจิตลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองอีก 6 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการทดสอบค่าที (t-test) และค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ มีพฤติกรรมวินัยในตนเอง เหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกจิตลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ มีเหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ มีเหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่มีพฤติกรรมวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน 3) หลังฝึกจิตลักษณะ 3 สัปดาห์ นักเรียนยังคงมีความคงทนของเหตุผลเชิงจริยธรรมและลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ชัยวิชิต เขียวรชนะ (2548) ได้ศึกษาการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่างชั้นที่สาม:กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก ด้วยแบบวัดความมีวินัยในตนเอง แบบสอบถามความภาคภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่านักเรียนหญิงมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองมีลักษณะคงที่จากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สู่อันดับที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักเรียนชายมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองมีลักษณะคงที่ จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สู่อันดับที่ 2 และเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนักเรียนหญิงมีพัฒนาการความมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย

วิลาพัฒน์ อรุณบุญวอลชาติ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนจารุศรบำรุง อำเภอลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 จำนวน 20 คนผลการวิจัยพบว่า 1)หลังเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองที่ได้จากการตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2)หลังเข้าร่วมโปรแกรม นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองตามการรับรู้ของครู สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ณัฐวุฒิ ภิญโญทรัพย์ (2551) ได้ศึกษาผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 8 คน ที่ได้คะแนนจากการทำแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง เป็นกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาทีผลการวิจัย

พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนความมีระเบียบวินัยเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประพิมพ์พร สันวงศ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังการทำกิจกรรม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหลวง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 18 คน ใช้กิจกรรมแนะแนวในการเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนจำนวน 8 กิจกรรม เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังการทำกิจกรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในด้านความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของกลุ่ม ห้องเรียน โรงเรียน และด้านมารยาทที่ดียิ่งเพิ่มขึ้น

ธิดารัตน์ ธนะคำดี (2552) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดความมีวินัยในตนเองและเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยจำแนกตามเพศและระดับชั้นของของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 506 คน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความมีวินัยในตนเองจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า แบบวัดทั้งฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ มี 6 องค์ประกอบ คือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เป็นไปตามโครงสร้างที่สังเคราะห์ไว้ แบบวัดฉบับข้อความมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.31-0.95 และแบบวัดสถานการณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.31-0.92 เมื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลากหลายวิธีของแบบวัดความมีวินัยในตนเองทั้ง 2 ฉบับ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงเหมือนตั้งแต่ 0.78-0.93 และมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกตั้งแต่ 0.05-0.45 ซึ่งต่ำกว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน 2) ความเชื่อมั่นของแบบวัดความมีวินัยในตนเองฉบับข้อความแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.68-0.79 ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมีค่า 0.87 แบบวัดความมีวินัยในตนเองฉบับสถานการณ์แต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.60-0.73 ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมีค่า 0.85 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน และระดับชั้นต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกัน โดยนักเรียนเพศหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนเพศชาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่พบว่ามีผลปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างระดับชั้นและเพศส่งผลร่วมกันต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

สรุปงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มูสเสน (Mussen, 1969) พบว่าการฝึกวินัยให้แก่เด็กโดยใช้เหตุผล และให้ความรักเป็นวิธีการฝึกวินัยที่ได้ผลดีที่สุด และช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของเด็ก เพราะช่วยให้เด็กมีวินัยในตนเองสูง

ซีลีและสโตนและเลฮอร์ (Zelie and Stone and Lehr, 1980) ได้ทำการศึกษาโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ที่มีต่อการเพิ่มพฤติกรรมมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอเมริกันผิวขาวและผิวดำ จำนวน 60 คน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 30 คนให้กลุ่มทดลองเข้าโปรแกรมการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการใช้เหตุผลอารมณ์ พฤติกรรมติดต่อกันเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่มีระเบียบวินัยขึ้น โดยเฉพาะพฤติกรรมสนใจในการทำงานในชั้นเรียนและการบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เชเวียคอฟ (Sheviakov, 1985) ศึกษาถึงประเภทของวินัยที่ดีควรปลูกฝังให้แก่เด็ก ว่าควรมีวินัยในตนเอง ในการปลูกฝังวินัยควรเป็นเรื่องของความจริงจัง มีใช้การทำงานตามคำสั่ง และให้ความเห็นต่อไปว่าการปลูกฝังวินัยในตนเองซึ่งตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความชื่นชอบและความรักในอุดมคติหรือการยึดมั่นในจุดหมายที่ตนสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่

เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ควรเกิดจากความรู้ความเข้าใจมากกว่าวินัยที่เกิดจากการบังคับ และสามารถให้นักเรียนได้เรียนรู้วินัยโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ

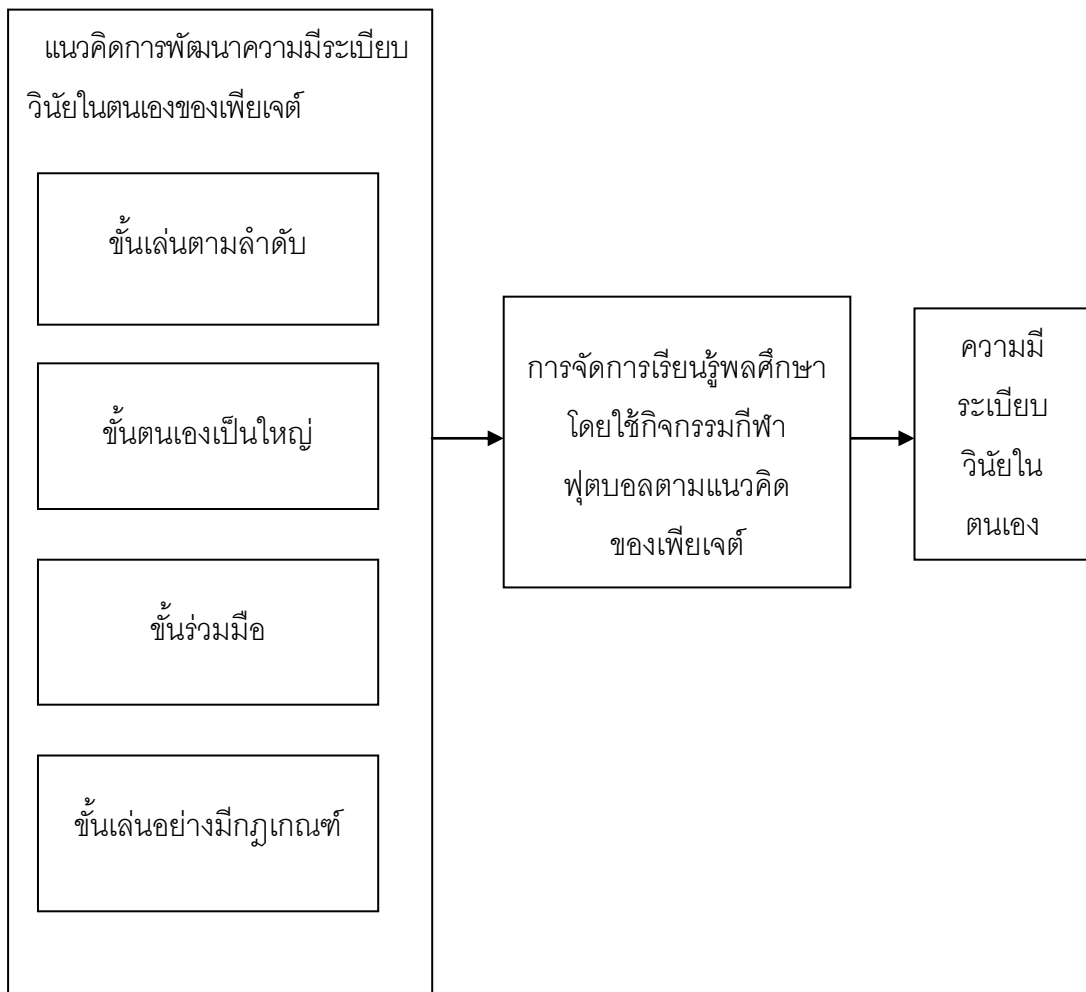
กลูเซ็คและอีเลอเนอร์ (Glueck and Eleanor, 1985) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเด็กที่มีวินัยในตนเองกับเด็กที่ไม่มีวินัยในตนเองในเมืองบอสตัน ประเทศสหรัฐอเมริกาผลการวิจัยพบว่าสถานการณ์ต่างๆ ภายในครอบครัว อันได้แก่ ความมีระเบียบวินัย การอบรมสั่งสอน ความรักของบิดามารดาและความอบอุ่น หรือความสามัคคีในครอบครัวมีความจำเป็นต่อทุกคน สิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กมีวินัยในตนเอง แต่ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่เหมาะสมแล้ว โอกาสที่เด็กจะเกรมีถึงร้อยละ 98 นั่นคือ เด็กจะไม่มีวินัยในตนเองสูงถึงร้อยละ 98 การพัฒนาวินัยในตนเองสอดคล้องกับเจอซิลด์ (Jersild, 1968) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับแรงผลักดันในตัวเด็ก ผลการวิจัยพบว่าบิดามารดามีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาวินัยให้เกิดขึ้นกับเด็ก และบิดามารดาจะต้องไม่ตามใจเด็กจนเกินไปจะไม่เข้มงวดกวดขันมากเกินไป จะต้องถือความพอดีเป็นที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคอรัฟแมน (Khoffman, 1970) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาวินัย 3 วิธี ได้แก่ การใช้เหตุผล การปล่อยปละละเลย และการรวบรวมอำนาจ ผลการศึกษาพบว่าบิดามารดาที่ฝึกวินัยโดยใช้วิธีการเหตุผลจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกโดยการปล่อยปละละเลยและการรวบรวมอำนาจ

เซเวียคอฟและฟริตซ์ (Sheviakov and Fritz, 1995) ได้ศึกษาประเภทของระเบียบวินัยที่ควรเสริมสร้างให้เด็กว่าควรเน้นระเบียบวินัยในตนเองมากกว่าที่จะเน้นระเบียบวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งการชื่นชมความรักในอุดมคติหรือยึดมั่นในจุดมุ่งหมายที่ตนสร้างขึ้นการเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยในตนเองสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้ความรู้ขั้นสูง การอบรมทางศาสนา การให้แสดงบทบาทสมมติ การใช้กลุ่มเพื่อให้เกิดความคล้อยตามและการให้เลียนแบบจากตัวแบบ เพราะถ้าเด็กมีระเบียบวินัยในตนเองแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อตนเอง

สรุปงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเอง ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในตนเองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองโดยการเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ควรเกิดจากความรู้ความเข้าใจมากกว่าระเบียบวินัยที่เกิดจากการบังคับ โดยสามารถให้นักเรียนได้เรียนรู้วินัยโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ

6.กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์
 - 1.3.2 การสร้างและพัฒนาแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 1.3.2.1 แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง
 - 1.3.2.2 แบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

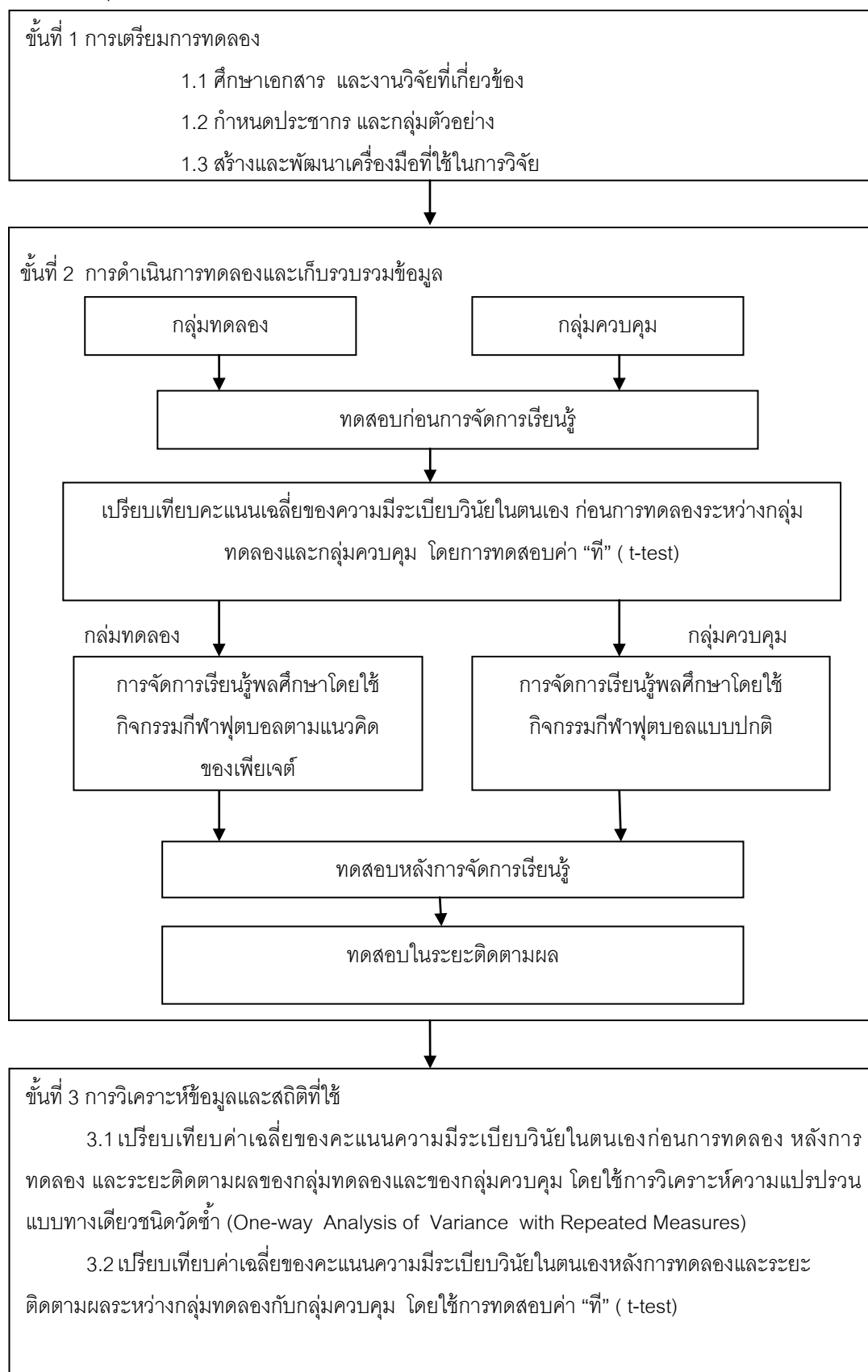
- 2.1 แบบแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ
- 3.2 สถิติที่ใช้

สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเพียเจต์

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับประถมศึกษา

1.1.4 ศึกษาเอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง

1.2 กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 102,823 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชาพลศึกษา ในปีการศึกษา 2554 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนนวิชากร สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

1.2.1 การเลือกโรงเรียนที่ทำการทดลอง ผู้วิจัยเลือก โรงเรียนนวิชากร ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลองจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในเขต สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.2.2 การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการดังนี้

การสุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง เข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ และได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 30 คนเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์จำนวน 8 แผน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 ศึกษาแนวคิดของเพียเจต์จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล

1.3.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสื่อตามแนวคิดของเพียเจต์ จำนวน 8 แผน

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรีทางสาขาพลศึกษา หรือสาขาจิตวิทยา หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.96 และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่า IOC เท่ากับ 0.94 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่า IOC เท่ากับ 0.97 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่า IOC เท่ากับ 0.97 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มี

ค่า IOC เท่ากับ 0.94 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีค่า IOC เท่ากับ 0.97 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 มีค่า IOC เท่ากับ 0.94 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องของรายหัวข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปจึงได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปทดลองใช้ จำนวน 8 แผน และรวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิไปแก้ไขปรับปรุง

1.3.1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ให้มีความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ทั้ง 8 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิชาการ จำนวน 34 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1คาบ เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริงต่อไป

1.3.1.9 ทำการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์
1.ชั้นเตรียม (3-5 นาที) เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อม กับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน	1.ชั้นเตรียม (3-5 นาที) เป็นการเช็คจำนวนนักเรียน รวมถึงการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อเตรียมร่างกายให้พร้อม กับกิจกรรมพลศึกษา และกล่าวนำเข้าสู่บทเรียน
2.ชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที) เป็นการจัดกิจกรรมหลังการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	2.ชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (5-7 นาที) เป็นการจัดกิจกรรมหลังการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์
<p>3.ชั้นอธิบายสาริตและฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>เป็นการอธิบายการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้อง โดยครูสาธิตท่าทางและกระบวนการการปฏิบัติทักษะ แล้วให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตาม</p>	<p>3.ชั้นอธิบายสาริตและฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p> <p>(1) ชั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบในกลุ่มตนเองเพื่อปฏิบัติทักษะ นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะได้ปฏิบัติทักษะทุกคนตามลำดับจนครบแล้ว เมื่อเริ่มต้นใหม่ให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู(กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง)</p> <p>(2) ชั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะตามที่ครูกำหนด โดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครเป็นตัวแทนกลุ่มออกมา 4 คนออกมาเพื่อแข่งขัน ปฏิบัติทักษะกลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ(กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง)</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์
<p>4.ชั้นนำไปใช้ (15-20นาที)</p> <p>ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4.ชั้นนำไปใช้ (15-20นาที)</p> <p>(3) ชั้นร่วมมือ</p> <p>ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคน พร้อมให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน(นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆมอบหมายและเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง)</p> <p>(4) ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียน 2กลุ่มแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยครูจะให้กฎกติกาในการเล่นแต่ละเกมนั้นๆ(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง)</p>
<p>5.ชั้นสรุป (เวลา3-5นาที)</p> <p>เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้น ๆ ให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและบอกให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ</p>	<p>5.ชั้นสรุป (เวลา3-5นาที)</p> <p>เป็นการสรุปทักษะในคาบนั้นๆให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและให้นักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง4 ด้านหลังจากนั้นครูให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ</p>

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองและแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต

1.3.2.1 แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1.3.2.1.1 ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง

1.3.2.1.2 สร้างแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ โดยกำหนดให้มีทั้งด้านบวกและด้านลบ

ทำเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 10 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำบ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 7-9 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำพอกๆกับไม่ทำ	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 4-6 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำน้อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 1-3 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ไม่เคยทำเลย	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 0 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์

1.3.2.1.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติในแต่ละข้อความในแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองดังนี้

ข้อความ	กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนข้อความ (คะแนน)	
	ทางบวก	ทางลบ
ทำเป็นประจำ	5	1
ทำบ่อยครั้ง	4	2
ทำพอกๆกับไม่ทำ	3	3
ทำน้อยครั้ง	2	4
ไม่เคยทำเลย	1	5

1.3.2.1.4 ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์คะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองที่ได้รับคะแนนระดับดีขึ้นไป(ระดับคะแนน 3.50ขึ้นไป)

ระดับคะแนน 4.50 -5.00	เท่ากับ	มีคะแนนระเบียบวินัยในตนเองดีมาก
ระดับคะแนน 3.50 -4.49	เท่ากับ	มีคะแนนระเบียบวินัยในตนเองดี
ระดับคะแนน 2.50 -3.49	เท่ากับ	มีคะแนนระเบียบวินัยในตนเองปานกลาง
ระดับคะแนน 1.50 -2.49	เท่ากับ	มีคะแนนระเบียบวินัยในตนเองค่อนข้างไม่ดี
ระดับคะแนน 1.00 -1.49	เท่ากับ	มีคะแนนระเบียบวินัยในตนเองไม่ดี

1.3.2.1.5 นำแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองจำนวน 40 ข้อที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.1.6 นำแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรีสาขาพลศึกษา หรือสาขาจิตวิทยา หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องของภาษา และนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.86 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.3.2.1.7 นำแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวิชาการ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน

1.3.2.1.8 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนและเพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ซึ่งผลการคำนวณโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ได้จำนวนข้อทดสอบในแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง จำนวน 40 ข้อ

1.3.2.2 แบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

1.3.2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างและแนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต

1.3.2.2.2 สร้างแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกต ซึ่งเป็นแบบบันทึกพฤติกรรม (Behavior checklist) ทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตว่าพฤติกรรมนั้นเกิดหรือไม่เกิด จำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดให้มีพฤติกรรมทั้งด้านบวกและด้านลบ

1.3.2.2.3 ผู้วิจัยกำหนดคะแนนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการสังเกตดังนี้

ข้อความ	กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน (คะแนน)	
	ทางบวก	ทางลบ
นักเรียนแสดงพฤติกรรมมีระเบียบวินัยในตนเองในชั้นเรียน	1	0
นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมมีระเบียบวินัยในตนเองในชั้นเรียน	0	1

1.3.2.2.4 จำนวนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต ซึ่งได้จากการบันทึกพฤติกรรมโดยผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นผู้สังเกตจำนวน 2 คน สังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองทั้งในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะติดตามผล เมื่อรวบรวมจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะแล้วนำมาคำนวณค่าร้อยละโดยใช้ฐานของจำนวนครั้งที่สังเกตพฤติกรรมในแต่ละระยะเป็นฐานคำนวณของผู้รับการทดลองแต่ละคน

1.3.2.2.5 นำแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตจำนวน 20 ข้อที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัด และ ความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.6 นำแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโททางสาขาพลศึกษา หรือสาขาจิตวิทยา หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องของภาษา และนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ วัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.87 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.3.2.2.7 นำแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวิชาการสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของแคซดิน(Kazdin,1982) คำนวณค่าความเที่ยงของการสังเกตพฤติกรรมจากผู้สังเกตจำนวน 2 คน ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ถึง

ความเชื่อถือได้ของข้อมูลนั้น โดยการนำเอาผลของการสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกตจำนวน 2 คน ที่ได้บันทึกไว้ มาคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต} = \frac{A \times 100}{A+D}$$

โดย A เป็นจำนวนพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ตรงกัน

D เป็นจำนวนพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ไม่ตรงกัน

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตที่คำนวณได้ จะต้องมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจึงจะถือว่าข้อมูลนี้มีค่าเชื่อถือได้ ซึ่งผลการคำนวณพบว่าค่าความเที่ยงของผู้ช่วยสังเกตมีค่าเท่ากับร้อยละ 85

1.3.2.2.8 การสังเกตและการบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนได้กระทำอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระต่อกันตลอดระยะเวลาของการทดลอง ซึ่งในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมในแต่ละครั้งใช้เวลา 1 คาบ ซึ่งเป็นช่วงเวลาจัดการเรียนการสอนโดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทำเครื่องหมายถูก(✓)ลงในแบบบันทึกพฤติกรรมว่าพฤติกรรมนั้นเกิดหรือไม่เกิดโดยให้ผู้สังเกต 2 คน สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตลอดการทดลอง

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองที่ใช้ในครั้งนี้เป็น Equivalent control group pretest posttest design (Campbell and Stanley, 1969) โดยจัดกลุ่มทดลองออกเป็น 2 กลุ่มและมีการวัดตัวแปรตาม 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ดังแบบแผนการทดลองแผนภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อนการทดลอง		วัดหลังการทดลอง	วัดระยะติดตามผล
E	O ₁	X	O ₂	O ₅
C	O ₃		O ₄	O ₆

E = นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์

C = นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

- $O_1 O_3$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม
- $O_2 O_4$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม
- $O_5 O_6$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม
- X = การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัยการวัดและประเมินผลแก่รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน และร่วมกันกำหนดตารางเวลาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนทดลองการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ มีดังนี้

2.3.1.1 ทำการทดสอบความมีระเบียบวินัยในตนเอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองในสัปดาห์แรกก่อนทำการทดลอง(Pre-test)

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองแตกต่างกันหรือไม่ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	30	3.25	0.31	1.98	0.05
กลุ่มควบคุม	30	3.09	0.28		

จากตารางที่ 3.2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้
กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการ
เรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที รวม 8 สัปดาห์ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	จำนวน คาบ
1. การใช้ผ้าเท้าควบคุมลูกฟุตบอล	1
2. การรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน	1
3. การหยุดลูกฟุตบอล	1
3. การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า	1
5. การเลี้ยงลูกฟุตบอล	1
6. การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก	1
7. การยิงประตู	1
8. การเล่นเป็นทีม	1

2.3.2.2 กลุ่มควบคุมดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม
ฟุตบอลแบบปกติโดยอาจารย์ประจำของโรงเรียน สัปดาห์ละ 1คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ สาระการ
เรียนรู้ของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง

2.2.3 การดำเนินงานหลังการทดลองและระยะติดตามผล

2.3.3.1 หลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ ผู้วิจัยดำเนินการวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบโดยใช้แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง ฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

2.3.3.2 ผู้วิจัยดำเนินการติดตามผลโดยการวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่แล้ว 2 สัปดาห์ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบโดยใช้แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง ฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่

3.1.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมด้วยค่า “ที” (t-test)

3.2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One-Way ANOVA with Repeated Measures) เพื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของความมีระเบียบวินัยในตนเองภายในกลุ่มทดลองและภายในกลุ่มควบคุมทั้ง 3 ช่วงเวลา ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.3 เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc Comparison) โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

3.2.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมด้วยค่า “ที” (t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษากับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการแสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองจากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและระยะติดตามผล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 4.1-4.5 และภาพที่ 4.1-4.3

ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

กลุ่มทดลอง n =30	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ระยะติดตามผล	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.49	0.38	4.38	0.23	3.65	0.22
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	2.82	0.45	3.81	0.44	3.27	0.35
3.ด้านความอดทน	3.26	0.41	4.09	0.40	3.63	0.29
4.ด้านความเป็นผู้นำ	3.42	0.38	4.32	0.36	3.66	0.22
รวม	3.25	0.31	4.15	0.27	3.55	0.20
กลุ่มควบคุม n =30	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ระยะติดตามผล	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.17	0.38	3.65	0.34	3.47	0.31
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	2.73	0.54	2.98	0.45	3.14	0.39
3.ด้านความอดทน	3.14	0.41	3.47	0.38	3.43	0.43
4.ด้านความเป็นผู้นำ	3.32	0.34	3.45	0.35	3.51	0.29
รวม	3.09	0.28	3.39	0.22	3.39	0.27

จากตารางที่ 4.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.25, 4.15 และ 3.55 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.09, 3.39 และ 3.39 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบถึงความแปรปรวนของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองภายในนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันในช่วงเวลา ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำ (One-Way ANOVA with Repeated Measures) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
กลุ่มทดลอง	ระหว่างบุคคล	3.676	29	0.127	134.51	0.00*
	ภายในบุคคล	15.386	60	0.257		
	ระหว่างการทดลอง	12.657	2	6.329		
	ที่เหลือ	2.729	58	0.047		
	รวม	19.062	89	0.215		
	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
กลุ่มควบคุม	ระหว่างบุคคล	4.041	29	0.139	26.186	0.00*
	ภายในบุคคล	3.621	60	0.062		
	ระหว่างการทดลอง	1.718	2	0.859		
	ที่เหลือ	1.903	58	0.033		
	รวม	7.662	89	0.086		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.2 พบว่าความแปรปรวนของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เพื่อให้ทราบว่าระยะใดของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ดังผลการทดสอบในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่

ระยะการทดลอง		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
		\bar{x}		
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	3.25	4.15	3.55
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	3.09	3.39	3.39
กลุ่มทดลอง	หลังการทดลอง	4.15	0.90*	0.30*
กลุ่มควบคุม	หลังการทดลอง	3.39	0.29*	0.29*
	ระยะติดตามผล	3.55		0.59*
	ระยะติดตามผล	3.39		0.00

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่าความแตกต่างของช่วงเวลาระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง หลังการทดลองกับระยะติดตามผล และก่อนการทดลองกับระยะติดตามผลส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และพบว่าความแตกต่างของช่วงเวลา ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง หลังการทดลองกับระยะติดตามผลส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความแตกต่างของช่วงเวลาในระยะติดตามผลกับระยะหลังการทดลองส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่าของค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในแต่ละด้านของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันหรือไม่ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองจำแนกรายด้านและตามช่วงเวลา

ตัวแปร	ช่วงเวลา	คะแนนเฉลี่ย	การเปรียบเทียบ	<i>p</i>
1.ด้านความรับผิดชอบ(A) ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	ก่อนการทดลอง A _E 1	3.49	A _E 1- A _E 2	0.00*
	หลังการทดลอง A _E 2	4.38	A _E 2- A _E 3	0.00*
	ระยะติดตามผล A _E 3	3.65	A _E 3- A _E 1	0.04*
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง(B)	ก่อนการทดลอง B _E 1	2.82	B _E 1- B _E 2	0.00*
	หลังการทดลอง B _E 2	3.81	B _E 2- B _E 3	0.00*
	ระยะติดตามผล B _E 3	3.27	B _E 3- B _E 1	0.00*
3.ด้านความอดทน(C)	ก่อนการทดลอง C _E 1	3.26	C _E 1- C _E 2	0.00*
	หลังการทดลอง C _E 2	4.09	C _E 2- C _E 3	0.00*
	ระยะติดตามผล C _E 3	3.63	C _E 3- C _E 1	0.00*
4.ด้านความเป็นผู้นำ(D)	ก่อนการทดลอง D _E 1	3.42	D _E 1- D _E 2	0.00*
	หลังการทดลอง D _E 2	4.32	D _E 2- D _E 3	0.00*
	ระยะติดตามผล D _E 3	3.66	D _E 3- D _E 1	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง 4 ด้าน ระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

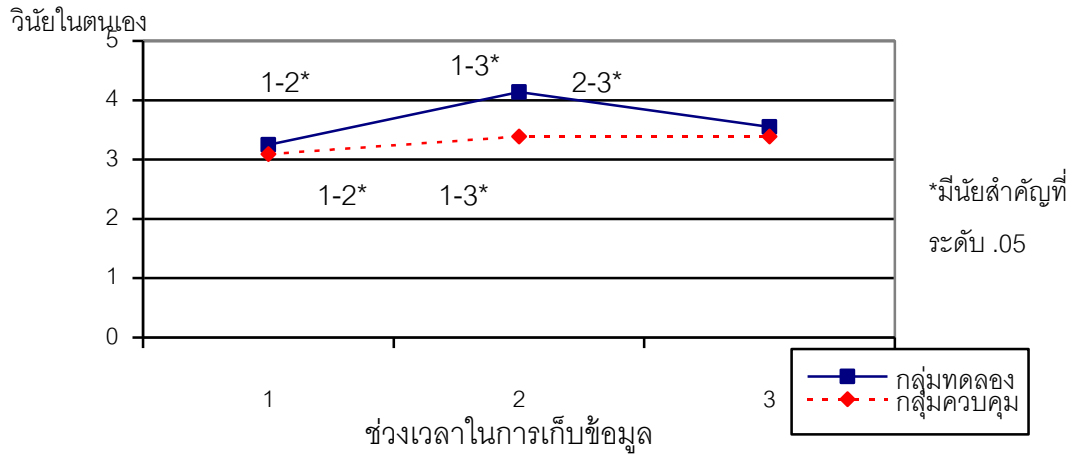
ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
กลุ่มควบคุมจำแนกรายด้านและตามช่วงเวลา

ตัวแปร	ช่วงเวลา	คะแนนเฉลี่ย	การเปรียบเทียบ	<i>p</i>
ความมีระเบียบวินัยในตนเอง				
1.ด้านความรับผิดชอบ(A)	ก่อนการทดลอง A _C 1	3.17	A _C 1- A _C 2	0.00*
	หลังการทดลอง A _C 2	3.65	A _C 2- A _C 3	0.02*
	ระยะติดตามผล A _C 3	3.47	A _C 3- A _C 1	0.00*
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง(B)	ก่อนการทดลอง B _C 1	2.73	B _C 1- B _C 2	0.01*
	หลังการทดลอง B _C 2	2.98	B _C 2- B _C 3	0.05
	ระยะติดตามผล B _C 3	3.14	B _C 3- B _C 1	0.00*
3.ด้านความอดทน(C)	ก่อนการทดลอง C _C 1	3.14	C _C 1- C _C 2	0.00*
	หลังการทดลอง C _C 2	3.47	C _C 2- C _C 3	0.59
	ระยะติดตามผล C _C 3	3.43	C _C 3- C _C 1	0.00*
4.ด้านความเป็นผู้นำ(D)	ก่อนการทดลอง D _C 1	3.32	D _C 1- D _C 2	0.09
	หลังการทดลอง D _C 2	3.45	D _C 2- D _C 3	0.40
	ระยะติดตามผล D _C 3	3.51	D _C 3- D _C 1	0.00*

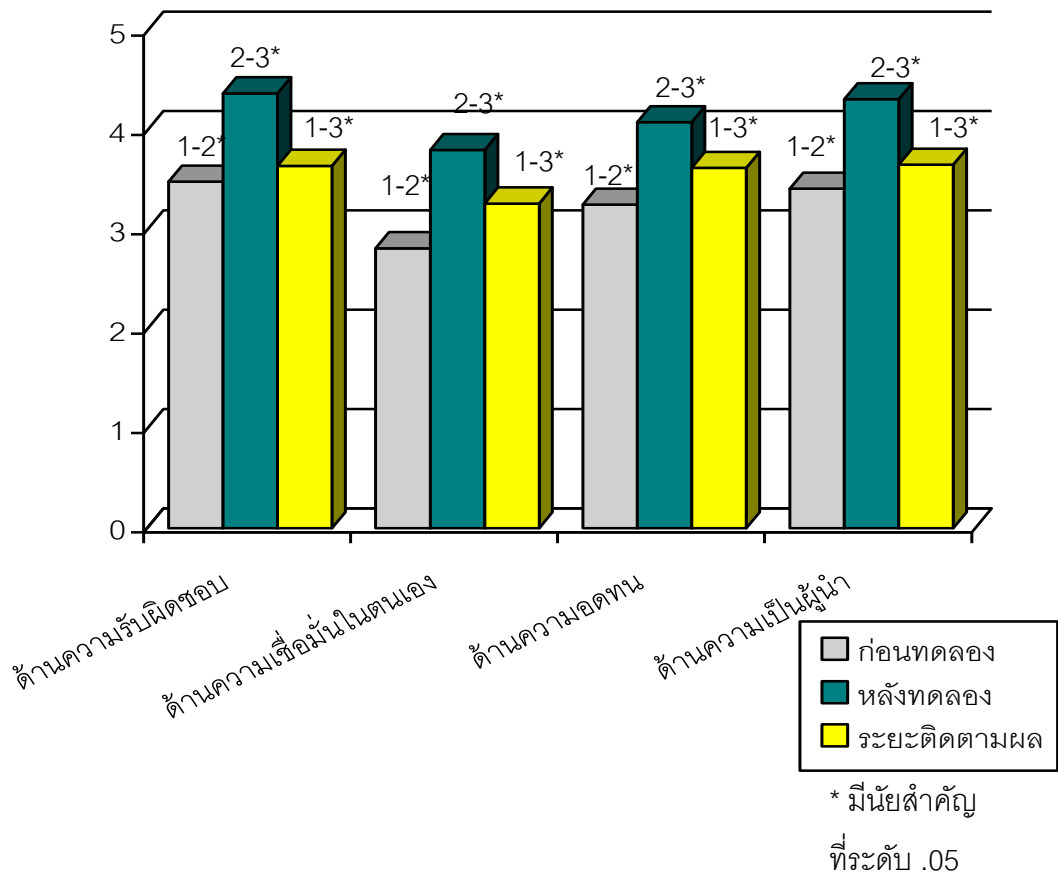
* $p < .05$

จากตารางที่ 4.5 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มควบคุม หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะติดตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความเชื่อมั่นในตนเองและด้านความอดทนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

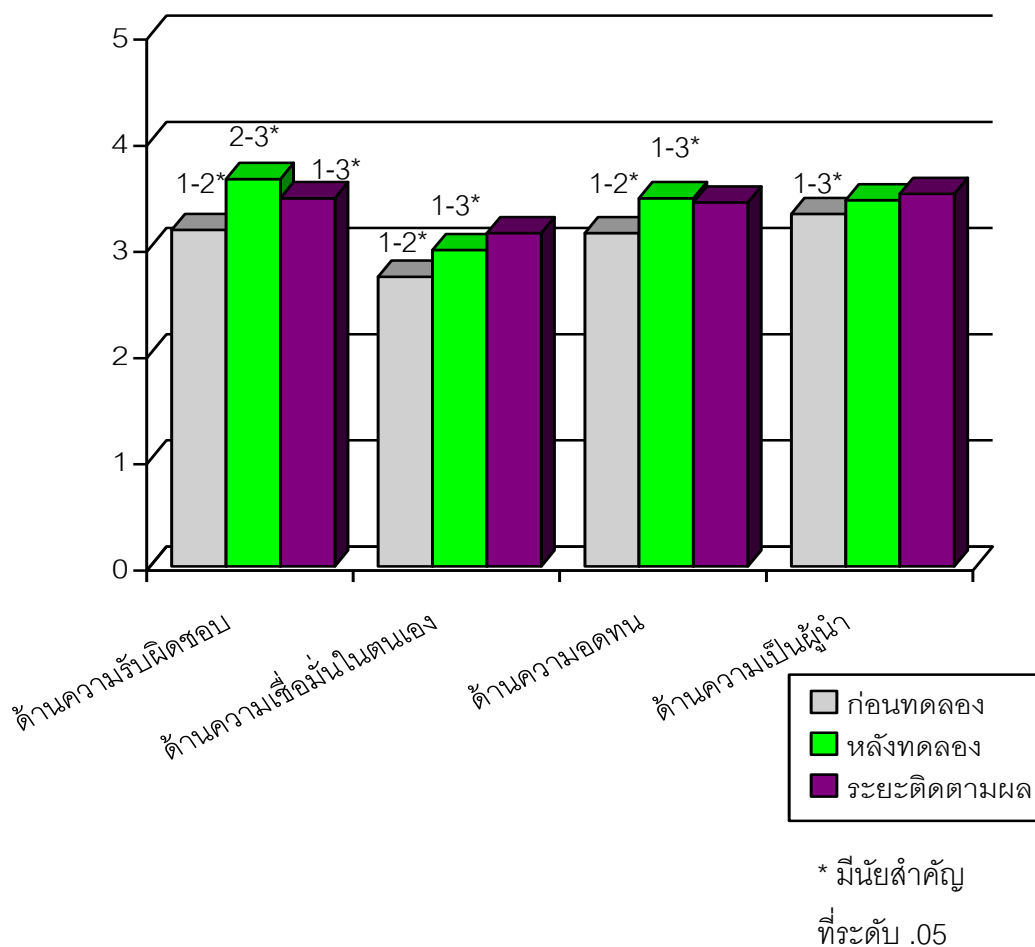
ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ในการวัดก่อนการทดลอง(1) หลังการทดลอง(2)และระยะติดตามผล(3)

ภาพที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองในการวัดก่อนการทดลอง(1) หลังการทดลอง(2) และระยะติดตามผล(3) จำแนกเป็นรายด้าน

ภาพที่ 4.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมในการวัดก่อนการทดลอง(1) หลังการทดลอง(2) และระยะติดตามผล(3) จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมี ระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ ปรากฏดังตารางที่ 4.6-4.9 และภาพที่ 4.4-4.5

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

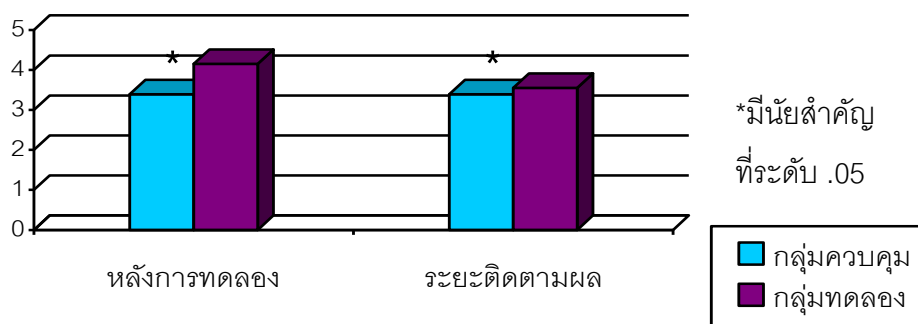
	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	30	4.15	0.27	11.72	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	3.39	0.22		
	n	ระยะติดตามผล		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มทดลอง	30	3.55	0.20	2.63	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	3.39	0.27		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน

และพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน

ภาพที่ 4.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง (หลังการทดลอง)	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	n = 30		n = 30			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ด้านความรับผิดชอบ	4.38	0.23	3.65	0.34	9.46	0.00*
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.81	0.44	2.98	0.45	7.06	0.00*
3.ด้านความอดทน	4.09	0.40	3.47	0.38	6.07	0.00*
4.ด้านความเป็นผู้นำ	4.32	0.36	3.45	0.35	9.45	0.00*
รวม	4.15	0.27	3.39	0.22	11.72	0.00*

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง (ระยะติดตามผล)	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	n = 30		n = 30			
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1.ด้านความรับผิดชอบ	3.65	0.22	3.47	0.31	2.50	0.01*
2.ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	3.27	0.35	3.14	0.39	1.33	0.18
3.ด้านความอดทน	3.63	0.29	3.43	0.43	2.12	0.03*
4.ด้านความเป็นผู้นำ	3.66	0.22	3.51	0.29	2.20	0.03*
รวม	3.55	0.20	3.39	0.27	2.63	0.01*

* $p < .05$

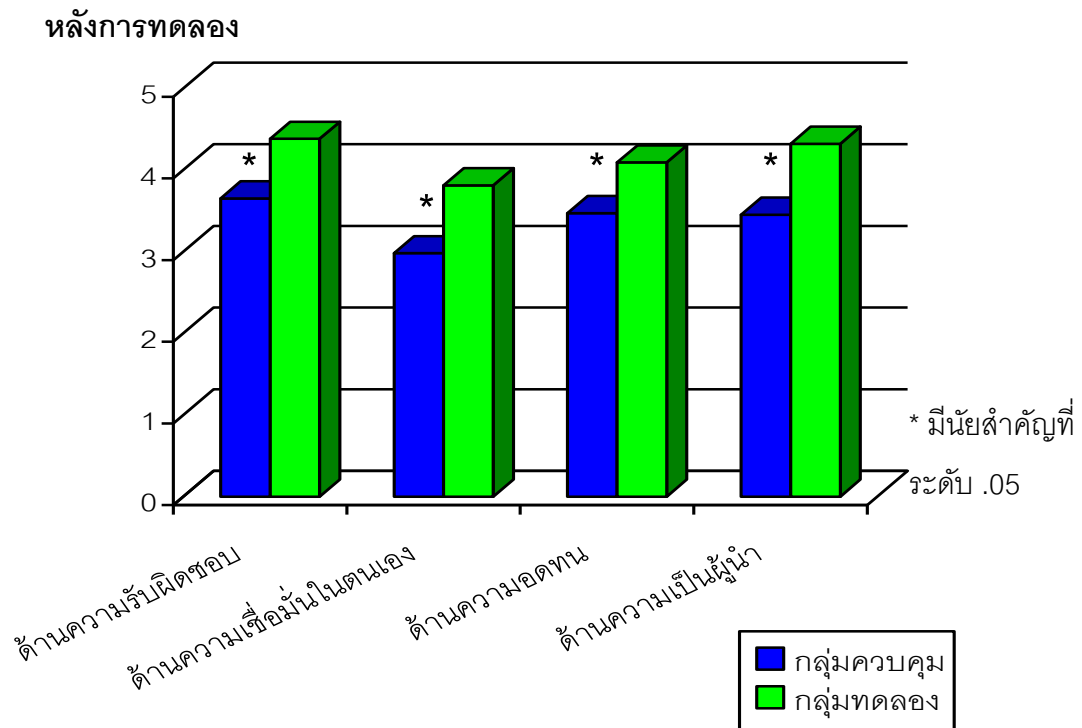
จากตารางที่ 4.7 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองทุกด้านสูงกว่ากับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

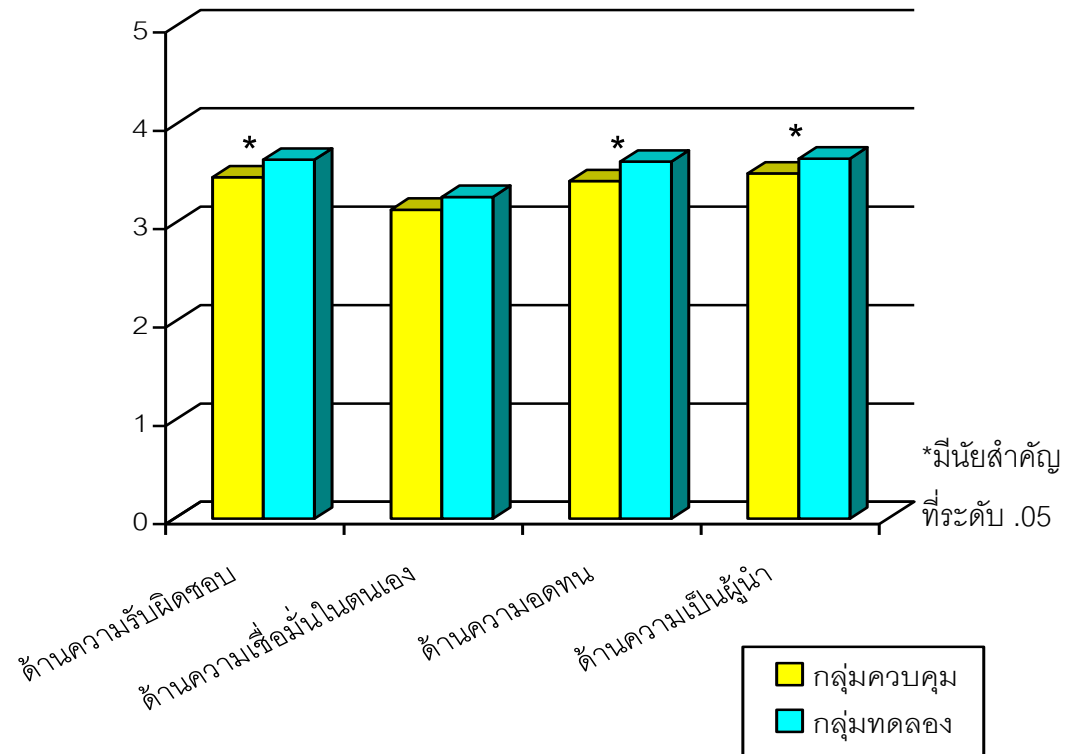
ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.55คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ในด้านความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ภาพที่ 4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายด้าน

ระยะติดตามผล

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรับผิดชอบ							
1.	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา	4.80	0.40	4.03	0.80	4.63	0.00*
2.	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน	4.87	0.34	4.47	0.62	3.05	0.00*
3.	นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	4.53	0.57	3.77	0.77	4.36	0.00*
4.	นักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	4.40	0.49	4.07	0.52	2.53	0.01*
5.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ	4.67	0.47	3.80	0.76	5.27	0.00*
6.	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติเก็บอุปกรณ์หลังเลิกฝึกซ้อม	3.93	0.52	2.93	0.58	7.00	0.00*
7.	นักเรียนแย่งอุปกรณ์กันขณะที่ผู้อื่นกำลังใช้อยู่	4.63	0.49	4.00	1.14	2.85	0.00*
8.	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ	4.40	0.49	3.67	0.60	5.11	0.00*
9.	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยคุณครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ	3.80	0.55	2.83	0.69	5.95	0.00*
10.	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนในวันนี้ไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน	3.80	0.76	2.97	0.80	4.11	0.00*
รวม		4.38	0.23	3.65	0.34	9.46	0.00*
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง							
11.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจที่ครูสอนนักเรียนจะซักถามให้เข้าใจ	3.93	0.74	3.37	0.89	2.68	0.01*

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง							
12.	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆ นักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ	3.53	0.97	2.73	1.04	3.06	0.00*
13.	เมื่อครูให้ออกมาสาธิต นักเรียนจะยกมือก่อนเพื่อน	3.40	1.03	2.40	0.72	4.33	0.00*
14.	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	3.90	0.80	2.87	0.93	4.58	0.00*
15.	เมื่อมีการประชุมภายในที่นักเรียนมักจะแสดงความคิดเห็น	4.23	0.62	3.07	0.78	6.36	0.00*
16.	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด	4.03	0.89	3.17	0.74	4.08	0.00*
17.	เมื่อนักเรียนปฏิบัติทักษะจนชำนาญแล้ว นักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อนๆ ต่อ	4.03	0.66	3.33	0.92	3.36	0.00*
18.	เมื่อนักเรียนคิดว่าทักษะที่ครูสอนเป็นสิ่งที่ถูกนักเรียนจะทำสิ่งนั้น	4.70	0.53	3.83	0.74	5.16	0.00*
19.	เมื่อนักเรียนยิงลูกโทษพลาดนักเรียนจะขอยิงแก้ตัวถ้ามีโอกาส	3.83	1.14	2.53	1.16	4.35	0.00*
20.	ถ้านักเรียนได้ออกมาสาธิตทักษะให้เพื่อนดูแล้วนักเรียนทำผิดครั้งหน้านักเรียนจะไม่กล้าออกมาสาธิตให้เพื่อนดูอีก	2.53	1.10	2.57	0.81	-0.13	0.89
รวม		3.81	0.44	2.98	0.45	7.06	0.00*
ด้านความอดทน							
21.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จ กระบวนการโดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	4.10	0.60	3.83	0.79	1.46	0.14
22.	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ	4.60	0.62	3.93	0.58	4.28	0.00*
23.	นักเรียนมีอารมณ์โกรธเมื่อถูกเพื่อนเจตนาเล่นผิดกฎ	3.67	1.39	3.40	1.07	0.83	0.41

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความอดทน							
24.	นักเรียนจะอดทนกับระยะเวลาการฝึกทักษะที่ยาวนานโดยไม่มีเลิกฝึกทักษะกลางครั้น	4.17	0.91	3.77	0.81	1.78	0.07
25.	นักเรียนพูดคุยกัน หยอกล้อเล่นกันขณะครูกำลังอธิบาย	3.63	0.92	3.30	1.11	1.25	0.21
26.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะให้ได้ผลดีที่สุด ถึงแม้ว่านักเรียนจะไม่ชอบเลยก็ตาม	4.13	0.77	3.40	0.67	3.90	0.00*
27.	นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกเพื่อนขู่โมโห	4.00	0.78	2.90	0.99	4.74	0.00*
28.	เมื่อได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ	4.20	0.88	3.40	0.81	3.64	0.00*
29.	เมื่อมีคู่ต่อสู้เยาะเย้ยนักเรียนจะมีอารมณ์โมโห	3.90	1.09	3.40	1.03	1.81	0.07
30.	นักเรียนตั้งใจเรียนจนหมดชั่วโมงแม้ไม่ใช่วิชาที่ตัวเองชอบก็ตาม	4.53	0.57	3.40	0.89	5.84	0.00*
รวม		4.09	0.40	3.47	0.38	6.07	0.00*
ด้านความเป็นผู้นำ							
31.	นักเรียนแสดงออกความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.43	0.56	3.63	0.80	4.43	0.00*
32.	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อนๆอยู่เสมอ	4.53	0.62	3.53	0.86	5.14	0.00*
33.	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	4.50	0.57	3.53	0.77	5.49	0.00*
34.	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และร่วมมือปรึกษาหารือกันเพื่อปรับปรุงภายในทีม	4.57	0.85	3.43	0.81	5.23	0.00*
35.	นักเรียนเจตนาเล่นผิดกฎ กติกา มารยาท ในการเล่นฟุตบอล	4.60	0.72	3.70	1.36	3.18	0.00*

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความเป็นผู้นำ							
36.	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า	4.27	0.96	3.40	0.62	5.10	0.00*
37.	นักเรียนจะเป็นคนคอยตักเตือนเพื่อนเมื่อทำผิดกฎกติกา มารยาทในการเล่นฟุตบอล	3.77	0.81	2.97	0.85	3.71	0.00*
38.	นักเรียนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียน	4.00	0.74	3.30	0.65	3.88	0.00*
39.	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะช่วยเหลือไปไกลเกลี่ย	3.93	0.90	2.80	0.80	5.11	0.00*
40.	นักเรียนพูดเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อตัวเองชนะ	4.67	0.47	4.20	0.96	2.37	0.02*
	รวม	4.32	0.36	3.45	0.35	9.45	0.00*
	รวม	4.15	0.27	3.39	0.22	11.72	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองทุกด้านสูงกว่ากับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,22,26,27,28,30,31,31,33,34,35,36,37,38, 39 และ 40

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะติดตามผลระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความรับผิดชอบ							
1.	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา	4.03	0.49	3.90	0.66	0.88	0.37
2.	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน	4.33	0.47	4.20	0.61	0.94	0.35
3.	นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	3.80	0.66	3.77	0.81	0.17	0.86
4.	นักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ	3.77	0.56	3.93	0.58	-1.12	0.26
5.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ	3.83	0.53	3.80	0.84	0.18	0.85
6.	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบโดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถวนำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติเก็บอุปกรณ์หลังเลิกฝึกซ้อม	3.00	0.52	2.70	0.59	2.06	0.04*
7.	นักเรียนแย่งอุปกรณ์กันขณะที่ผู้อื่นกำลังใช้ออยู่	4.00	0.74	3.87	0.81	0.66	0.51
8.	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ	3.80	0.48	3.27	0.74	3.30	0.00*
9.	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยคุณครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ	3.03	0.55	2.77	0.81	1.47	0.14
10.	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนในวันนี้ไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน	2.90	0.66	2.53	0.62	2.20	0.03*
รวม		3.65	0.22	3.47	0.31	2.50	0.01*
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง							
11.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจที่ครูสอนนักเรียนจะซักถามให้เข้าใจ	3.33	0.71	3.07	0.94	1.23	0.22

ตาราง 4.9 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง							
12.	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆนักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ	2.97	0.71	2.90	0.88	0.32	0.75
13.	เมื่อครูให้ออกมาสาธิต นักเรียนจะยกมือก่อนเพื่อน	2.60	0.72	2.73	0.90	-0.62	0.53
14.	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	3.37	0.78	3.13	0.81	0.64	0.52
15.	เมื่อมีการประชุมภายในที่มนักเรียนมักจะแสดงความคิดเห็น	3.27	0.69	3.27	0.69	0.00	1.00
16.	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด	3.27	0.69	3.10	0.71	0.93	0.36
17.	เมื่อนักเรียนปฏิบัติทักษะจนชำนาญแล้ว นักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อนๆต่อ	3.57	0.67	3.40	0.93	0.79	0.43
18.	เมื่อนักเรียนคิดว่าทักษะที่ครูสอนเป็นสิ่งที่ถูกนักเรียนจะทำสิ่งนั้น	4.10	0.60	3.80	1.03	1.37	0.17
19.	เมื่อนักเรียนยิงลูกโทษพลาดนักเรียนจะขอยิงแก้ตัวถ้ามีโอกาส	3.07	0.82	2.90	1.12	0.65	0.51
20.	ถ้านักเรียนได้ออกมาสาธิตทักษะให้เพื่อนดูแล้วนักเรียนทำผิดครั้งหน้านักเรียนจะไม่กล้าออกมาสาธิตให้เพื่อนดูอีก	3.30	0.70	3.13	0.93	0.78	0.43
รวม		3.27	0.35	3.14	0.39	1.33	0.18
ด้านความอดทน							
21.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จ กระบวนการโดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	3.60	0.67	3.37	0.96	1.08	0.28
22.	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ	4.17	0.64	3.60	1.03	2.54	0.01*
23.	นักเรียนมีอารมณ์โกรธเมื่อถูกเพื่อนเจตนาเล่นผิดกฎ	3.77	0.81	3.43	0.93	1.47	0.14

ตาราง 4.9 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความอดทน							
24.	นักเรียนจะอดทนกับระยะเวลาการฝึกทักษะที่ยาวนานโดยไม่มีเลิกฝึกทักษะกลางครั้น	3.53	0.68	3.57	1.00	-0.15	0.88
25.	นักเรียนพูดคุยกัน หยอกล้อเล่นกัน ขณะครูกำลังอธิบาย	3.43	0.77	3.43	0.93	0.00	1.00
26.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะให้ได้ผลดีที่สุด ถึงแม้นักเรียนจะไม่ชอบเลยก็ตาม	3.87	0.77	3.53	0.77	1.66	0.10
27.	นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกเพื่อนๆ โหม่ง	3.50	0.68	3.00	0.87	2.47	0.01*
28.	เมื่อได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะ นักเรียนจะทำให้สำเร็จเสมอ	3.60	0.72	3.63	0.71	-0.17	0.85
29.	เมื่อมีคู่ต่อสู้แย่งเหย้า นักเรียนจะมีอารมณ์โมโห	3.47	0.86	3.20	0.92	1.15	0.25
30.	นักเรียนตั้งใจเรียนจนหมดชั่วโมงแม้ไม่ใช้วิชาที่ตัวเองชอบก็ตาม	3.43	0.56	3.57	0.62	-0.86	0.39
รวม		3.63	0.29	3.43	0.43	2.12	0.03*
ด้านความเป็นผู้นำ							
31.	นักเรียนแสดงออกความมีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.80	0.55	3.73	0.64	0.43	0.66
32.	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อนๆ อยู่เสมอ	3.87	0.73	3.80	0.71	0.35	0.72
33.	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	3.77	0.62	3.53	0.81	1.23	0.22
34.	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและร่วมมือปรึกษาหารือกันเพื่อปรับปรุงภายในทีม	3.70	0.59	3.60	0.62	0.63	0.52
35.	นักเรียนเจตนาเล่นผิดกฎ กติกา มารยาทในการเล่นฟุตบอล	3.83	0.69	3.93	1.17	-0.40	0.69

ตาราง 4.9 (ต่อ)

ข้อ	ความมีระเบียบวินัยในตนเอง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		n = 30		n = 30			
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านความเป็นผู้นำ							
36.	นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า	3.80	0.66	3.43	0.62	2.20	0.03*
37.	นักเรียนจะเป็นคนคอยตักเตือนเพื่อนเมื่อทำผิดกฎกติกา มารยาทในการเล่นฟุตบอล	3.40	0.72	2.97	0.89	2.06	0.04*
38.	นักเรียนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียน	3.27	0.45	3.20	0.76	0.41	0.68
39.	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีม นักเรียนจะช่วยเข้าไปไกล่เกลี่ย	3.17	0.69	3.10	0.71	0.36	0.71
40.	นักเรียนพูดเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อตัวเองชนะ	4.00	0.52	3.80	0.71	1.23	0.22
	รวม	3.66	0.22	3.57	0.29	2.20	0.03*
	รวม	3.55	0.20	3.39	0.27	2.63	0.01*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.55คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองในด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05แต่ในด้านความเป็นผู้นำพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากับนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05ในข้อที่ 6,8,10,22,27,36,37

**ตอนที่ 3 ผลการแสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองจากแบบ
บันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเองโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง
และระยะติดตามผล**

จากการที่ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะก่อนการทดลอง
ระยะทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังตาราง 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองจากแบบ
บันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและ
ระยะติดตามผล

ลำดับ คนที่	ก่อน ทดลอง	ระยะทดลอง								ระยะ ติดตามผล	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	55	60	60	65	60	70	75	80	80	75	75
2.	40	60	65	60	70	75	75	80	80	75	75
3.	50	55	55	60	65	75	75	80	80	70	70
4.	55	65	60	75	80	75	75	70	80	70	60
5.	45	55	55	55	65	65	65	75	75	70	70
6.	50	50	55	65	65	70	75	75	80	80	70
7.	40	50	60	60	65	75	75	80	85	85	80
8.	40	40	40	45	50	55	50	65	65	60	75
9.	55	55	60	60	65	70	75	75	80	70	60
10.	40	45	45	50	55	55	55	60	70	70	60
11.	30	35	40	45	45	50	55	55	60	60	55
12.	45	50	50	55	60	60	65	70	70	75	65
13.	50	50	55	65	65	70	75	75	80	80	70
14.	30	40	45	45	50	55	55	65	70	55	50
15.	50	55	55	55	50	50	55	65	70	75	65

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สัปดาห์ คนที่	ก่อน ทดลอง	ระยะทดลอง								ระยะ ติดตามผล	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16.	50	55	55	60	60	65	65	70	70	75	70
17.	55	55	55	60	65	65	75	75	80	80	70
18.	40	45	55	55	60	55	60	60	70	80	70
19.	55	55	60	60	65	70	75	75	80	70	60
20.	55	60	65	70	75	75	75	80	85	80	70
21.	50	50	55	65	65	70	75	75	80	80	70
22.	55	55	65	65	65	75	80	85	85	80	70
23.	45	45	55	60	60	65	70	75	70	75	60
24.	55	65	75	75	75	75	70	80	85	75	70
25.	60	65	65	65	75	75	75	75	80	70	65
26.	60	65	65	70	75	75	80	85	85	70	75
27.	60	65	70	80	80	80	80	85	85	70	65
28.	50	55	55	60	65	70	75	75	80	80	70
29.	45	50	50	55	55	60	65	70	75	75	70
30.	55	55	60	60	65	65	75	75	80	80	75
รวม	49	54	57	61	64	67	70	74	77	74	68

ตารางที่ 4.11 ค่าร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนควบคุมจากแบบ
บันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลองและ
ระยะติดตามผล

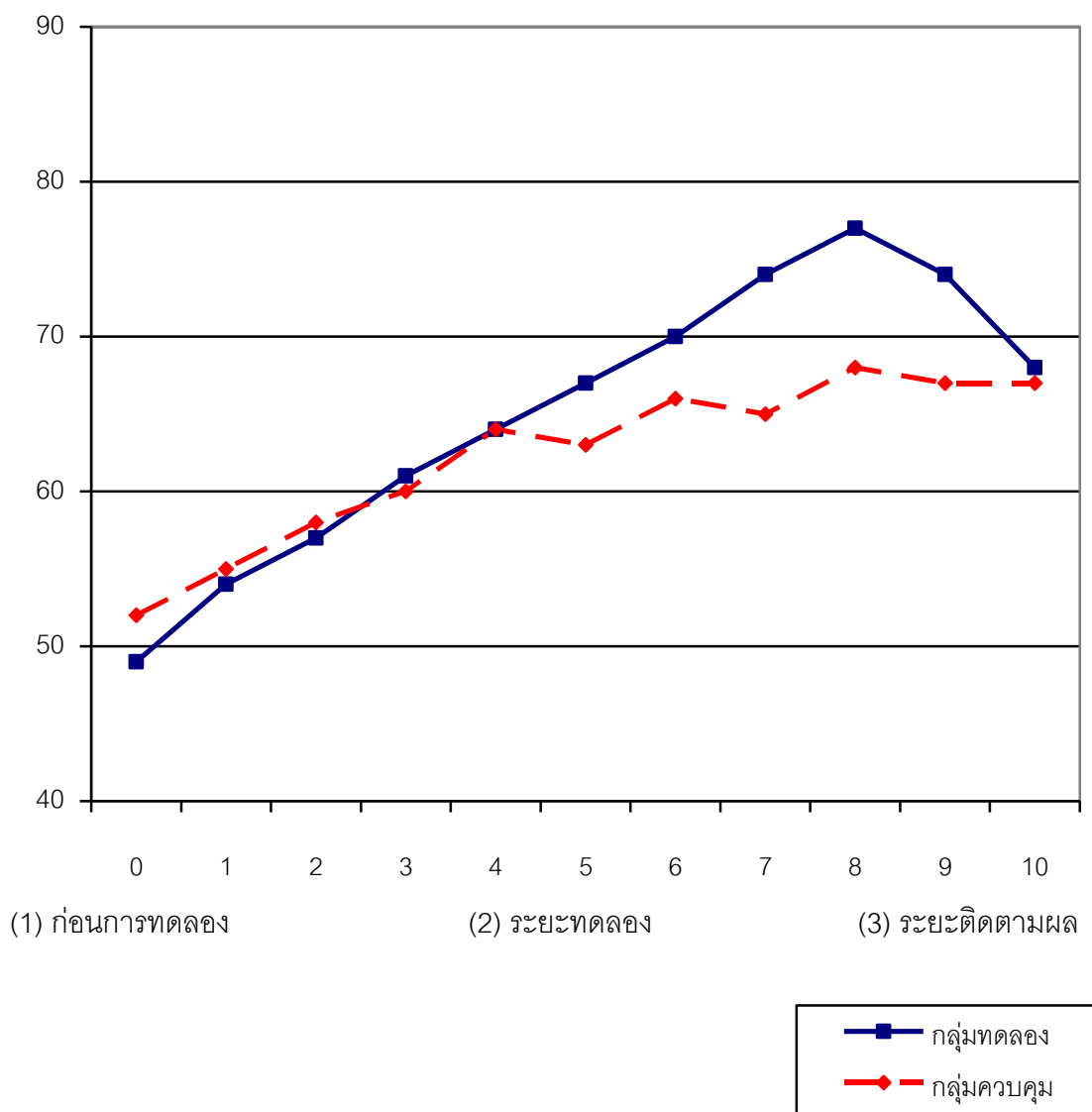
สัปดาห์ คนที่	ก่อน ทดลอง	ระยะทดลอง								ระยะ ติดตามผล	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	45	45	50	55	55	55	60	60	65	70	65
2.	40	45	45	45	55	55	69	60	65	65	70
3.	55	55	60	65	65	65	70	75	75	60	65
4.	45	50	50	55	55	55	65	65	70	70	65
5.	45	60	65	65	65	60	70	65	75	65	60
6.	50	50	55	65	65	70	75	75	80	80	70
7.	55	50	60	65	60	70	75	75	70	60	65
8.	40	45	45	50	55	60	60	60	65	70	65
9.	50	50	50	50	55	55	55	55	55	55	55
10.	55	60	60	60	70	60	65	65	65	60	65
11.	45	50	55	55	60	65	65	70	75	75	60
12.	50	55	60	65	65	50	55	50	70	70	70
13.	40	45	45	55	55	60	55	65	70	75	70
14.	40	45	55	55	60	65	65	55	70	75	70
15.	55	60	65	65	70	75	75	75	80	75	75

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

สัปดาห์ คนที่	ก่อน ทดลอง	ระยะทดลอง								ระยะ ติดตามผล	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
16.	55	55	55	50	65	70	75	75	60	70	70
17.	50	45	55	55	65	60	70	70	75	70	70
18.	45	45	50	55	55	60	60	65	65	65	60
19.	60	60	65	65	60	70	65	70	60	60	65
20.	65	70	70	70	70	55	60	55	70	75	60
21.	45	65	70	75	75	60	65	65	70	70	70
22.	55	55	60	65	65	70	60	65	65	60	75
23.	55	50	55	65	70	65	65	55	65	60	70
24.	65	65	70	70	75	70	70	70	70	65	70
25.	65	60	60	60	70	65	70	70	65	70	65
26.	65	70	70	65	70	70	70	65	80	80	75
27.	65	65	70	70	75	75	75	60	60	60	65
28.	45	45	50	50	55	55	55	60	60	60	65
29.	50	55	55	55	60	60	65	60	70	65	60
30.	65	65	60	65	70	70	65	65	60	60	65
รวม	52	55	58	60	64	63	66	65	68	67	67

ภาพที่ 4.6 ค่าร้อยละของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมจากแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยโดยการสังเกตในระยะก่อนการทดลอง (1) ระยะทดลอง (2) และระยะติดตามผล (3)

ค่าเฉลี่ยร้อยละ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวิชากร สังกัดกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติจำนวน 30 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์จำนวน 8 แผนและแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ทำการเก็บข้อมูล 3 ครั้ง คือ ระยะเวลาก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลหลังสิ้นสุดการทดลอง 2 สัปดาห์นำผลจากการทดลองมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า “ที” เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวชนิดวัดซ้ำเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมในช่วงก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผล

สรุปผลการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติมีดังนี้

- 1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน และด้านความเป็นผู้นำ หลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติมีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน และด้านความเป็นผู้นำ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน และด้านความเป็นผู้นำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความเชื่อมั่นในตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ของความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่าทุกองค์ประกอบมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

1) ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติเป็นขั้นที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองที่ต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพื่อให้ได้ตามเกณฑ์โดยให้นักเรียนในกลุ่มเข้าแถวอย่างมีระเบียบเรียบร้อยแล้วให้ทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู เช่นกิจกรรมที่ให้นักเรียนรับและส่งลูกฟุตบอลภายในกลุ่มผู้วิจัยได้สังเกตว่า นักเรียนฝึกด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ นักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะได้แล้ว จะให้คำแนะนำเพื่อนในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์เช่นกันและยังรอฟังสัญญาณนกหวีดจากครูเพื่อปฏิบัติให้พร้อมๆกับเพื่อนๆกลุ่มอื่นและขั้นที่4ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแข่งขันปฏิบัติทักษะระหว่างกลุ่มโดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติเป็นคนแรกคนที่สองตามลำดับ นักเรียนช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมให้คำแนะนำเพื่อให้เพื่อนปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้นนอกจากนี้ผู้วิจัยยังปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านนี้โดยให้นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาอุปกรณ์ ความเรียบร้อยของสถานที่ การ

เก็บอุปกรณ์ให้เข้าที่โดยที่ครูไม่ต้องสั่งซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเอง พบว่าพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนค่อยๆปรับเปลี่ยนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยที่นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลรักษาอุปกรณ์ ความเรียบร้อยของสถานที่ มาเรียนตรงเวลา การเก็บอุปกรณ์ให้เข้าที่โดยที่ครูไม่ต้องสั่งเป็นผลให้มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในชั้นเรียนตามลำดับและขั้นร่วมมือ พบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมมีลักษณะเช่นเดียวกันกับพัฒนาการทางสติปัญญาคือเมื่อมนุษย์เติบโตและเกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆมากขึ้นความสามารถทางสติปัญญาจะเพิ่มพูนมากขึ้น จริยธรรมก็จะมีการพัฒนาขึ้นไปตามระดับสติปัญญาและทำให้นักเรียนมีทักษะในการคิดมีเหตุผลให้มั่นคงต่อไปจนเป็นลักษณะนิสัยซึ่งเป็นผลให้นักเรียนสามารถรักษารูปแบบการคิดที่มีเหตุผลไปสู่ระยะติดตามผลได้และสอดคล้องกับพุงศ์ดี สนเทศ (2530) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่าง ๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา ทั้งนี้ต้องการให้นักเรียนเหล่านั้นเกิดความรับผิดชอบขึ้นกับตัวเอง

2) ด้านความเชื่อมั่นตนเอง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติและชั้นที่ 4 ชั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยเน้นให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก เช่นการยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการเรียนครูสาธิตวิธีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างแล้วให้นักเรียนอาสาเป็นตัวแทนในกลุ่มเพื่อที่จะออกมา นำเพื่อนยืดเหยียดกล้ามเนื้อและในชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาเป็นตัวแทนของกลุ่มเพื่อที่จะออกมาปฏิบัติทักษะแข่งขันกับเพื่อนเพื่อให้ได้ปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดและผู้วิจัยจะให้รางวัลสำหรับนักเรียนคนที่อาสาออกมาเป็นตัวแทนของเพื่อนในกลุ่มออกโดยให้เพื่อนๆปรบมือให้และยังให้รางวัลเล็กๆน้อย เช่น ดินสอ ปากกาและชั้นที่ 4 ชั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและแสดงความคิดเห็น เมื่อนักเรียนยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมาท่าซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนกล้าแสดงออก โดยเมื่อครูให้นักเรียนออกมาสาธิตนักเรียนจะยกมือเพื่อขอออกมาเป็นผู้สาธิตคนแรกเสมอด้วยความมั่นใจและไม่ความลังเลเป็นผลให้มีค่าเฉลี่ย

ของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในชั้นตนเองเป็นใหญ่และชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมว่าการใช้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนให้เกิดการคล้อยตาม เด็กจะยึดถือเพื่อนเป็นแบบอย่างและคล้อยตามลักษณะของเพื่อน ๆ ไปได้โดยง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชฎพร มาลารัตน์ (2543) พบว่ากิจกรรมกลุ่มมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ และพฤติกรรมด้านสังคม ด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนและสอดคล้องกับณัฐพร สตาภรณ์ (2540) กล่าวว่า การเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองให้เยาวชนควรเป็นวินัยที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความเต็มใจมากกว่าวินัยที่มีรากฐานมาจากคำสั่งการบังคับหรือการลงโทษและควรได้รับการฝึกให้มีขึ้นตั้งแต่วัยเยาว์

3) ด้านความอดทน

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติและชั้นที่ 4 ขึ้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่กำหนดและให้นักเรียนแข่งขันปฏิบัติทักษะเป็นกลุ่ม เช่น นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ฝึกปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยที่นักเรียนส่งบอลแล้ววิ่งไปต่อแถวเพื่อนด้านหลังทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบ 20 ครั้งแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครูและเข้าแถวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้นักเรียนได้เข้าร่วมและฝึกปฏิบัติทักษะ นักเรียนจะแสดงออกถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน มีการร่วมกันแข่งขันในกิจกรรมต่างๆอย่างเต็มความสามารถ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ตั้งใจอดทนฝึกปฏิบัติให้ครบตามที่ครูผู้สอนกำหนดซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนสามารถอดทนฝึกทักษะจนเสร็จและไม่พุดคุย เล่นกันขณะครูกำลังอธิบาย สาธิตทักษะซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในชั้นเล่นตามลำดับ ชั้นร่วมมือและชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์เป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความอดทน หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าวว่ากิจกรรมพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดและดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีความสามารถและกิจกรรมที่ดีนั้นจะส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะต่างๆได้ เช่นมีระเบียบวินัย มีความอดทนและสอดคล้องกับ ธิติมา จักรเพชร (2544) กล่าวว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กนั้นจะเกิดขึ้นได้ครูมีบทบาทสำคัญในการช่วยสร้างวินัยในตนเองให้กับเด็ก โดยในการสร้างวินัยในตนเองให้กับเด็กนั้นจะต้องยึดทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองด้วยเสมอ เช่น สร้าง

กิจกรรมที่เด็กมีความชอบและต้องการ มาเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กเกิดควมมีระเบียบวินัยในตนเอง ไม่ใช่การบังคับให้ทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการ และเมื่อเด็กตระหนักถึงความสำคัญของควมมีระเบียบวินัยในตนเองเด็กก็จะคงลักษณะของควมมีระเบียบวินัยในตนเองไว้เป็นลักษณะประจำตัวต่อไป ใ้บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคมต่อไป

4) ด้านความเป็นผู้นำ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 4 ช้ นำไปใช้ เป็นชั้นที่พัฒนา มีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความเป็นผู้นำ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักเรียนเล่นกีฬาฟุตบอล ตามกฎ กติกา มารยาท ก่อนกิจกรรมในการเล่นทีมครุให้นักเรียนได้มีการเลือกหัวหน้าทีม เพื่อที่จะให้นักเรียนได้แสดงถึงความเป็นผู้นำแล้วนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยครูจะให้กฎกติกาในการเล่นแต่ละเกมนั้นๆ เช่นก่อนจะยิงประตูนักเรียนต้องส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในให้ได้ก่อนอย่างน้อย 2 ครั้งถึงจะยิงประตูได้มีและก่อนเริ่มเกมผู้วิจัยให้นักเรียนจับมือกันก่อนและหลังแข่งขัน เมื่อกระทบกระทั่งหรือมีการฟาล์วเกิดขึ้นให้นักเรียนกล่าวขอโทษ มีการกล่าวชื่นชมเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นย้ำ การแสดงมารยาทดังกล่าวทุกครั้ง สม่่าเสมอและให้คำชมเชยเมื่อมีนักเรียนแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตควมมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนแสดงออกถึงควมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ไม่แสดงการกระทำที่เอาเปรียบผู้อื่นและคอยให้กำลังใจเพื่อนๆอยู่เสมอเป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำ หลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงชันกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพา ม่วงศิริธรรม(2544) ที่ทำการวิจัยเรื่องผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อควมมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬาผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางสังคม เคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นผลทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปรับตัวทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีพัฒนาการทางจริยธรรมและควมมีระเบียบวินัยในตนเองสูงขึ้น

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงชันกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านคือด้านควมรับผิดชอบ ด้านควม

เชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความเป็นผู้นำไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติซึ่งอาจารย์ปกติของโรงเรียนเป็นผู้สอนเป็นการสอนเน้นความมีระเบียบวินัยตามปกติของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เช่นให้นักเรียนเข้าแถวอย่างมีระเบียบ ตรวจระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนได้ปฏิบัติในทุกๆครั้ง และยังให้นักเรียนได้แข่งขันเล่นกีฬาฟุตบอล ตามกฎกติกา มารยาท อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไม่ได้เน้นให้นักเรียนปฏิบัติซ้ำๆเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ความสามารถทางสติปัญญา ก็จะเพิ่มพูนมากขึ้น จริยธรรมก็จะมีการพัฒนาขึ้นไปตามระดับสติปัญญาซึ่งเป็นแนวคิดของเพียเจต์ ส่งผลให้หลังการทดลองและระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าวถึงการเรียนพลศึกษาว่าเมื่อผู้เรียนพลศึกษาได้มีส่วนร่วมลงมือเล่นและปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง5ด้านต่อไปนี้พร้อมๆกันพัฒนาทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง สุขภาพดี พัฒนาการด้านทักษะ พัฒนาการด้านความรู้ พัฒนาการด้านคุณธรรมจริยธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย พัฒนาในด้านเจตคติที่ดีต่อพลศึกษา

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในรายด้านทั้ง 4 ด้านคือด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน และด้านความเป็นผู้นำ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1) ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลเอาใจใส่อุปกรณ์ในการเรียน การเข้าเรียนตรงเวลา เสื้อผ้าที่สวมใส่ในการเรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดกฎเกณฑ์ ให้นักเรียนดูแลอุปกรณ์ในการเรียน การตรงต่อเวลา การช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์ สนามที่ใช้ในการเรียน และยังช่วยเก็บอุปกรณ์โดยที่ครูไม่ต้องสั่งซึ่งสอดคล้องกับ พญงค์ศักดิ์ สนเทศ (2530) กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่างๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา นอกจากนี้ในชั้นที่ 3 ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติและชั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้สอดแทรกความมีระเบียบวินัยในตนเองตามแนวคิดของเพียเจต์ โดยให้นักเรียนแสดงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายคือการปฏิบัติทักษะให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดเพื่อประโยชน์ของกลุ่มและเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษและครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันปฏิบัติทักษะ กลุ่มไหนชนะจะได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อน กลุ่มไหนแพ้จะถูกลงโทษโดยให้ทำท่ากายบริการและในชั้นที่ 4 ชั้นนำไปใช้ก็ได้สอดแทรกความมีระเบียบวินัยในตนเองตามแนวคิดของเพียเจต์ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนและให้เพื่อนที่มีทักษะดีคอยให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนได้แสดงออกถึงการยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆมอบหมายให้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนแสดงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถปฏิบัติได้ตามคำแนะนำของเพื่อน มีความสนใจเอาใจใส่ในการเรียนและยังช่วยเก็บอุปกรณ์โดยที่ครูไม่ต้องสั่ง ซึ่งเป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม สอดคล้องกับ ญัฐพร สุนดี (2550) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกพัฒนาให้มีระเบียบวินัยในตนเองโดยผ่านกิจกรรมพลศึกษา อาจจะจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยสอดแทรกแบบฝึกที่เน้นการมีระเบียบวินัยในตนเองและเป็นวิธีที่จะปรับเปลี่ยนความไม่มีระเบียบของนักเรียนได้

2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 1 ชั้นเตรียม ผู้วิจัยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการเรียนโดยครูสาธิตวิธีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างแล้วให้นักเรียนอาสาเป็นตัวแทนของเพื่อนออกมาทำเพื่อนยืดเหยียดกล้ามเนื้อและผู้วิจัย

อธิบายถึงประโยชน์ของความเชื่อมั่นในตนเอง ขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่พัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองโดยที่ให้นักเรียนกล้าถามเมื่อไม่เข้าใจในทักษะที่ครูสอนและผู้วิจัยให้นักเรียนขออาสาเป็นตัวแทนของกลุ่มเพื่อที่จะออกมาแข่งขันปฏิบัติทักษะกับเพื่อนเพื่อให้ได้ทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด และขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลและแสดงความคิดเห็น เมื่อนักเรียนยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมาท่าที่สอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนเมื่อครูให้ออกมาสาธิต นักเรียนจะยกมือก่อนเพื่อน กล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใครและเมื่อมีการประชุมภายในทีมนักเรียนมักจะแสดงความคิดเห็นออกมาเสมอเป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในขั้นตนเองเป็นใหญ่และขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา มาศ เมืองคู่(2542)พบว่ากิจกรรมกลุ่มเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงเกิดการแลกเปลี่ยนทัศนคติและประสบการณ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มในการพัฒนาตนเองของสมาชิกภายในกลุ่มและพัฒนาบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองและสอดคล้องกับวารสารคุณาภสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวว่า การปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัยเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในกิจกรรมการสอนพลศึกษาความมีระเบียบวินัยจะทำให้เกิดความสงบสุข บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง

3) ด้านความอดทน

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในขั้นที่ 3 อธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติและขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่กำหนดและให้นักเรียนแข่งขันปฏิบัติทักษะเป็นกลุ่ม เช่น นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ฝึกปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยที่นักเรียนส่งบอลแล้ววิ่งไปต่อแถวเพื่อนด้านหลังทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบ20ครั้งแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครูและเข้าแถวให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้นักเรียนได้เข้าร่วมและฝึกปฏิบัติทักษะ นักเรียนจะแสดงออกถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน มีการร่วมกันแข่งขันในกิจกรรมต่างๆอย่างเต็มความสามารถ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ตั้งใจอดทนฝึกปฏิบัติให้ครบตามที่ครูผู้สอนกำหนดซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองพบว่านักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จจะระบวณการ โดยไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ แม้ทักษะจะยากนักเรียนจะมุ่งมั่นทำ

ให้สำเร็จและไม่พุดคุยกันหรือหยอกล้อเล่นกันขณะครูกำลังอธิบายเป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความอดทน หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ ในชั้นเล่นตามลำดับ ชั้นร่วมมือและชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์สอดคล้องกับเซวิสคอฟ (Sheviskov, 1985) ได้กล่าววาระระเบียบวินัยที่ดีควรปลูกฝังให้แก่เด็กคือระเบียบวินัยในตนเอง ในการปลูกฝังระเบียบวินัยควรเป็นเรื่องของความจริงจัง มิใช่การทำงานตามคำสั่ง การเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนนั้น ควรเกิดจากความรู้ความเข้าใจมากกว่าระเบียบวินัยที่เกิดจากการบังคับ และสามารถให้นักเรียนได้เรียนรู้ระเบียบวินัยโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพร สุกดี (2550) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกพัฒนาให้มีระเบียบวินัยในตนเองโดยผ่านกิจกรรมพลศึกษา อาจจะทำกิจกรรมพลศึกษาโดยสอดแทรกแบบฝึกที่เน้นการมีระเบียบวินัยในตนเองและเป็นวิธีที่จะปรับเปลี่ยนความไม่มีระเบียบของนักเรียนได้และสอดคล้องกับวรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ที่ได้กล่าวว่กิจกรรมพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดและดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีความสามารถและกิจกรรมที่ตื้นนั้นจะส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะต่างๆ ได้ เช่นมีระเบียบวินัย มีความอดทน

4) ด้านความเป็นผู้นำ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นที่ 4 ช้ นำไปใช้ เป็นชั้นที่พัฒนา มีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความเป็นผู้นำ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักเรียนเล่นกีฬาฟุตบอล ตามกฎ กติกา มารยาท ก่อนกิจกรรมในการเล่นทีมครูให้นักเรียนได้มีการเลือกหัวหน้าทีม เพื่อที่จะให้นักเรียนได้แสดงถึงความเป็นผู้นำแล้วนักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยครูจะให้กฎกติกาในการเล่นแต่ละเกมนั้นๆ เช่นก่อนจะยิงประตูนักเรียนต้องส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในให้ได้ก่อนอย่างน้อย 2 ครั้งถึงจะยิงประตูได้มีและก่อนเริ่มเกมผู้วิจัยให้นักเรียนจับมือกันก่อนและหลังแข่งขัน เมื่อกระทบกระทั่งหรือมีการฟาล์วเกิดขึ้นให้นักเรียนกล่าวขอโทษ มีการกล่าวชื่นชมเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นย้ำการแสดงมารยาทดังกล่าวทุกครั้งอย่างสม่ำเสมอและให้คำชมเชยเมื่อมีนักเรียนแสดงพฤติกรรมความเป็นผู้นำซึ่งสอดคล้องกับแบบสังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเอง พบว่านักเรียนแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ไม่แสดงการกระทำที่เอาเปรียบผู้อื่น คอยให้กำลังใจเพื่อนอยู่เสมอและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและร่วมมือปรึกษาหารือกันเพื่อปรับปรุงภายในทีมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ในชั้นอย่างมีกฎเกณฑ์ เป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำ หลังการ

ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับกับเฮอร์ล็อก (Hurlock, 1984) ได้กล่าวว่า การปลูกฝังระเบียบวินัยในตนเองนั้นจะช่วยให้เด็กรู้สึกมั่นใจโดยบอกว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควรทำ และช่วยให้เด็กหลีกเลี่ยงต่อความรู้สึกผิดหรืออับอายต่อสิ่งที่ผิดแล้วยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การประพฤติตน ที่จะเป็นทางไปสู่การเป็นผู้ที่น่ายกย่องนับถือและการปรับตัวให้ประสบผลสำเร็จและมีความสุข

2.2 ในระยะติดตามผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ จึงสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีระเบียบวินัยในตนเองในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม นั้นแสดงให้เห็นถึงการคงอยู่ของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองจากระยะหลังการทดลองจนถึงระยะติดตามผล ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการที่นักเรียนกลุ่มทดลองได้จากการฝึกซ้ำๆ ในเทคนิคต่างๆ ในระยะทดลองโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลเป็นสื่อซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการของเพียเจต์ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากแนวคิดของเพียเจต์ที่ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมมีลักษณะเช่นเดียวกันกับพัฒนาการทางสติปัญญาคือเมื่อมนุษย์เติบโตและเกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากขึ้นความสามารถทางสติปัญญาก็จะเพิ่มพูนมากขึ้น จริยธรรมก็จะมีการพัฒนาขึ้นไปตามระดับสติปัญญาด้วย (Piaget 1967) ทำให้นักเรียนมีทักษะในการคิดมีเหตุผลให้มั่นคงต่อไปจนเป็นลักษณะนิสัยซึ่งเป็นผลให้นักเรียนสามารถรักษารูปแบบการคิดที่มีเหตุผลไปสู่ระยะติดตามผลได้

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาความมีระเบียบวินัยในตนเองได้ทั้ง 4 ด้านซึ่งเป็นคนลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ก่อนการทดลองผู้วิจัยควรทำการศึกษาปัญหาพฤติกรรมของเด็กนักเรียน โดยสอบถามครู ผู้ปกครองหรือเพื่อนๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในก่อนการทดลองว่านักเรียนคนนี้มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองมากน้อยเพียงใด

1.2 การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ และขั้นนำไปใช้ควรจัดเวลาให้มีความเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมในการทำวิจัยควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายและนักเรียนรู้สึกสนุก มีความเหมาะสมกับกิจกรรม

1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรอธิบายถึงวิธีการเรียนแบบกระบวนการกลุ่มและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกคน

1.4 การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีการแข่งขันโดยไม่เน้นการปฏิบัติทักษะมากจนเกินไป เพราะพื้นฐานทักษะกีฬาฟุตบอลแต่ละคนไม่เท่ากันเป็นผลจะทำให้นักเรียนไม่กล้าที่ปฏิบัติทักษะ

1.5 ครูควรมีกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์อย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาความคงทนของพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำแนวคิดของเพียเจต์ไปใช้เพื่อพัฒนาจริยธรรมในด้านที่ไม่พึงประสงค์ เช่นพฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมความวิตกกังวลสูง เป็นต้น

2.2 ควรมีการนำแนวคิดของเพียเจต์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมอื่นๆที่สอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ เช่นกีฬาบาสเกตบอล กีฬาวอลเลย์บอล เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา รอดสุวรรณ. 2537. การวิเคราะห์องค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวะเกิด ดวงดาว. 2546. การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อเสริมสร้างควมมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนมูล (สุวรรณสารราษฎร์บำรุง)จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542. การฝึกวินัยเด็ก. วารสารการศึกษาปฐมวัย 3(2)(เมษายน): 60-65.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547. การศึกษาสำหรับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย. เอกสารคำสอนสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โคทม อารียา. 2541. การพัฒนาความมีวินัยและประชาธิปไตย. ในเพชรอารมณ์รื่นรมย์คำบรรยายเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จิรกรณ์ ศิริประเสริฐ. 2543. ทักษะและเทคนิคการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ. 2539. การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัชฎพร มาลารัตน์. 2543. กิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยวิจิต เตียรชนะ. 2548. การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพร สตาภรณ์. 2540. การศึกษาองค์ประกอบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนทหารและพลเรือน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ณัฐพร สุดดี. 2550. ฝึกระเบียบวินัยผ่านกิจกรรมพลศึกษา. วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 36 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม-ตุลาคม): 115-123.
- ณัฐพล กล้าหาญ. 2540. การพัฒนาจริยธรรมควมมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐวุฒิ ภิญโญทรัพย์. 2551. ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มต่อการพัฒนาควมมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. 2550. เอกสารประกอบการสอน : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (2756621). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2522. การพัฒนาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2538. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิพวรรณ แสงพันธ์. 2542. การส่งเสริมวินัยของนักเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตนา แคมมณี. 2550. รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ ธนะคำดี. 2552. การพัฒนาแบบวัดควมมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธิดิมา จักรเพชร. 2544. ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิพนธ์ จันทรมณี. 2543. ผลของการฝึกความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อความสามารถในการทุ่มลูกฟุตบอล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประพิมพ์พร สันวงศ์. 2551. การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปราณี ปริญญาตรี. 2551. การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและติดตามผล.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ผู้จัดการออนไลน์. อึ้ง! เด็กไทยสำนึกเลื่อมลง ยอมโกงหากจำเป็น. [ออนไลน์]. 21 กันยายน 2554
แหล่งที่มา: http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=16406

[20 มกราคม 2555]

พญงค์ดี สนเทศ. 2530. การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมในการสอนวิชาพลศึกษา. สารพัฒนาหลักสูตร 66 (กันยายน): 31-34.

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2553. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิชัย อันปัญญา. 2552. การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนระดับช่วงชั้นที่3 โรงเรียนเทศบาลบ้านสองนางใย สังกัดกองการบริการศึกษาเทศบาลเมืองมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, กรม. ข้อมูลสถิติ.[ออนไลน์].2553. แหล่งที่มา:

<http://www.djop.moj.go.th> [11 กรกฎาคม 2554]

พิมพ์มา ม่วงศิริธรรม. 2544. ผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล แผงสาเคน. 2545. การฝึกฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

มติชน. โลกที่ญี่ปุ่นไร้เหตุการณ์ปล้นสะดม-รับมือวิกฤตอย่างมีระเบียบวินัย เป็นตัวอย่างให้โลก
อย่างดี. [ออนไลน์]. 15 มีนาคม 2554. แหล่งที่มา <http://www.matichon.co.th/>.

[11 กรกฎาคม 2554]

ร้อยโทดนัย ดวงภูเมศร์. 2552. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รังสิมันต์ สุทรไชยา. 2535. ผลของตัวแบบที่มีต่อพฤติกรรมกรรมวิธีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชัน.
- เวชา ดุลยรัตน์. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบแนวคิดเชิงคุณธรรมระดับอุดมศึกษากับการสอบกับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- แรมสมร อยู่สถาพร. 2535. การสร้างเสริมวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. 2548. หนังสือรวมบทความเกี่ยวกับ ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วิทยพัฒน์.
- วิชาการ, กรม. 2537. คู่มือและสื่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง. โครงการวิจัยและพัฒนา ระบบงานแนะแนวในและนอกสถานศึกษา ศูนย์แนะแนวการอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิชาการ, กรม. 2542. กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัย และความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- วิชาการ, กรม. 2542. การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการควบคุมตนเอง. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. 2551. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วิทยา เลหากุล. 2545. เส้นทางสู่ชัยชนะ. สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์: กรุงเทพมหานคร.
- วิภามาศ เมืองอุ. 2542. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วิลาพัฒน์ อรุณบุญนวลชาติ. 2549. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา. 2533. การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. กองวิจัยทางการศึกษา. 2545. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สมโภชน์ เขียมสุภาสิต. 2553. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุขสวัสดิ์ ชนะพาล. 2550. ผลของการฝึกเสริมด้วยโปรแกรมการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวที่มีต่อความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลอายุ 12-14ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทน์เอม. 2543. จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุพัทธา เทียนอุดม. 2535. การพัฒนาแบบวัดควมมีระเบียบวินัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ ชูเดช. 2542. ผลของการฝึกอบรมตามแนวทางไตรสิกขาที่มีต่อการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2544. จิตวิทยาศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิวัฒน์ จ้วลำหิน. 2553. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบิร์ตเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อรวรรณ พานิชปฐมพงศ์. 2542. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉัญญา ประสานชาติ. 2545. ผลของการฝึกจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ภาษาอังกฤษ

- Ausubel, D. P. 1972. Ego Development and the Personality. 3rd. New York: Grund and Stration.
- Ausubel, D.P. 1986. Educational psychology. Acognitive View. New York: Holt Rinegartand Winston.
- Baruch, D. W. 1949. New Ways in Discipline and Your Child Today. New York: Whittlesy House.
- BrothertonP. Self-discipline is the key to success. [Online]. 2002. Available from: <http://www.ird.com/buymyslf/pbroth/000827.htm> [8 February 2005]
- Bucher, C.A. 1964. Foundations of Physical Education. Saint Louis: C.V. Mosby.
- Curwin, R.L.and Mendler, A.N. 1980. The discipline book. A complete guide to school and classroom management. VA: Reston Publishing.
- Freeman, W.H. 1977. Physical Education in a Changing Society. Illinois: Houghton.
- Glucek,S. and Eleanor, J. 1985. Untravelling Juvenile Celinquency. New York: Education Association.
- Good, C.V. 1973. Dictionary of education. New York: MaGraw Hill.
- Hurlock, E. B. 1984. Child Development. 6th. Singapore: McGraw-Hill.
- Jersild, A.T. 1968. Child Psychology. Engle-wood Cliffs. Prentice-Hall.
- Kazdin, A.E. 1982. Behavior Therapy. Behavioral Rehearsal, self-instructions, and homework practice in developing assertiveness.
- Khoffman,M.L. 1970. Moral Development. Manual of child Psychology. Edited by McGraw-Hill, Paul Mussen. New York: John Wiley and Son.

- Mussen, Paul, H. and others. 1969. Child Development and Personality. New York: Harper & Row.
- Piaget, J. 1965. The Moral Judgement of the Child. New York: The Free Press.
- Piaget, J. 1967. Six Psychology Studies. New York: Random House.
- Sharman, J.R. 1934. Introduction to Physical Education. New York: AS.Parves.
- Sheviakov, G.V. 1985. Discipline For Today's Children and Youth. Washington D.C.: National The Journal of Educational Research: 153-156.
- Sheviakov, G.V. and Fritz, 1995. Discipline For Today's Children and Youth. WashingtonD.C.
- Thurman, Christopher W.1983. Effects of Rational-Emotive Treatment Program on Type A Behavior Among College Students. Jornal of College Students Personal: 417-423.
- Webster's third new international dictionary of the English language. 1993. In. P.B.Gove(editor in chief and the Merriam-Webster editorial staff). Chicago: Encyclopaedia Britannica.
- Zelie, K. and Stone, C. and Lehr, E. 1980. Cognitive Behavioral Intervention in School Discipline: A Preliminary Student. The Personnel and Guidance Journal: 80-83.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย สุวรรณธาดา
อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ อินทร์ธมยา
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณิชูพร สุดดี
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
4. อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์สุรางค์ ควนสุวรรณ
อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนวิชาการ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-3961

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

31 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจักริน ด้วงคำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของนกรจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยกิจกรรมกีฬาฟุตบอล ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรายุทธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54- **3965** วันที่ 31 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา

ด้วย นายจักริน ค้างค้ำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการศึกษาปริญญาโทเรื่อง “ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82681-2 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/54-3966

วันที่ 31 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ด้วย นายจักริน ค้างคำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สราวุทธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรพร สุดดี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้สัปดาห์จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทรพร สุดดี เป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ที่ ศธ 0512.6(2771)/ 54-3963

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

31 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจักริน คิวงคำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยกิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

ที่ ศธ 0512.6(2771)/55- ๐๐๑๐

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ สุรางค์ กวนสุวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจักริน ดิวังคำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สราวุธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ใคร่ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

ที่ ศษ 0512.6(2771)/54- ๕300

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

ฉันทวาสน 2554

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือ

เขียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวิชาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจักริน ค้างค้ำ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการจัดการเรียนรู้ผสมผสาน โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบเคลื่อนที่ของพี่เขยค้ำที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สรยุทธพิทักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมี ความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบกรจัดการเรียนรู้และแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเองกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานเป็นระยะต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอลาอนุเคราะห์เจ้าหน้าที่ไปรุดอนุญาตให้ นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2681-82 ต่อ 612

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอล
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ
ของกีฬา

สาระสำคัญ

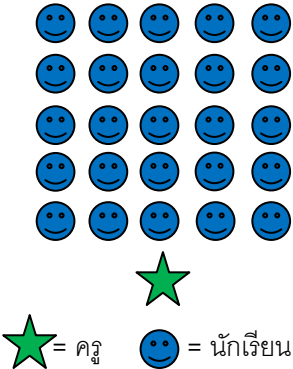
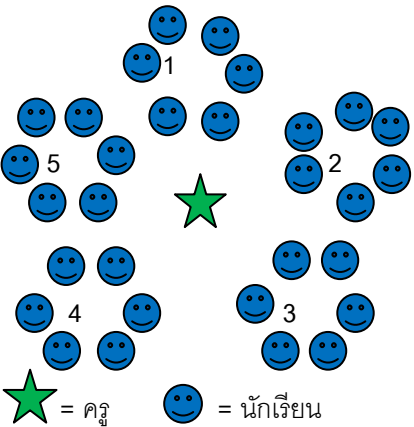
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน การทำความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลโดยใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

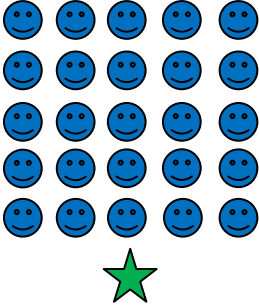
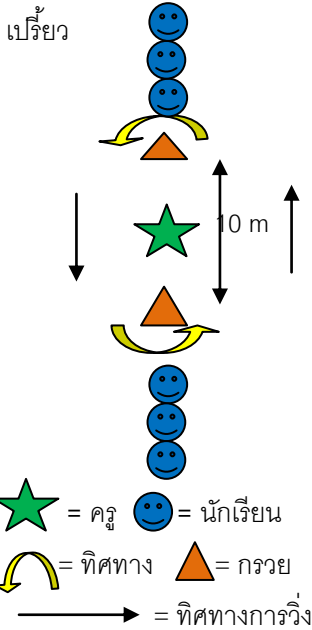
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

1. แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่นด้วยท่าทางต่างๆได้
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายในด้านระบบไหลเวียนของโลหิตและด้านความคล่องแคล่วว่องไวด้วยการเล่นเกมวิ่งเปรี๊ยะ
3. ปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลอยู่กับที่ เคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลังได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วว่องไว
4. แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

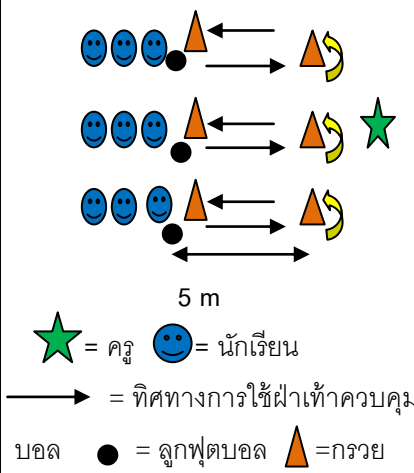
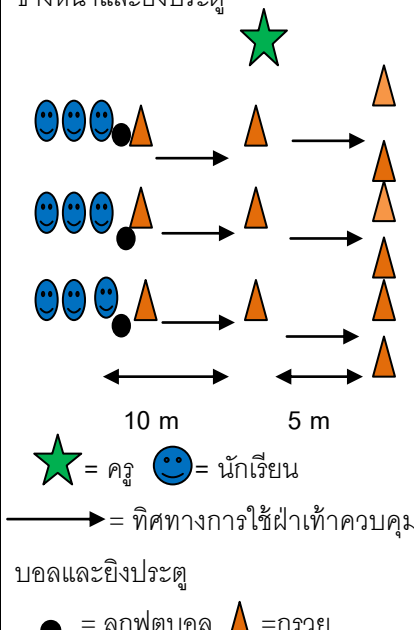
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมวิ่งเปรี๊ยะ
- 3.การใช้ผ้าทำความสะอาดลูกฟุตบอลอยู่กับที่ เคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

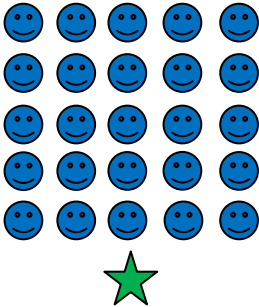
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.วางเท้าบน ลูกฟุตบอล แล้วใช้ฝ่าเท้า แตะลูก ฟุตบอลสลับ ไปมาทั้งเท้า ซ้ายและเท้า ขวา โดยให้ ลูกฟุตบอลอยู่ กับที่</p> <p>2.วางเท้าบน ลูกฟุตบอล แล้วใช้ฝ่าเท้า แตะลูก ฟุตบอลสลับ ไปมาทั้งเท้า ซ้ายและเท้า ขวา โดยให้ ลูกฟุตบอล เคลื่อนที่ไป ด้านหน้าและ ด้านหลัง</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่งกาย ของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้นักเรียนแต่กลุ่มอาสาเป็นตัวแทน ออกมานำเพื่อนยึดเหยียดกล้ามเนื้อ คนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการ ปฏิบัติของ นักเรียน</p> <p>สังเกตว่า นักเรียนสามารถ อบอุ่นร่างกาย โดยการยึด เหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่นเกมส์วิ่งเปี้ยว</p> <p>3. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน แข่งขันเล่นเกมส์วิ่งเปี้ยว</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>↪ = ทิศทาง ▲ = กรวย</p> <p>→ = ทิศทางการวิ่ง</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมส์วิ่งเปี้ยวเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎ กติกา และมีความสุขสนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตทักษะการใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลให้อยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปด้านหน้า ด้านหลัง</p> <p>3.ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลสลับเท้าอยู่กับที่และเคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง คนละ 5 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ปฏิบัติทักษะการใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอลสลับเท้าอยู่กับที่ให้ได้ 30 ครั้งโดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน โดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>→ = ทิศทางการวิ่ง</p> <p>● = ลูกฟุตบอล ▲ = กรวย</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2.ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันการใช้ผ้าทำควบคุมลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าและกลับหลัง กลุ่มไหนทำครบหมดทั้งกลุ่มก่อน ภายในเวลา 1 นาที และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ</p>	<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการใช้ผ้าทำควบคุมฟุตบอลอยู่กับที่ไปโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4 คน ออกมาปฏิบัติทักษะการใช้ผ้าทำควบคุมฟุตบอลอยู่กับที่ให้ได้ 30 ครั้ง จบครบ 4 คน กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องตามทักษะเป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติเป็นคนแรก คนที่สองตามลำดับโดยให้นักเรียนช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมให้คำแนะนำปรับปรุง</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะ และสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดและการยินยอม</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	 <p>5 m</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน → = ทิศทางการใช้ผ้าทำควบคุมบอล ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กรวย</p> <p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันกันใช้ผ้าควบคุมลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปข้างหน้าและยิงประตู</p> <p>10 m 5 m</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน → = ทิศทางการใช้ผ้าทำควบคุมบอลและยิงประตู ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กรวย</p>	<p>มอบหมายให้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>4.ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนดโดยให้มีชื่อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องใช้ผ้าทำควบคุมลูกให้เคลื่อนที่ไปด้านหน้าได้อย่างน้อย10ครั้ง ก่อนถึงกรวยแล้วค่อยยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้กลุ่มทำได้ 10ประตูก่อนเป็นฝ่ายชนะ(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการ ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3. ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปสาระ สำคัญของบทเรียนและผลการ ปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุ การณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้อง กับความมีระเบียบวินัยในตนเอง4 ด้าน</p> <p>5. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>6. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการ ปฏิบัติของ นักเรียน</p> <p>สังเกตว่า นักเรียนสามารถ คลายอุ้ง ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2. กววย 30 อัน 3. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ ที่ 1

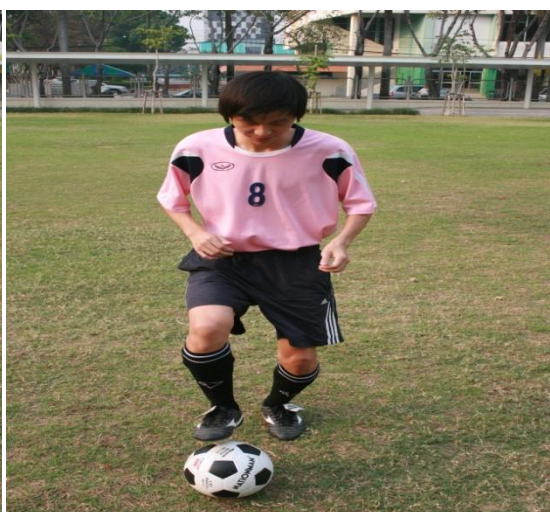
การสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอลโดยใช้ฝ่าเท้าควบคุมลูกฟุตบอล

วิธีการสร้างความคุ้นเคยกับลูกฟุตบอล

1. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา โดยให้ลูกฟุตบอลอยู่กับที่

2. วางเท้าบนลูกฟุตบอลแล้วใช้ฝ่าเท้าแตะลูกฟุตบอลสลับไปมาทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา โดยให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ไปด้านหน้าและด้านหลัง

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะกีฬาพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ
ของกีฬา

สาระสำคัญ

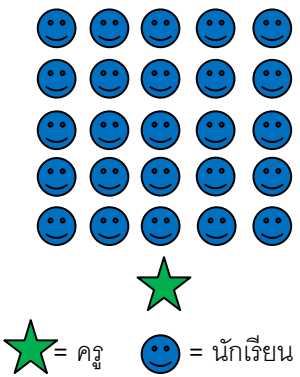
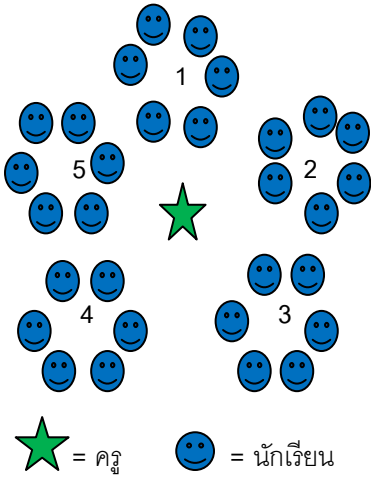
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมี
มากมาย การรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในเป็นทักษะที่สำคัญมากเพราะหมายถึงการที่
สามารถรับลูกฟุตบอลและเตะลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการตลอดจนนำไปสู่เป้าหมายที่
สำคัญของการเล่นกีฬาฟุตบอลคือการทำประตู

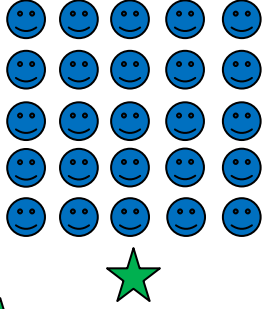
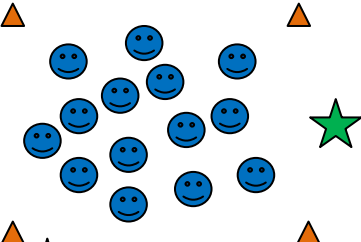
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

- 1.แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่นด้วยท่าทางต่างๆได้
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตด้วยการเล่นเกมที่จับกลุ่มมหาสนุก
- 3.ปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ได้อย่างถูกต้อง
- 4.แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความ
เชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมจับกลุ่มมหาสนุก
- 3.การส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและรับลูกฟุตบอล
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

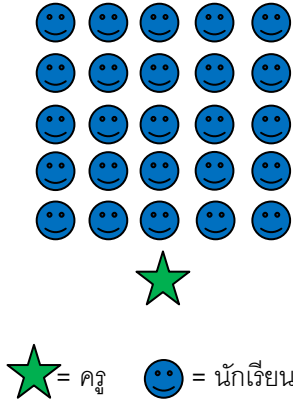
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.ตามองลูก เท้าที่ไม่ได้เตะ เป็นเท้าหลักวาง ไว้ระดับเดียวกับ ลูกบอลงอเข้า เล็ก น้อยแบบ เท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้าและ หัวเข่าโดยใช้ แรงจากสะโพก ลากตัวโน้มไป ข้างหน้าน้ำหนัก อยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูก ไปในทิศทางใด ให้หันหน้าข้าง เท้าไปทิศทางที่ ต้องการการเตะ ด้วยข้างเท้าด้าน ใน</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดัง รูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่ง กายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่ เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตาม แถวแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่มอาสา เป็นตัวแทนออกมาหาเพื่อนยึด เหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>2. ให้นักทำขึ้น เล็กน้อยเพื่อรับ ลูกบอลที่เข้ามา หาตัวเมื่อลูก บอลสัมผัสข้าง เท้าด้านใน ให้ ผ่านน้ำให้นักลูก บอลด้วยการดึง เท้ากลับ เล็กน้อย ก้มตัว และแขนกาง ออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังออกเล็ก น้อย</p>	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่นเกม จับกลุ่มมหาสนุก</p> <p>3. ครูแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15คน เล่นเกมจับกลุ่มมหาสนุก โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่ง เหยาะๆไปทั่วสนามจากนั้นให้ นักเรียนฟังตามคำสั่งครูเช่น กระโดด นิ่ง แล้วคอยฟังสัญญาณ ครูสั่ง เช่นให้จับกลุ่ม 5 คน กลุ่ม ไหนช้าสุดหรือนักเรียนคนไหนไม่มี กลุ่ม จะต้องทำท่ากายบริหาร จำนวน 10 ครั้ง</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = กรวย</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2. สังเกตนักเรียน ทุกคนมีระเบียบ วินัยในตนเองใน การปฏิบัติกิจกรรม เล่นเกมจับกลุ่ม มหาสนุกเต็ม ความสามารถ อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาและมี ความสนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน</p> <p>3.ครูให้นักเรียนจับคู่และให้ลูกฟุตบอลคู่ละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในคนละ 10 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่ม ได้ฝึกปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยที่นักเรียนส่งบอลแล้ววิ่งไปต่อแถวเพื่อนด้านหลังทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบ 20 ครั้งแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน โดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>→ = ทิศทางการส่ง</p> <p>● = ลูกฟุตบอล ▲ = กวรวิ่ง</p> <p>↶ = ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันเล่นลิงชิงบอล กลุ่มไหนมีจำนวนการส่งลูกฟุตบอลต่อเนื่องโดยลิงไม่สามารถแย่งได้ ได้จำนวนครั้งมากที่สุดให้เวลากลุ่มละ 3 นาที</p>	<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4 คน ออกมาปฏิบัติทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในให้ได้ 20 ครั้งภายในเวลา 1 นาที กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องตามทักษะเป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนดโดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะเป็นลิงชิงบอล 1 คนที่โดยให้นักเรียนช่วยกันกำหนดหน้าที่ของแต่ละคนตามความสามารถและให้แก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายใน</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดและการยินยอมปรับปรุงแก้ไข</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>โดยมีกฎกติกาว่านักเรียนทุกคนภายในกลุ่มต้องรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่มกลุ่มไหนทำได้ทำคะแนนได้สูงสุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ</p> <p>★ = ครู ● = นักเรียน 😊 = นักเรียนที่เป็นลิงชิงบอล ● = ลูกฟุตบอล</p> <p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>กลุ่ม(นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความอดทน)</p> <p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยมีข้อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องรับและส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมา 1ท่า(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ</p>	<p>ข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง 4 ด้าน</p> <p>5. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>6. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2. กววย 30 อัน 3. เสื่อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 2

การรับและส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

การส่งลูกฟุตบอลให้เพื่อนร่วมทีมนั้นมีหลายวิธีด้วยกันเช่น การส่งด้วยข้างเท้าด้านใน การส่งด้วยข้างเท้าด้านนอก และการส่งด้วยหลังเท้าแต่การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในนับว่าเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในการเล่นฟุตบอลทั้งนี้เพราะว่าเป็นการส่งลูกที่แน่นอนและแม่นยำมากที่สุดโดยมีวิธีการเตะดังนี้ คือ ตามองลูก เท้าที่ไม่ได้เตะเป็นเท้าหลักวางไว้ระดับเดียวกับลูกบอลลงเอวเล็กน้อยแบะเท้าที่จะเตะออก เกร็งข้อเท้าและหัวเข่า โดยใช้แรงจากสะโพก ลากตัวโน้มไปข้างหน้า น้ำหนักอยู่บนเท้าหลัก ต้องการให้ลูกไปในทิศทางใดให้หันหน้าข้างเท้าไปทิศทางที่ต้องการการเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

การรับลูกฟุตบอลนั้นมีหลายวิธีแต่วิธีที่จะใช้มากที่สุดคือการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน มีวิธีการคือให้ยกเท้าขึ้นเล็กน้อย เพื่อลูกบอลที่เข้ามาหาตัวเมื่อลูกบอลสัมผัสข้างเท้าด้านใน ให้ผ่อนน้ำหนักลูกบอลด้วยการดึงเท้ากลับเล็กน้อย ก้มตัวและแขนกางออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังงอเล็กน้อย

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะกีฬาพื้นฐาน

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม
และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ
ของกีฬา

สาระสำคัญ

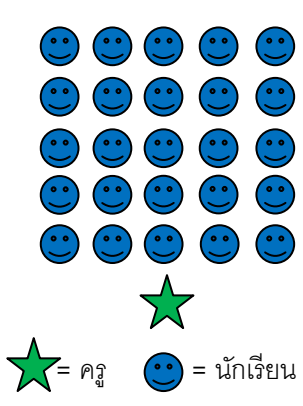
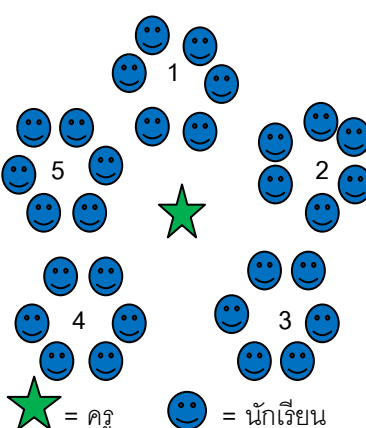
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย
การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้าเป็นทักษะหนึ่งที่จะต้องได้รับการจัดการเรียนรู้
เพราะจะนำไปสู่การฝึกทักษะฟุตบอลทักษะอื่นๆต่อไป

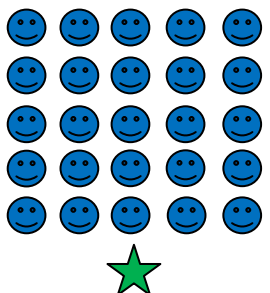
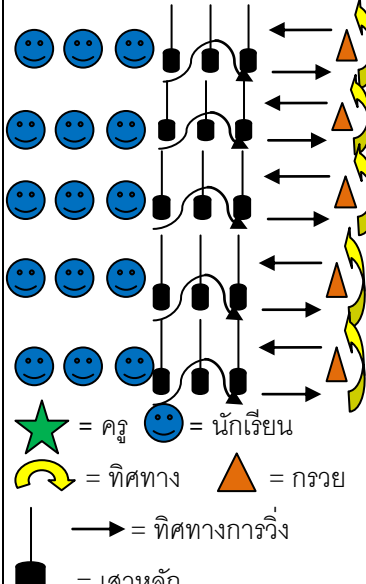
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

- 1.แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตและความคล่องแคล่วว่องไวด้วย
การเล่นเกมแข่งวิ่งซิกแซก
- 3.ปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า
- 4.แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความ
เชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

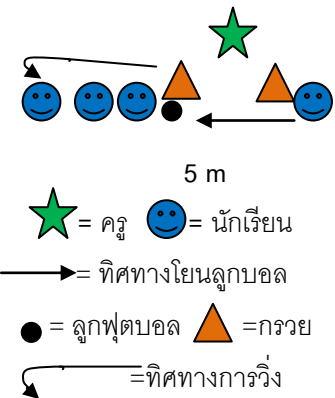
สาระการเรียนรู้

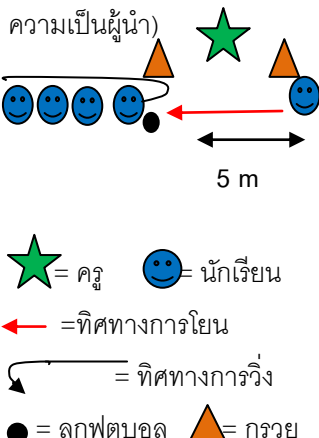
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมแข่งวิ่งซิกแซก
- 3.การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1. ให้นำหน้าลูกบอล ให้เปิด</p> <p>ปลายเท้าทำมุมกับพื้น โดยการกดสั้นเท้าลงมีเนื้อที่เพียงพอที่จะจับลูกบอลได้</p> <p>ประมาณ 3-4 นิ้ว เข่างอเล็กน้อย ไม่เกร็ง</p> <p>กางแขนออก เมื่อลูกเข้าไปอยู่ในฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบาๆ หากลูกโค้งให้ปล่อยลูกบอลลงพื้นก่อนที่ลูกจะกระดอนขึ้นมา ให้ใช้ฝ่าเท้าวางเหมือนลูกบอลเหยียบลูกบอลเบา</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. สำนวญจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่มอาสาเป็นตัวแทนออกมาเพื่อนำเพื่อนยึดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยึดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

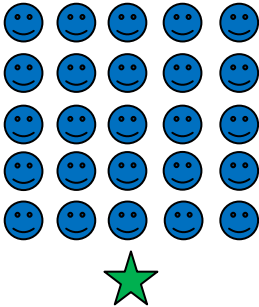
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>2. ให้ออกเท้าไปข้างหน้าเพื่อตักลูกบอลเมื่อลูกบอลสัมผัสเท้าให้ผ่อนน้ำหนักลูกบอลด้วยการดึงเท้ากลับเล็กน้อย ก้มตัวและ แขนกางออกเพื่อทรงตัวเท้าหลังออกเล็กน้อยหากเป็นลูกโต่ง ตามองที่ลูกก่อนที่ลูกจะตกให้ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอล เมื่อสัมผัสลูกลูก เท้าก็ผ่อนตามแล้วดึงลูกลงพื้น</p>	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาเกมแข่งวิ่งซิกแซก</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มเล่นเกมแข่งวิ่งซิกแซก ให้แต่ละกลุ่มวิ่งซิกแซกอ้อมหลัก จากนั้นวิ่งกลับไปต่อหลังเพื่อน กลุ่มไหนทำครบ 5 รอบก่อนเป็นฝ่ายชนะ</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>↪ = ทิศทาง ▲ = กรวย</p> <p>● = เสาหลัก → = ทิศทางการวิ่ง</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย</p> <p>2. การสังเกตนักเรียนทุกคนมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมเล่นเกมแข่งวิ่งซิกแซกเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎ กติกาและมีความสนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2. ครูอธิบายและสาธิตทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า</p> <p>3. ครูให้นักเรียนจับคู่และให้ลูกฟุตบอลคู่ละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้าคนละ 10 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่ม ได้ฝึกปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า โดยให้นักเรียนโยนบอลให้เพื่อน แล้วให้เพื่อนหยุดลูกบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า ทำละ 2 ครั้ง คนที่ทำเสร็จก็มาโยนบอลให้เพื่อนทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนครบคนละ 2 รอบโดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน โดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>→ = ทิศทางการโยนลูกบอล ● = ลูกฟุตบอล ▲ = ทรวย</p> <p>↺ = ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
		<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า โดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4 คน ออกมาปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้าให้ได้ 20 ครั้งภายในเวลา 1 นาทีที่กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องตามทักษะเป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p>5 m</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>→ = ทิศทางโยนลูกบอล</p> <p>● = ลูกฟุตบอล ▲ = กรวย</p> <p>↪ = ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้า</p>	<p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะส่งบอลให้เพื่อน โดยมีกฎกติกาว่านักเรียนทุกคนภายในกลุ่มต้องหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าและหลังเท้าสลับกันจะได้ 1 คะแนน ใครทำเสร็จแล้วไปต่อหลังเพื่อนปฏิบัติทีละกลุ่มภายในเวลา 2 นาที โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่ม กลุ่มไหนทำได้คะแนนสูงสุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ (นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน → = ทิศทางการโยน ↪ = ทิศทางการวิ่ง ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กรวย</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยมีข้อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องหยุดลูกบอลด้วยฝ่าเท้าหรือหลังเท้าก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมา 1ท่า(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง 4 ด้าน</p> <p>5. นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>6. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2. กววย 30 อัน 3. เสาคหลัก 30 อัน 4. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 5. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 3

การหยุดลูกฟุตบอล

การทำให้ลูกฟุตบอลอยู่ในความครอบครองของเราให้ได้ เราสามารถหยุดมันได้โดยใช้การหยุดด้วยฝ่าเท้ามีวิธีคือ หันหน้าหาลูกบอล ให้เปิดปลายเท้าพามุมกับพื้น โดยการกดสันเท้าลงมีเนื้อที่เพียงพอที่จะจับลูกบอลได้ ประมาณ 3-4 นิ้ว เข่างอเล็กน้อย ไม่เกร็ง กางแขนออก เมื่อลูกเข้าไปอยู่ในฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบาๆ หากลูกโด่งให้ปล่อยลูกบอลลงพื้นก่อนที่ลูกจะกระดอนขึ้นมาให้ใช้ฝ่าเท้าวางเหมือนลูกบอลเหยียบลูกบอลเบา

การหยุดลูกด้วยหลังเท้ามีวิธีคือ ให้อยู่เท้าไปข้างหน้า เพื่อดักลูกบอลเมื่อลูกบอลสัมผัสเท้าให้ผ่อนน้ำหนักลูกบอลด้วยการดึงเท้ากลับเล็กน้อย ก้มตัวและ แขนกางออกเพื่อทรงตัว เท้าหลังงอเล็กน้อยหากเป็นลูกโด่ง ตามองที่ลูกก่อนที่ลูกจะตกให้ยกเท้าขึ้นไปหาลูกบอล เมื่อสัมผัสลูกเท้าก็ผ่อนตามแล้วดึงลูกลงพื้น

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
 ประจําอย่าง สม่ําเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
 นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ
 ของกีฬา

สาระสำคัญ

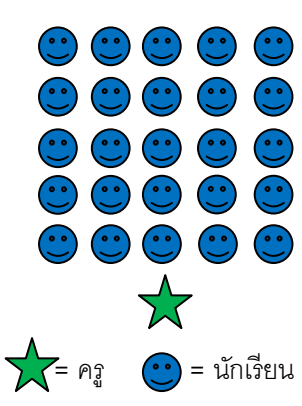
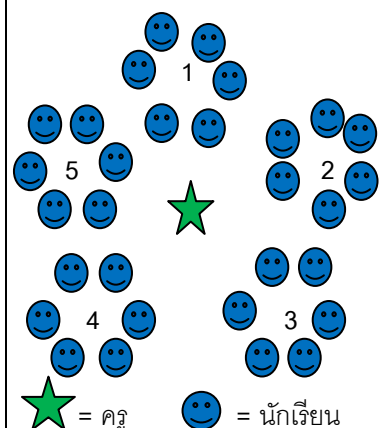
การเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้เล่นต้องเรียนรู้จนเกิดทักษะพื้นฐานหลายด้าน การเตะลูกฟุตบอล เป็นทักษะพื้นฐานสำหรับเทคนิคการเล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อบังคับควบคุมลูกฟุตบอล ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนจนชำนาญ และเป็นทักษะที่ต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่องซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการในทักษะอื่นๆต่อไป

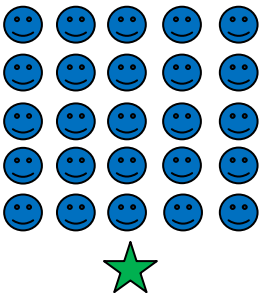
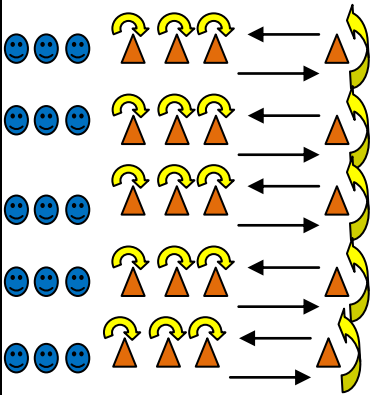
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

1. แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตและความแข็งแรงด้วยการเล่นเกมแข่งกระโดด
3. ปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน
4. แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

สาระการเรียนรู้

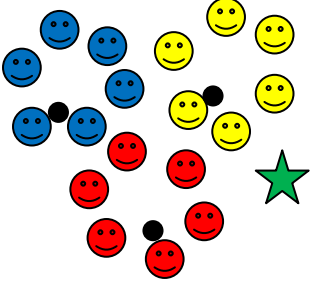
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมแข่งกระโดด
- 3.การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

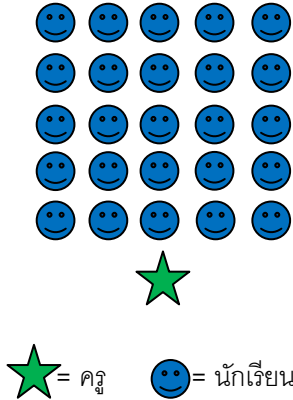
สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าห่างกัน</p> <p>พอประมาณ</p> <p>2.โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย</p> <p>3.ปล่อยลูกบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากระทบลูกบอลและลูกบอลจะอยู่ในช่วงขา</p> <p>4.ตามองที่ลูกบอลตลอดเวลา</p> <p>5.พยายามควบคุมลูกบอลไม่ให้สูงเกินไปเพราะถ้าสูงมากจะทำให้ยากแก่การควบคุม</p> <p>6.ใช้หลังเท้าแตะลูกขึ้นมาระดับเข่าแล้วแตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว</p> <p>ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอาสาเป็นตัวแทนออกมานำเพื่อนยืดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว</p> <p>ดังรูป</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาเกมแข่ง กระโดด</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม เล่นเกมแข่งกระโดดโดยให้แต่ละ กลุ่มกระโดดข้ามกรวย จากนั้นวิ่ง กลับไปต่อหลังเพื่อน กลุ่มไหน ปฏิบัติครบ 5 รอบก่อนเป็นฝ่ายชนะ</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>↪ = ทิศทางการกระโดด</p> <p>▲ → = ทิศทางการ วิ่ง</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลัง กายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2. การสังเกต นักเรียนทุกคนมี ระเบียบวินัยใน ตนเองในการ ปฏิบัติกิจกรรมเล่น เกมแข่งกระโดด เต็มความสามารถ อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาและมีความ สนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน</p> <p>3.ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเท้าเดียวและสองเท้าสลับกัน คนละ 20 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต โดยให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอล ด้วยหลังเท้าเท้าเดียวโดยให้นักเรียนเตะ 1 ครั้ง แล้วจับทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆจนครบ 10 ครั้งโดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบ แล้วค่อยมาเริ่มใหม่ โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์ และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กววย ↪ = ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2.ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันกันเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า</p>	<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าสองเท้าสลับกันโดยไม่ตก 5 ครั้ง ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนกลุ่มออกมา 4 คน ออกมาปฏิบัติทักษะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าสองเท้าสลับกันโดยไม่ตก 3 ครั้ง นับครั้งที่ทำได้เยอะที่สุดรวมกันทั้ง 4 คน กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุด(จำนวนครั้ง) เป็นฝ่ายชนะ(กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนดโดยมีกฎกติกาว่านักเรียนทุกคนภายในกลุ่มต้องเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าให้ครบทุกคน แล้วนักเรียนต้องจับมือกันทุกคนโดยเตะให้เยอะที่สุดตกแล้วสามารถนับต่อได้</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	 <p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาท ของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้ นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตาม กฎ กติกา มารยาทของการเล่น กีฬาฟุตบอล</p>	<p>ภายในเวลา 2 นาที กลุ่มไหนทำคะแนนได้ สูงสุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ</p> <p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตาม ความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการ เลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการ คัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตู หนึ่งคนโดยมีข้อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตู นักเรียนจะต้องเตะลูกฟุตบอลด้วยหลัง เท้าก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตู ได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดง ท่าทางดีใจออกมา 1ท่า(นักเรียนได้แข่งขัน และเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมี ระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความ รับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความ อดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการ แบ่งหน้าที่ รับผิดชอบ ในทีมของ นักเรียนและ การปฏิบัติ หน้าที่ตามที่ เพื่อนๆได้ มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง 4 ด้าน</p> <p>5. นัดหมายการเรียนรู้ครั้งต่อไป</p> <p>6. ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1. ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2. กววย 30 อัน 3. เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 4. สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 4

การเตะลูกฟุตบอล

การเตะลูกฟุตบอลหมายถึง การควบคุมลูกบอลไว้ในอากาศด้วยการใช้ส่วนต่างๆของร่างกายบังคับควบคุมลูกบอลไว้โดยไม่ใช้แขนหรือมือ

วิธีการการเตะลูกบอลโดยใช้หลังเท้า

1. ยืนด้วยปลายเท้าและแยกเท้าห่างกันพอประมาณ
2. โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
3. ปลดปล่อยลูกบอลให้ตกลงไปสู่เท้าพร้อมกับยกเท้าขึ้นมากะทบลูกบอลและลูกบอลจะอยู่ในช่วงขา
4. ตามองที่ลูกบอลตลอดเวลา
5. พยายามควบคุมลูกบอลไม่ให้สูงเกินไปเพราะถ้าสูงมากจะทำให้ยากแก่การควบคุม
6. ใช้หลังเท้าเตะลูกขึ้นมาระดับเข่าแล้วเตะต่อไปจนเกิดความชำนาญ

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะกีฬาพื้นฐาน

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอล

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 **จำนวน** 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

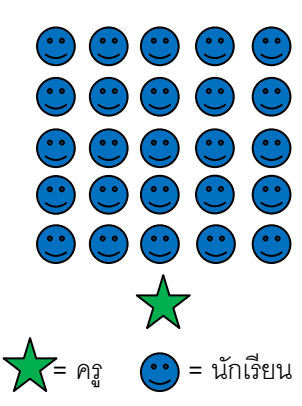
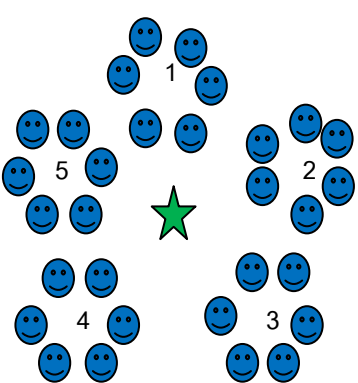
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเป็นทักษะการควบคุมลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการ ด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก

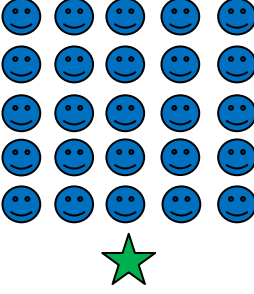
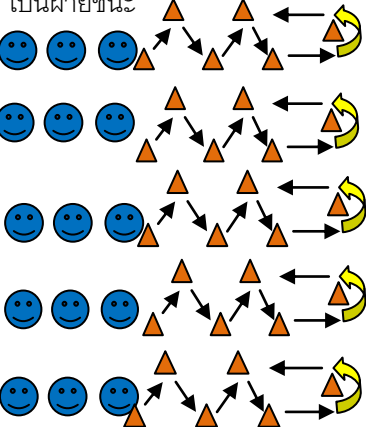
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

- 1.แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตและความคล่องแคล่วว่องไวด้วยการเล่นเกมสไลด์ข้างมหาสนุก
- 3.ปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วว่องไว
- 4.แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

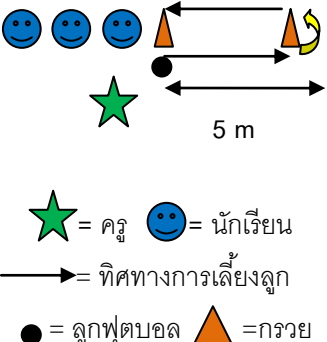
สาระการเรียนรู้

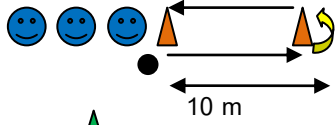
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมสไลด์ข้างมหาสนุก
- 3.การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.การเลี้ยงลูกด้วย ข้างเท้าด้านในเริ่ม ด้วยใช้ข้างเท้าด้าน ในข้างที่ถนัด บริเวณนิ้วหัวแม่ เท้าสัมผัสกับลูกได้ จุดกึ่งกลางของลูก บอลโน้มตัวไป ข้างหน้าเล็กน้อย แตะลูกบอลให้กลิ้ง ไปข้างหน้าทั้ง ช่องว่างระหว่าง ร่างกายกับลูกบอล พอประมาณ ซ้ำเลื้อยสายตาดู ลูกบอล</p> <p>2.การเลี้ยงลูกด้วย ข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้า ด้านนอกข้างที่ถนัด บริเวณนิ้วก้อย สัมผัสกับลูกได้จุด กึ่งกลางของลูก บอลโน้มตัวไป ข้างหน้าเล็กน้อย แตะลูกบอลให้กลิ้ง ไปข้างหน้าทั้ง ช่องว่างระหว่าง ร่างกายกับลูกบอล</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่ง กายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่ เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่ม อาสาเป็นตัวแทนออกมาหน้าเพื่อน ยืดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

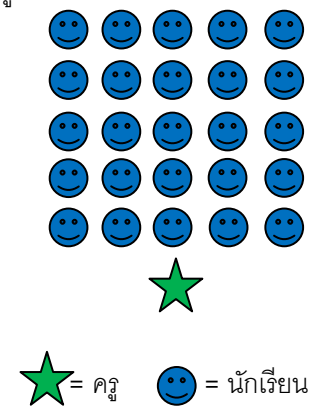
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย (10 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>2.ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่นเกมน สไลด์ข้างมหาสนุก</p> <p>3.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม เล่นเกมสไลด์ข้างมหาสนุกให้แต่ละ กลุ่มวิ่งสไลด์ตามกรวยที่วางไว้ จากนั้นวิ่งกลับไปต่อหลังเพื่อน กลุ่มไหนปฏิบัติ ทำครบ 5 รอบก่อน เป็นฝ่ายชนะ</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน ↻ = ทิศทาง ▲ = กรวย → = ทิศทางการสไลด์</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1.สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลัง กายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2.การสังเกต นักเรียนทุกคนมี ระเบียบวินัยใน ตนเองในการ ปฏิบัติกิจกรรมเล่น เกมสไลด์ข้างมหา สนุกเต็ม ความสามารถ อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาและมี ความสนุกสนาน</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก</p> <p>3.ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกคนละ 10 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ฝึกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกโดยให้นักเรียนเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลด้วยข้างเท้าด้านในอ้อมกรวยแล้วเลี้ยงกลับมาด้วยข้างเท้าด้านนอก คนที่ทำเสร็จก็มาส่งบอลให้เพื่อนทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆจนครบคนละ 2 รอบ โดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกัน โดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p> = ครู = นักเรียน = ทิศทางการเลี้ยงลูก = ลูกฟุตบอล = กรวย </p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
		<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมาฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกให้ได้คนละ 2 รอบ ภายในเวลา 1 นาที กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องตามทักษะเป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน → = ทิศทางการเลี้ยงลูก ● = ลูกฟุตบอล ▲ = gawang</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอก</p>	<p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะเลี้ยงลูกบอลคนแรก คนที่สองตามลำดับโดยมีกฎกติกาว่านักเรียนทุกคนภายในกลุ่มต้องเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและข้างเท้าด้านนอกหลังสลับกัน ใครทำเสร็จแล้วไปต่อหลังเพื่อนภายในเวลา 5 นาทีกลุ่มไหนทำได้เยอะที่สุด(จำนวนรอบ) โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่มและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ(นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน → = ทิศทางการเลี้ยงลูก ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กววย</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนและควมมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยมีชื่อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือข้างเท้าด้านนอกก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมาท่า(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง4 ด้าน</p> <p>5.นัดหมายการเรียนรู้ครั้งต่อไป</p> <p>6.ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1.ลูกฟุตบอล 30ลูก 2.กรวย 30 อัน 3.เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 4.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 5

การเลี้ยงลูกฟุตบอล

หลักการเลี้ยงลูกฟุตบอลโดยทั่วไป

1. โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
2. บังคับให้อยู่ระหว่างเท้าทั้งสอง
3. ควรเลี้ยงลูกบอลให้อยู่ใกล้กับเท้าทั้งสองข้างและอยู่ในระยะที่จะเล่นได้ทันที
4. ขณะเลี้ยงลูกควรมีการทรงตัวที่ดี
5. สายตาควรจับอยู่ที่ลูกบอลขณะเท้าสัมผัสลูกบอล

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านใน เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วหัวแม่เท้า สัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าที่ช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเลื่องสายตาดูลูกบอล

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก เริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านนอกข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วก้อย สัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอล โนมตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าที่ช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเลื่องสายตาดูลูกบอล

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะกีฬาพื้นฐาน

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

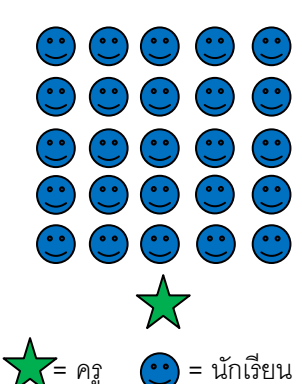
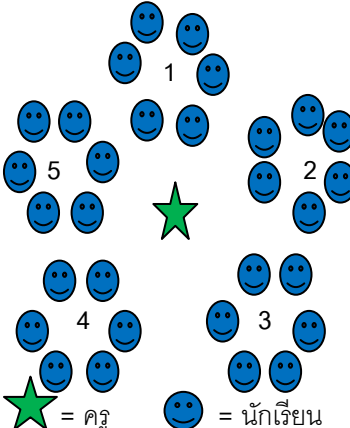
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลเป็นการควบคุมลูกฟุตบอลให้ไปในทิศทางที่ต้องการด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้ายังเป็นการหลอกหลอหลบหลีกคู่ต่อสู้

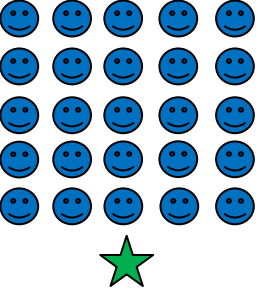
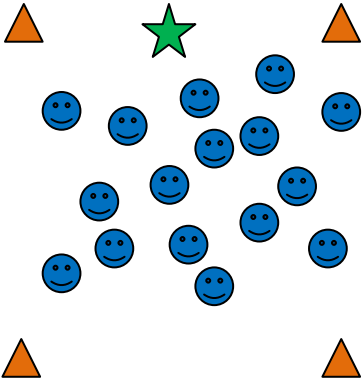
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

1. แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตด้วยการเล่นเกมที่หนัก
3. ปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วว่องไว
4. แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

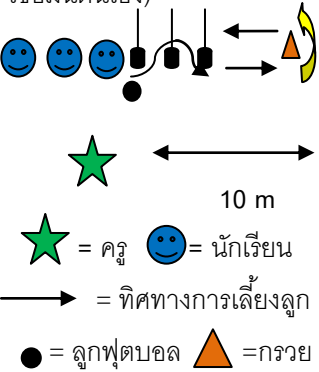

สาระการเรียนรู้

- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมแฮดักปลา
- 3.การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1. การเลี้ยวหลบ หลีกนั้นต้องมีการ โยกตัวเพื่อหลอกคู่ ต่อสู้ไปตรงข้ามกับ ด้านที่เราจะไป ถ้า จะไปทางซ้ายต้อง มีการโยกตัวหลอก ไปทางขวาแล้วใช้ เท้าขวาแตะ ออกมาทางซ้าย</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. สำรวจจำนวนและตรวจการแต่ง กายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่ เนื้อหา</p> <p>3. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม อาสาเป็นตัวแทนออกมานำเพื่อน ยืดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

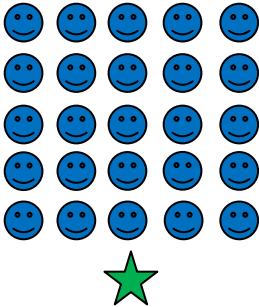
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย (10 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน</p> <p>2.ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่น เกมแฮดักปลา</p> <p>3.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15คน เล่นเกมแฮดักปลา โดยการให้นักเรียนหนึ่งคนเป็นแห วิ่งไล่จับเพื่อนๆ โดยใครโดนจับ ได้มาเป็นแหโดยการวิ่งจับมือต่อกัน ไปเรื่อยๆ จนเหลือคนสุดท้าย</p> <p>★ = ครู ☺ = นักเรียน ▲ = กววย</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1.สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลัง กายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2.การสังเกต นักเรียนทุกคนมี ระเบียบวินัยใน ตนเองในการ ปฏิบัติกิจกรรมเล่น เกมแฮดักปลาเต็ม ความสามารถ อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาและมี ความสนุกสนาน</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้</p> <p>3.ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้ 10 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่ม ได้ฝึกปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้โดยให้นักเรียนเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกเสาหลักแล้วเลี้ยงกลับมาด้วยหลังเท้า คนที่ทำเสร็จก็มาส่งบอลให้เพื่อนทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆจนครบคนละ 2 รอบโดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน → = ทิศทางการเลี้ยงลูก ● = ลูกฟุตบอล ▲ = ทราย</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
		<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้โดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4 คน ออกมาปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในและหลังเท้าหลบหลีกคู่ต่อสู้ให้ได้คนละ 2 รอบ ภายในเวลา 1 นาทีที่กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องตามทักษะเป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p> = ครู = นักเรียน = ทิศทางการเลี้ยงลูก = ลูกฟุตบอล = gawang </p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้</p>	<p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติคนแรกคนที่สองตามลำดับ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้กลุ่มไหนทำประตูได้มากที่สุดชนะ ผลัดกันที่ละฝั่งมีฝั่งรุกกะฝั่งรับโดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่ม ภายในเวลา 5 นาทีกลุ่มไหนทำได้ทำคะแนนได้สูงสุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ (นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = ประตู → = ทิศทางการเลี้ยงลูก</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนและควมมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยมีชื่อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องเลี้ยงลูกบอลหลบหลีกคู่ต่อสู้ 1คนด้วยข้างเท้าด้านในหรือหลังเท้าก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมา 1ท่า(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.ครูนำนักเรียนคลายอุ้งน้โดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง4 ด้าน</p> <p>5.นัดหมายการเรียนครั้งต่อไป</p> <p>6.ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1.ลูกฟุตบอล 30ลูก 2.กรวย 30 อัน 3.เสาหลัก 30 อัน 4.เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 5.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 6

การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลบหลีก

การเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านในหลบหลีกเริ่มด้วยใช้ข้างเท้าด้านในข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วหัวแม่มือสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอลโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทิ้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเล็งองสายตาดูลูกบอล การเลี้ยงหลบหลีกนั้นต้องมีการโยกตัวเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ไปตรงข้ามกับด้านที่เราจะไป ถ้าจะไปทางซ้ายต้องมีการโยกตัวหลอกไปทางขวาแล้วใช้เท้าขวาเตะออกมาทางซ้าย

การเลี้ยงลูกด้วยหลังเท้าหลบหลีก เริ่มด้วยใช้หลังเท้าข้างที่ถนัดบริเวณนิ้วก้อยสัมผัสกับลูกได้จุดกึ่งกลางของลูกบอลโน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อยเตะลูกบอลให้กลิ้งไปข้างหน้าทิ้งช่องว่างระหว่างร่างกายกับลูกบอลพอประมาณ ช้าเล็งองสายตาดูลูกบอล การเลี้ยงหลบหลีกนั้นต้องมีการโยกตัวเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ไปตรงข้ามกับด้านที่เราจะไป ถ้าจะไปทางขวาต้องมีการโยกตัวหลอกไปทางซ้ายแล้วใช้เท้าขวาเตะออกมาทางขวา

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะกีฬาพื้นฐาน

ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การยิงประตู

ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน

จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระสำคัญ

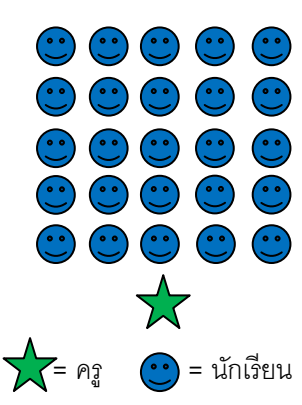
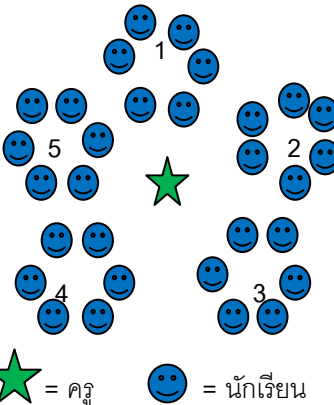
ทักษะพื้นฐานในกีฬาฟุตบอลที่สำคัญในการที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลให้เกิดประสิทธิภาพมีมากมาย ทักษะที่สำคัญมากในการเล่นกีฬาฟุตบอลคือทักษะการยิงประตูในเกมกีฬาฟุตบอล ตัวชี้วัดผลการแข่งขันในแต่ละเกมคือการนับผลต่างจำนวนประตู ทักษะการยิงประตูจึงจำเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

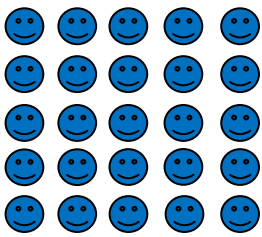
จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

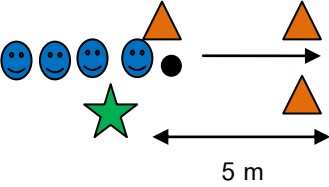
1. แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
2. พัฒนาสมรรถภาพทางกายความแข็งแรงด้วยการเล่นเกมกระต่ายขาเดียว
3. ปฏิบัติทักษะการยิงประตูได้อย่างถูกต้อง
4. แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
5. แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

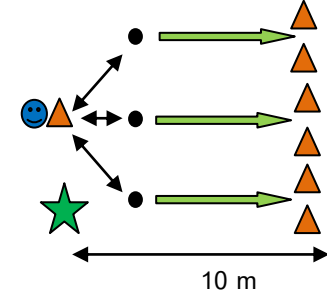
สาระการเรียนรู้

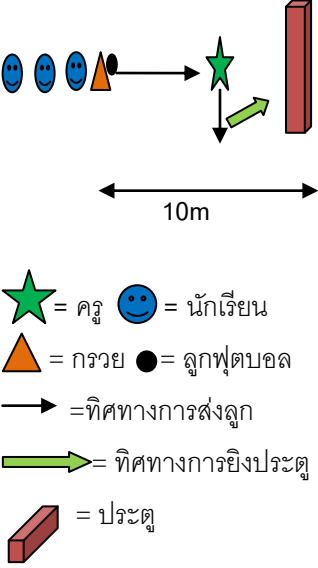
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมกระต่ายขาเดียว
- 3.การยิงประตู
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.วางขาหลักให้ ถูกต้อง ก้าวเท้า ยาวๆ ปลายเท้าชี้ ไปยังเป้าหมายที่ ต้องการไปข้างหน้า</p> <p>2.ให้ศีรษะอยู่เหนือ ลูกบอลหรือลำไป ด้านหน้าเล็กน้อย</p> <p>3.หัวเข่าของขาที่ จะใช้เตะต้องอยู่ เหนือลูกบอลใน จังหวะที่เท้าถูกลูก บอล</p> <p>4.เหวี่ยงขาตามไป ด้วย</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่ง กายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่ เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่ม อาสาเป็นตัวแทนออกมาทำเพื่อน ยืดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียน สามารถอบอุ่น ร่างกายโดยการ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้</p>

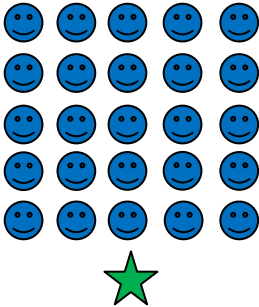
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพ ทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p style="text-align: center;">★</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่นเกม กระต่ายขาเดียว</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ให้นักเรียนเล่นเกม กระต่ายขาเดียวอยู่ในพื้นที่ที่ ครูเตรียมไว้โดยกั้นนักเรียนทุกคน อยู่ในเขตโดยทุกคนต้องยืนขาเดียว สามารถเคลื่อนที่ไปรอบๆได้แต่ ห้ามออกจากเขต มีนักเรียนไล่จับ (เคลื่อนที่โดยใช้ขาเดียวทั้งหมด) ถ้า แตะโดนใครนักเรียนคนนั้นต้องมา ได้แทน</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = กววย</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลัง กายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2. การสังเกต นักเรียนทุกคนมี ระเบียบวินัยใน ตนเองในการ ปฏิบัติกิจกรรมเล่น เกมกระต่ายขา เดียว</p> <p>ได้มีความสามารถ อย่างถูกต้องตาม กฎ กติกาและมี ความสนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2. ครูอธิบายและสาธิตทักษะการยิงประตู</p> <p>3. ครูให้ลูกฟุตบอลนักเรียนคนละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคนฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติทักษะการยิงประตูคนละ 10 ครั้ง</p> 	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่ม ได้ฝึกปฏิบัติทักษะการยิงประตู ให้นักเรียนฝึกยิงประตูผ่านกรวยที่วางไว้ โดยที่นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ปฏิบัติทุกคนจนครบแล้วค่อยมาเริ่มใหม่โดยให้นักเรียนทุกคนยิงประตูคนละ 3 รอบให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู(กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = กรวย ● = ลูกฟุตบอล</p> <p>→ = ทิศทางลูกฟุตบอล</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
		<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการยิงประตูโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4คน ออกมาปฏิบัติทักษะการยิงประตูคนละ 3ลูกที่ละคนคนกลุ่มไหนได้คะแนนสูงสุด (จำนวนครั้ง) เป็นฝ่ายชนะ (กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p style="text-align: center;">10 m</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ↔ = ทิศทางการวิ่ง ● = ลูกฟุตบอล ▲ = กววย ➡ = ทิศทางการยิงประตู</p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการยิงประตู</p>	<p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติคนแรก คนที่สองตามลำดับ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันยิงประตู กลุ่มไหนทำประตูได้มากที่สุดและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่มภายในเวลา 1 นาที (นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = กววย ● = ลูกฟุตบอล → = ทิศทางการส่งลูก → (เขียว) = ทิศทางการยิงประตู ▭ (แดง) = ประตู</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนและควมมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนและเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมา1ท่า(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง 4 ด้าน</p> <p>5.นัดหมายการเรียนรู้ครั้งต่อไป</p> <p>6.ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1.ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2.กรวย 30 อัน 3.เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 5.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

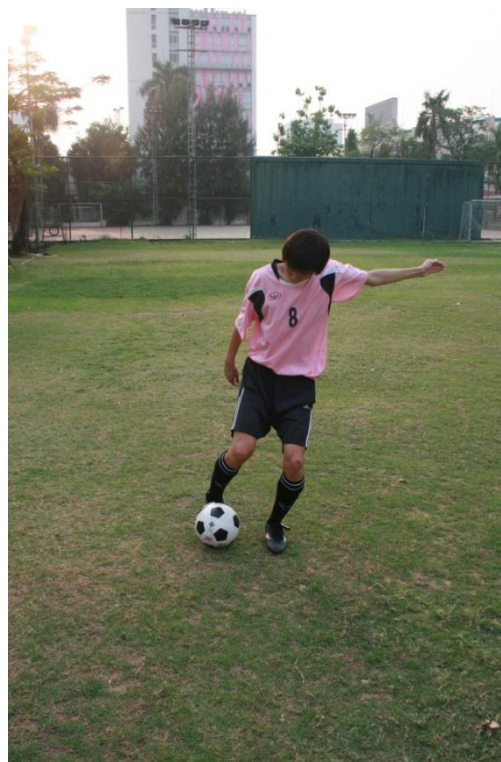
ใบความรู้ที่ 7

การยิงประตู

พื้นฐานสำคัญในการยิงประตูก็คือ การวางขาหลักให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง ถ้าขาหลักยิงอยู่ห่างจากลูกบอลมากเท่าใด เวลายิงลูกบอลจะโด่งมากเท่านั้น ถ้าขาหลักยื่นเคียงข้างกับลูกบอล ลูกที่เราเตะไปจะพุ่งเลียดหรือไม่ก็จะอยู่ในระดับเข่า

วิธีการในการยิงประตู

1. วางขาหลักให้ ถูกต้อง ก้าวเท้ายาวๆ ปลายเท้าชี้ไปยังเป้าหมายที่ต้องการไปข้างหน้า
2. ให้ศีรษะอยู่เหนือลูกบอลหรือล้ำไปด้านหน้าเล็กน้อย
3. หัวเข่าของขาที่จะใช้เตะต้องอยู่เหนือลูกบอลในจังหวะที่เท้าถูกลูกบอล
4. เหวี่ยงขาตามไปด้วย

**แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล
ตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิชาพลศึกษา**

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล
กิจกรรมการเรียนรู้กีฬาฟุตบอล ทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอล
ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การเล่นเป็นทีม
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน จำนวน 1 คาบ 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็น
ประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจ
นักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพ
ของกีฬา

สาระสำคัญ

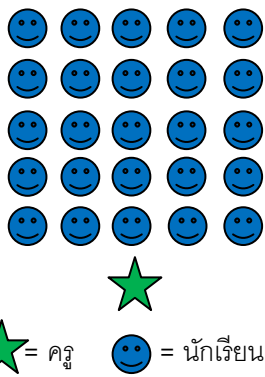
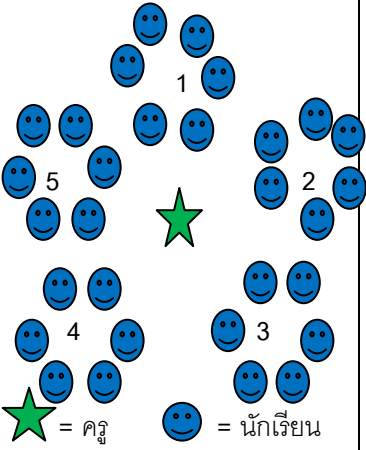
กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่จำเป็นต้องมีการสร้างความสัมพันธ์และการ
ประสานงานร่วมกันกับผู้อื่นจึงควรได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความเข้าใจในวิธีการในการ
เล่นเป็นทีมร่วมกันเพื่อให้การเล่นกีฬาฟุตบอลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

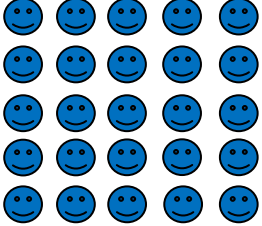

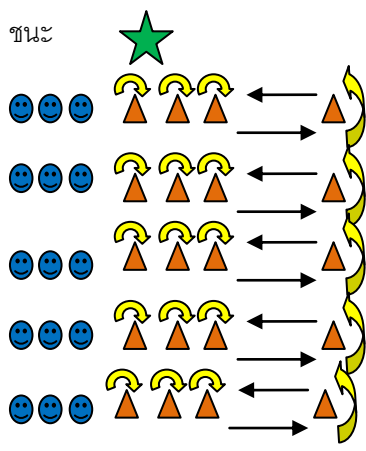

จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

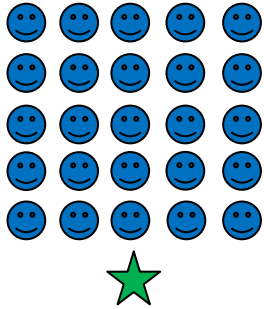
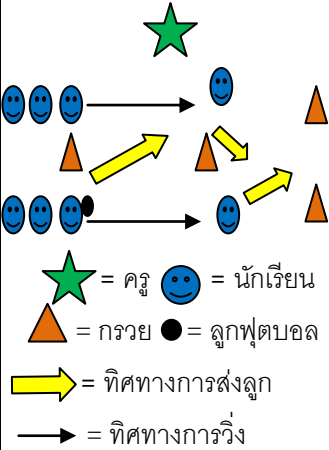

- 1.แสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกายและคลายอุ่น
- 2.พัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนโลหิตและความแข็งแรงด้วยการเล่นเกม
วิ่งลูกบอลมหาสนุก
- 3.เล่นกีฬาฟุตบอลเป็นทีมร่วมกับเพื่อน
- 4.แสดงความมีระเบียบวินัยในตนเองออกมาครบทั้ง 4 ด้าน(ความรับผิดชอบ ด้านความ
เชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.แข่งขันกีฬาฟุตบอลโดยตามกฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอลระหว่างจัดกิจกรรม

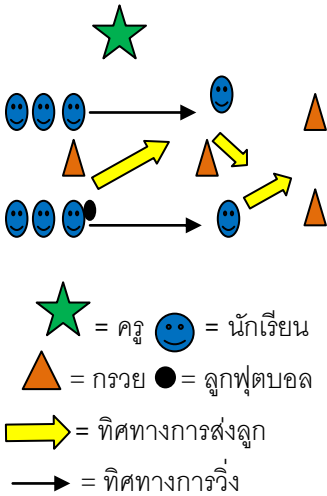
สาระการเรียนรู้

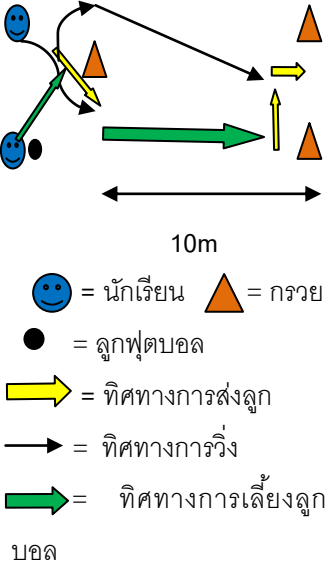
- 1.การอบอุ่นร่างกายและการคลายอุ่น
- 2.การพัฒนาสมรรถภาพด้วยการเล่นเกมวิ่งลูบกลมหาสนุก
- 3.การเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นที่ร่วมกับเพื่อน การทำซิ่ง การเลี้ยงอ้อมหลัง
- 4.การแสดงควมมีระเบียบวินัยในตนเองทั้ง4ด้าน (ความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นตนเอง ด้านความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)
- 5.กฎ กติกา มารยาทในกีฬาฟุตบอล

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
<p>1.การทำซึ่งเป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกและส่งให้เพื่อนร่วมทีมและให้เพื่อนร่วมทีมที่ได้รับลูกส่งกลับคืนผู้ส่งอีกครั้งเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ที่เป็นฝ่ายรับ</p> <p>2.การเลี้ยงบอลอ้อมหลังเป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกมุ่งหน้าเข้าหาฝ่ายรับและให้เพื่อนร่วมทีมวิ่งอ้อมหลังผู้ที่ครอบครองบอลฝ่ายรับก็จะพยายามเข้าแย่งบอลจากฝ่ายรุกจากผู้ครอบครองบอลและผู้ครอบครองบอลส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมอีกคนเพื่อครอบครองบอลต่อไป</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (5 นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.สำรวจจำนวนและตรวจการแต่งกายของนักเรียนถามคำถามเข้าสู่เนื้อหา</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 5 กลุ่มตามแถวแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่มอาสาเป็นตัวแทนออกมาทำเพื่อนยึดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถอบอุ่นร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

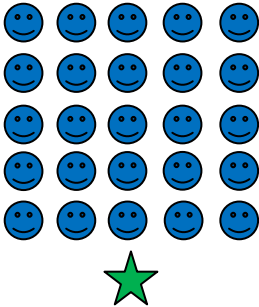
สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย (10 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว</p> <p>ดังรูป </p> <p> = ครู = นักเรียน</p> <p>2. ครูอธิบายกฎ กติกาการเล่นเกมวงล้อบอลมหาสนุก</p> <p>3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มให้นักเรียนเล่นเกมวงล้อบอลมหาสนุก โดยให้แต่ละกลุ่มกระโดดข้ามกรวยโดยถือลูกบอลไปด้วย จากนั้นวิ่งกลับไปส่งบอลต่อให้เพื่อน กลุ่มไหนปฏิบัติครบ 5 รอบก่อนเป็นฝ่ายชนะ</p> <p></p> <p> = ครู = นักเรียน</p> <p> = กรวย = ทิศทาง</p> <p>กระโดด = ทิศทางการวิ่ง</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติ ของนักเรียน</p> <p>1. สังเกตว่านักเรียน ทุกคนได้ออกกำลัง กายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทาง กาย</p> <p>2. การสังเกต นักเรียนทุกคนมี ระเบียบวินัยใน ตนเองในการ ปฏิบัติกิจกรรมเล่น เกมวงล้อบอลมหา สนุกเต็มความ สามารถอย่าง ถูกต้องตามกฎ กติกาและมีความ สนุกสนาน</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 3 อธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2. ครูอธิบายและสาธิตการเล่นเป็นทีมทักษะการทำซึ่งบอลและการเลี้ยงบอลอ้อมหลัง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนจับคู่และให้ลูกฟุตบอลคู่ละ 1 ลูก ให้นักเรียนแต่ละคู่ฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนฝึกปฏิบัติทักษะการทำซึ่งบอลและการเลี้ยงบอลอ้อมหลังคนละ 5 ครั้ง</p>	<p>การทำกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์</p> <p>1. ขั้นเล่นตามลำดับ</p> <p>นักเรียนทุกคนเข้าแถวในกลุ่มได้ฝึกปฏิบัติทักษะการทำซึ่งบอลโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวในกลุ่มได้ฝึกปฏิบัติการเล่นเป็นทีม 2 ต่อ 1 ฝึกการทำซึ่งบอล ปฏิบัติทีมละ 10 ครั้ง (กิจกรรมนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติทักษะภายในกลุ่มตามกฎเกณฑ์และตามลำดับก่อนหลังที่วางไว้เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบและความอดทน)</p> <p> = ครู = นักเรียน = กรวย = ลูกฟุตบอล = ทิศทางการส่งลูก = ทิศทางการวิ่ง </p>	<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
		<p>2. ขั้นตนเองเป็นใหญ่</p> <p>ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการทำซึ่งบอลโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนของกลุ่มออกมากลุ่มละ 4คน ออกมาปฏิบัติทักษะทำซึ่งบอลภายในเวลา 1 นาทีกลุ่มไหนทำได้คะแนนสูงสุด(จำนวนครั้ง)เป็นฝ่ายชนะ(กิจกรรมนี้นักเรียนได้มีการแข่งขันและกล้าที่จะอาสาเป็นตัวแทนกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความเป็นผู้นำและความเชื่อมั่นตนเอง)</p> <p> ★ = ครู 😊 = นักเรียน ▲ = กรวย ● = ลูกฟุตบอล ➡ = ทิศทางการส่งลูก ➡ = ทิศทางการวิ่ง </p>	<p>สังเกตความมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะและสามารถปฏิบัติตามทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผล การเรียนรู้
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ครูกำหนด</p> <p>2. ครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเลี้ยงบอลอ้อมหลัง</p>	<p>3. ขั้นร่วมมือ</p> <p>ครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติเป็นคู่แรก คู่ที่สอง ตามลำดับ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแข่งขันปฏิบัติทักษะ การเลี้ยงบอลอ้อมหลังภายในเวลา 2 นาที กลุ่มไหนทำประตูได้มากที่สุด และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะโดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่ม (นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและได้ทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้เป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นตนเอง ความอดทนและด้านความเป็นผู้นำ)</p> <p>10m</p> <p>😊 = นักเรียน ▲ = กววย ● = ลูกฟุตบอล ➡ (yellow) = ทิศทางการส่งลูก ➡ (black) = ทิศทางการวิ่ง ➡ (green) = ทิศทางการเลี้ยงลูกบอล</p>	<p>สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนและควมมีระเบียบวินัยในตนเองในการปฏิบัติทักษะตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p>

สาระการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ตามแนวคิดของเพียเจต์	การ ประเมินผล การเรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p> <p>4.ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น2กลุ่มให้นักเรียนแข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอล</p>	<p>4. ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์</p> <p>ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคลโดยให้มีการเลือกหัวหน้าทีมหนึ่งคนโดยจากการคัดเลือกจากเพื่อนร่วมทีมและผู้รักษาประตูหนึ่งคนโดยมีชื่อแม้ว่าก่อนที่จะยิงประตูนักเรียนต้องทำซิงบอลหรือเลี้ยงบอลอ้อมหลังก่อนที่จะยิงประตูถึงจะนับให้เป็นประตูได้และเมื่อยิงประตูได้ให้นักเรียนแสดงท่าทางดีใจออกมาทำ(นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทเพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเองด้าน ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทนและความเป็นผู้นำ)</p>	<p>สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆได้มอบหมาย</p>

สาระการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมตามแนวคิดของเพียเจต์	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5นาที)</p> <p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>★ = ครู 😊 = นักเรียน</p> <p>2.ครูนำนักเรียนคลายอุ้งโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทเรียนและผลการปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง 4 ด้าน</p> <p>5.นัดหมายการเรียนรู้ครั้งต่อไป</p> <p>6.ครูให้หัวหน้าส่งเลิกแถว</p>		<p>สังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>สังเกตว่านักเรียนสามารถคลายอุ้งร่างกายโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้</p>

สื่ออุปกรณ์และแหล่งการเรียนรู้

1.ลูกฟุตบอล 30 ลูก 2.กรวย 30 อัน 3.เสื้อทีมใช้สำหรับแบ่งข้าง 15 ตัว 5.สนามฟุตบอล

บันทึกหลังการสอน

.....

.....

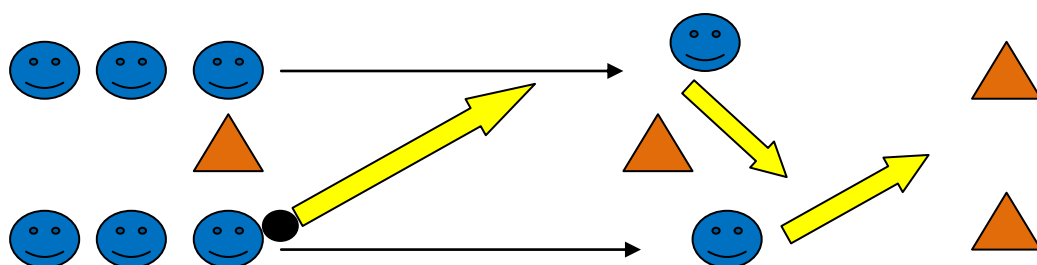
.....

ใบความรู้ ที่ 8 การเล่นเป็นทีม

การเล่นเป็นทีมเบื้องต้นนั้นต้องเรียนรู้วิธีการและกลยุทธ์ต่างๆในการเอาชนะคู่ต่อสู้ ประกอบไปด้วยการเล่น 2:1 3:2 ฯลฯ มีทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ และต้องใช้ทักษะต่างๆของแต่ละบุคคล ได้แก่

การทำซึ่ง

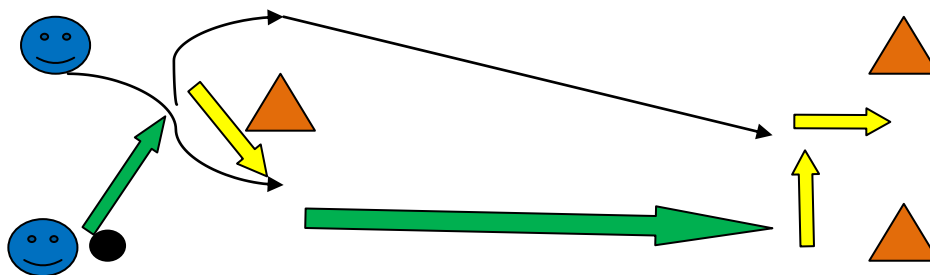
เป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกและส่งให้เพื่อนร่วมทีม และให้เพื่อนร่วมทีมที่ได้รับลูกส่งกลับคืนผู้ส่งอีกครั้งเพื่อหลอกคู่ต่อสู้ที่เป็นฝ่ายรับ

😊 = นักเรียน ▲ = กววย ● = ลูกฟุตบอล ➡ = ทิศทางการส่งลูก → = ทิศทางการวิ่ง

การเลี้ยงอ้อมหลัง

เป็นการครอบครองบอลของฝ่ายรุกมุ่งหน้าเข้าหาฝ่ายรับและให้เพื่อนร่วมทีมวิ่งอ้อมหลังผู้ที่ครอบครองบอล ฝ่ายรับก็จะพยายามเข้าแย่งบอลจากฝ่ายรุกจากผู้ที่ครอบครองบอล และผู้ที่ครอบครองบอลส่งบอลให้เพื่อนร่วมทีมอีกคนเพื่อครอบครองบอลต่อไป

😊 = นักเรียน ▲ = กววย ● = ลูกฟุตบอล ➡ = ทิศทางการส่งลูก → = ทิศทางการวิ่ง

➡ = ทิศทางการเลี้ยงลูกบอล

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง
2. แบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง

1. แบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง

ชื่อ (ด.ช./ด.ญ.).....นามสกุล.....เลขที่.....
 ระดับชั้น..... อายุ.....
 วัน/เดือน/ปีที่ทดสอบ...../...../..... สถานที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
 ความรู้สึกหรือการกระทำที่แท้จริงของตนเอง โดยมีเกณฑ์ประกอบการพิจารณา
 ดังนี้ ในกรณีที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น 10 ครั้ง ถ้านักเรียนปฏิบัติ

ทำเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 10 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำบ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 7-9 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำพอกๆกับไม่ทำ	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 4-6 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ทำน้อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 1-3 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์
ไม่เคยทำเลย	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติ 0 ครั้ง	ใน 1 สัปดาห์

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	พฤติกรรม	ไม่เคย ทำเลย	ทำน้อย ครั้ง	ทำพอกๆ กับไม่ทำ	ทำบ่อย ครั้ง	ทำเป็น ประจำ
0	ใช้วาจาไม่สุภาพในขณะที่เรียน	✓				
00	ชอบแกล้งเพื่อน				✓	

ข้อ ที่	พฤติกรรม	ไม่เคย ทำเลย	ทำน้อย ครั้ง	ทำพอๆ กับไม่ทำ	ทำบ่อย ครั้ง	ทำเป็น ประจำ
ด้านความรับผิดชอบ						
1.	นักเรียนเข้าเรียนตรงตามเวลา					
2.	นักเรียนแต่งกายถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน					
3.	นักเรียนเข้าแถวตามลำดับก่อนหลังในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ					
4.	นักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจในการฝึกปฏิบัติ					
5.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นและการฝึกทักษะ					
6.	นักเรียนปฏิบัติตามหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ โดยไม่ต้องเตือน เช่น เข้าแถว นำอุปกรณ์จากที่เก็บมาปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์หลังเลิกฝึกซ้อม					
7.	นักเรียนแย่งอุปกรณ์กันขณะที่ผู้อื่นกำลังใช้อยู่					
8.	นักเรียนตั้งใจฟังเมื่อเวลาครูอธิบายหรือสาธิตทักษะ					
9.	เมื่อเรียนเสร็จแล้วนักเรียนจะช่วยคุณครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ					
10.	นักเรียนนำแบบฝึกที่เรียนในวันนี้ไปฝึกทบทวนต่อที่บ้าน					
ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง						
11.	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจที่ครูสอนนักเรียนจะซักถามให้เข้าใจ					
12.	เมื่อมีการทำกิจกรรมใดๆนักเรียนจะอาสาเป็นคนแรกเสมอ					
13.	เมื่อครูให้ออกมาสาธิต นักเรียนจะยกมือก่อนเพื่อน					
14.	นักเรียนกล้าปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร					
15.	เมื่อมีการประชุมภายในทีมนักเรียนมักจะแสดงความคิดเห็น					
16.	นักเรียนกล้าทักท้วงเมื่อเห็นว่าเพื่อนทำผิด					

ข้อ ที่	พฤติกรรม	ไม่เคย ทำเลย	ทำน้อย ครั้ง	ทำพอๆ กับไม่ทำ	ทำบ่อย ครั้ง	ทำเป็น ประจำ
17.	เมื่อนักเรียนปฏิบัติทักษะจนชำนาญแล้ว นักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อนๆต่อ					
18.	เมื่อนักเรียนคิดว่าทักษะที่ครูสอนเป็นสิ่งที่ถูก นักเรียนจะทำสิ่งนั้น					
19.	เมื่อนักเรียนยิงลูกโทษพลาดนักเรียนจะขอยิงแก้ ตัวถ้ามีโอกาส					
20.	ถ้านักเรียนได้ออกมาสาธิตทักษะให้เพื่อนดูแล้ว นักเรียนทำผิดครั้งหน้านักเรียนจะไม่กล้าออกมา สาธิตให้เพื่อนดูอีก					
ด้านความอดทน						
21.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะจนเสร็จกระบวนการ โดย ไม่เล่นกันระหว่างฝึกปฏิบัติ					
22.	แม้ทักษะจะยากสักแค่ไหนนักเรียนจะมุ่งมั่นทำ ให้สำเร็จ					
23.	นักเรียนมีอารมณ์โกรธเมื่อถูกเพื่อนเจตนาเล่น ผิดกฎ					
24.	นักเรียนจะอดทนกับระยะเวลาการฝึกทักษะที่ ยาวนานโดยไม่มีเลิกฝึกทักษะกลางคัน					
25.	นักเรียนพูดคุยกัน หยอกล้อเล่นกันขณะครูกำลัง อธิบาย					
26.	นักเรียนตั้งใจฝึกทักษะให้ได้ผลดีที่สุดถึงแม้ นักเรียนจะไม่ชอบเลยก็ตาม					
27.	นักเรียนสามารถเล่นกีฬาต่อไปได้เมื่อถูกเพื่อนๆ ยั่วโมโห					
28.	เมื่อได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะนักเรียนจะทำ ให้สำเร็จเสมอ					
29.	เมื่อมีคู่ต่อสู้เยาะเย้ยนักเรียนจะมีอารมณ์โมโห					
30.	นักเรียนตั้งใจเรียนจนหมดชั่วโมงแม้ไม่ใช่วิชาที่ ตัวเองชอบก็ตาม					

ข้อ ที่	พฤติกรรม	ไม่เคย ทำเลย	ทำน้อย ครั้ง	ทำพอๆ กับไม่ทำ	ทำบ่อย ครั้ง	ทำเป็น ประจำ
ด้านความเป็นผู้นำ						
31.	นักเรียนแสดงออกความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย					
32.	นักเรียนคอยให้กำลังใจเพื่อนๆอยู่เสมอ					
33.	นักเรียนปฏิบัติกับเพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน					
34.	นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและร่วมมือปรึกษาหารือกันเพื่อปรับปรุงภายในทีม					
35.	นักเรียนเจตนาเล่นผิดกฎ กติกา มารยาทในการเล่นฟุตบอล					
36.	นักเรียนยินดีรับเปลี่ยนความคิดหากมีผู้อื่นเสนอความคิดเห็นที่ดีกว่า					
37.	นักเรียนจะเป็นคนคอยตักเตือนเพื่อนเมื่อทำผิดกฎกติกา มารยาทในการเล่นฟุตบอล					
38.	นักเรียนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียน					
39.	เมื่อเกิดความขัดแย้งภายในทีมนักเรียนจะช่วยเข้าไปไกล่เกลี่ย					
40.	นักเรียนพูดเยาะเย้ยคู่ต่อสู้เมื่อตัวเองชนะ					

2) แบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง

ชื่อนักเรียน(ด.ช./ด.ญ.).....ระดับชั้น.....

อายุ..... ผู้สังเกต.....

วัน/เดือน/ปีที่บันทึก...../...../..... เวลา.....น.ถึง.....น.

สถานที่.....

ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ได้แก่

1) ด้านความรับผิดชอบ

1.1 นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
1.2 นักเรียนแต่งกายถูกระเบียบตามกฎระเบียบของโรงเรียน	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
1.3 นักเรียนเรียนเสร็จแล้วช่วยคุณครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
1.4 นักเรียนเข้าแถวตามลำดับในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
1.5 นักเรียนมีความสนใจ เอาใจใส่ ตั้งใจในการเรียน	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด

2) ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

2.1 นักเรียนมักจะแสดงความคิดเห็นออกมาเสมอ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
2.2 นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะโดยไม่อายใคร	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
2.3 เมื่อครูให้ออกมาสาธิต นักเรียนรีบยกมือเพื่อขอออกมาเป็นผู้สาธิตคนแรกเสมอ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
2.4 นักเรียนปฏิบัติทักษะจนชำนาญแล้วนักเรียนกล้าที่จะไปสอนเพื่อนๆต่อ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
2.5 นักเรียนไม่เข้าใจที่ครูสอนนักเรียนจะซักถามให้เข้าใจ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด

3) ด้านความอดทน

3.1 นักเรียนตั้งใจเรียนโดยไม่แก่งัดกันระหว่างฝึกปฏิบัติ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
3.2 นักเรียนพูดคุยกันเล่นกันขณะครูกำลังอธิบาย สาธิต	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
3.3 นักเรียนมีอารมณ์โกรธเมื่อถูกเพื่อนๆเจตนาเล่นผิดกฎ	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
3.4 นักเรียนอดทนฝึกทักษะจนเสร็จโดยไม่เลิกกลางคัน	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด
3.5 นักเรียนตั้งใจเรียนจนหมดชั่วโมงแม้ไม่ใช่วิชาที่ตัวเองชอบก็ตาม	☐ เกิด ☐ ไม่เกิด

4) ด้านความเป็นผู้นำ

- 4.1 นักเรียนแสดงควมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย เกิด ไม่เกิด
- 4.2 นักเรียนแสดงการกระทำที่เอาเปรียบผู้อื่น (ขี้โกง) เกิด ไม่เกิด
- 4.3 นักเรียนให้กำลังใจเพื่อนๆอยู่เสมอ เกิด ไม่เกิด
- 4.4 นักเรียนจะเป็นคนตักเตือนเพื่อนเมื่อทำผิด เกิด ไม่เกิด
- 4.5 นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เกิด ไม่เกิด

ภาคผนวก จ

การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความมีระเบียบวินัย
ในตนเอง

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
1.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาระ และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.94	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
2.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							0.97	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
3.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.97	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

แผนการจัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
4.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.94	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
5.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.97	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
6.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	รวม							1.00	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
7.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						0.94	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่	รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		คน ที่1	คน ที่2	คน ที่3	คน ที่4	คน ที่5			
8.	1.สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	2.จุดประสงค์การ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	3.สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.ขั้นตอนจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.1ขั้นเตรียม	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.2ขั้นพัฒนา สมรรถภาพทางกาย	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3ขั้นอธิบาย สาธิต และฝึกปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.1ขั้นเล่น ตามลำดับ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.3.2ขั้นตนเองเป็น ใหญ่	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4ขั้นนำไปใช้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.1ขั้นร่วมมือ	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.4.2ขั้นเล่นอย่างมี กฎเกณฑ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	4.5ขั้นสรุป	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
	5.สื่อและอุปกรณ์	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
6.ใบความรู้	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้	
	รวม						1.00	ใช้ได้	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความมีระเบียบวินัยในตนเอง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
ด้านความรับผิดชอบ								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	0	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 8	0	1	1	1	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	-1	3.00	0.60	ใช้ได้
รวม							0.90	ใช้ได้
ด้านความเชื่อมั่น								
ในตนเอง								
ข้อที่ 11	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.86	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
ด้านความอดทน								
ข้อที่ 21	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 22	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 23	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 24	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 25	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 26	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 27	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 28	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 29	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 30	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.82	ใช้ได้
ด้านความเป็นผู้นำ								
ข้อที่ 31	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 32	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 33	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 34	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 35	1	1	1	0	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 36	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 37	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 38	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 39	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 40	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.86	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบบันทึกความมีระเบียบวินัยในตนเอง

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
ด้านความรับผิดชอบ								
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้
ด้านความเชื่อมั่น								
ในตนเอง								
ข้อที่ 6	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	0	5.00	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
รวม							0.86	ใช้ได้
ด้านความอดทน								
ข้อที่ 11	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 12	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 13	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 14	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 15	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.84	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน($\sum R$)	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5			
ด้านความเป็นผู้นำ								
ข้อที่ 16	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 17	1	1	1	0	0	3.00	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 18	1	1	1	0	1	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 19	1	1	1	1	0	4.00	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 20	1	1	1	1	1	5.00	1.00	ใช้ได้
รวม							0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

1. ตารางเปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม
2. ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

1. ตารางเปรียบเทียบคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 1.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กลุ่มควบคุม	30	14.73	2.16	17.96	1.99	7.91	0.00*
กลุ่มทดลอง	30	14.73	2.42	19.16	1.20	8.05	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 1.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.16 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.73 คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.96 คะแนน

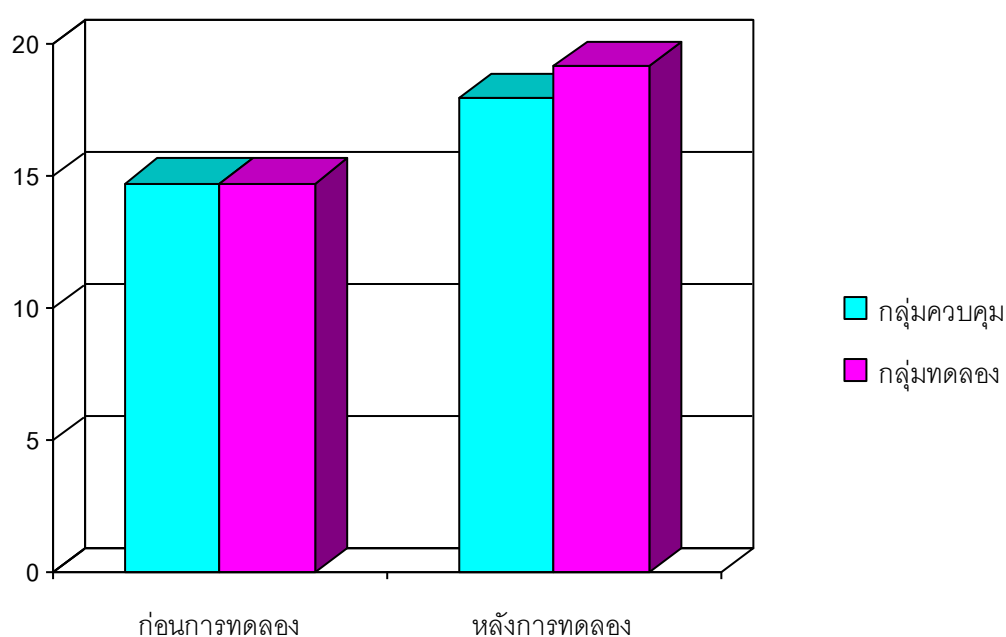
ตารางที่ 1.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มควบคุม	30	17.96	1.99	2.82	0.00*
กลุ่มทดลอง	30	19.16	1.20		

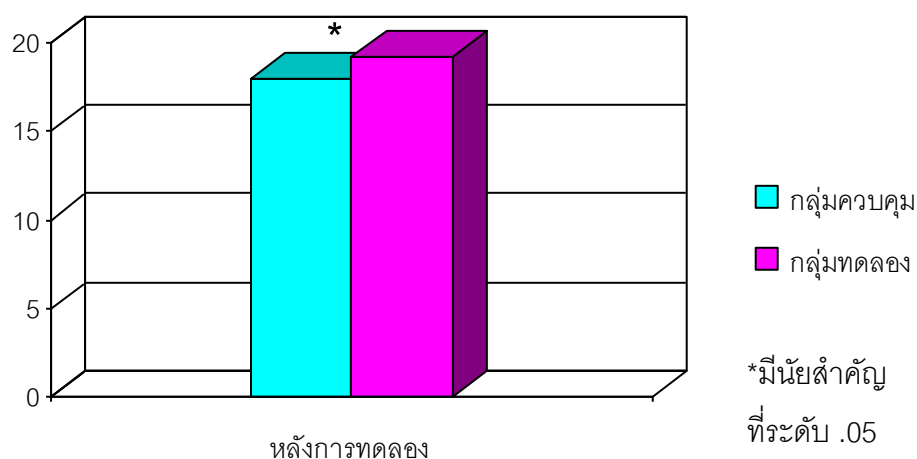
* $p < .05$

จากตารางที่ 1.2 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.16 คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.96 คะแนน

แผนภาพที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

แผนภาพที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

2. ตารางเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
กลุ่มควบคุม	30	8.43	1.92	10.50	2.14	8.01	0.00*
กลุ่มทดลอง	30	8.50	2.84	12.73	3.13	17.42	0.00*

* $p < .05$

จากตารางที่ 2.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดของเพียเจต์ที่มีผลต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.50คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.73คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.43คะแนน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.50คะแนน

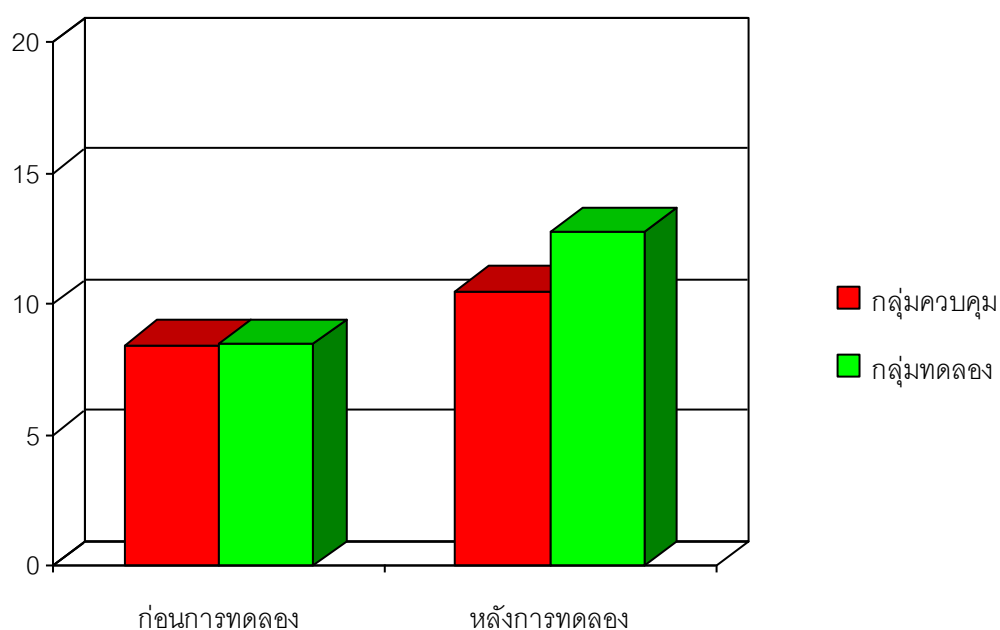
ตารางที่ 2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

	n	หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	SD		
กลุ่มควบคุม	30	10.50	2.14	3.21	0.00*
กลุ่มทดลอง	30	12.73	3.13		

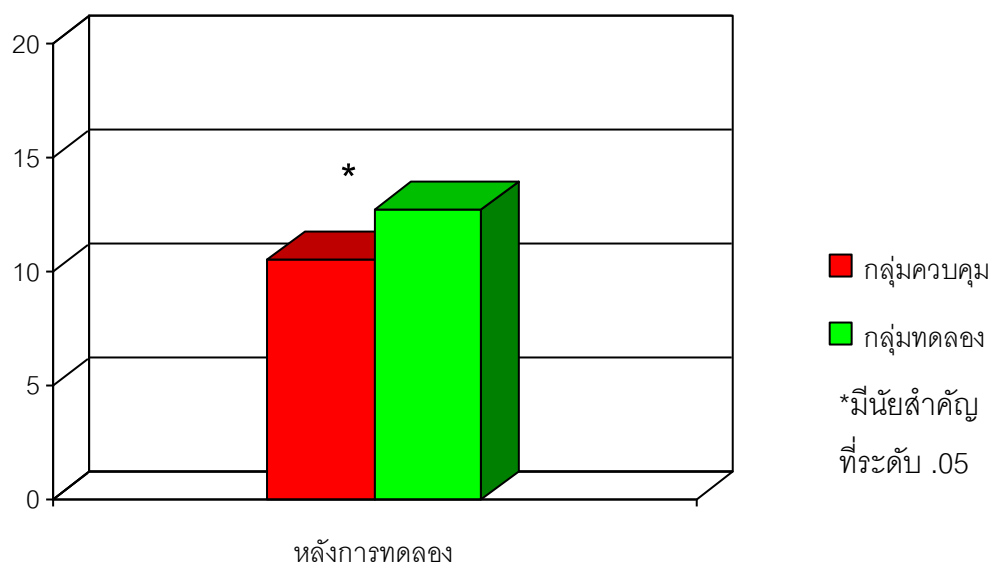
* $p < .05$

จากตารางที่ 2.2 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.73คะแนนและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.50คะแนน

แผนภาพที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

แผนภาพที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

ภาคผนวก ช
ภาพกิจกรรมในการทำวิจัย

ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเองและด้านความเป็นผู้นำ โดยการตรวจเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ความตรงต่อเวลาแล้วให้นักเรียนแต่กลุ่มอาสาเป็นตัวแทนออกมานำเพื่อนยืดเหยียดกล้ามเนื้อขาคนละ 2 ท่า

ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายด้านระบบไหลเวียนของโลหิต และด้านความคล่องแคล่วว่องไวด้วยการเล่นเกมวิ่งเบรียวและปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเองด้านความอดทน

ชั้นอธิบาย สาธิตและฝึกปฏิบัติ

(1) ชั้นเล่นตามลำดับ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิตโดยให้นักเรียนทุกคนเข้าแถวอย่างเป็นระเบียบในกลุ่มตนเองเพื่อปฏิบัติทักษะนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะได้ปฏิบัติทักษะทุกคนตามลำดับจนครบแล้ว เมื่อเริ่มต้นใหม่ให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันโดยรอสัญญาณนกหวีดจากครู

(2) ชั้นเองเป็นใหญ่ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเอง ด้านเชื่องมั่นในตนเองโดยครูให้นักเรียนเข้าแถวตามกลุ่มและขออาสาสมัครนักเรียนเป็นตัวแทนกลุ่มออกมา 4 คน ออกมาเพื่อแข่งขัน ปฏิบัติทักษะ กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้เสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

ชั้นนำไปใช้

(3) ชั้นร่วมมือ ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ และด้านความอดทนโดยครูกำหนดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มแข่งขันตามที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนภายในกลุ่มได้กำหนดคนที่จะปฏิบัติเป็นคนแรก คนที่สองตามลำดับโดยให้นักเรียนช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมให้คำแนะนำปรับปรุง

(4) ชั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ ในชั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านความรับผิดชอบ และความเป็นผู้นำโดยครูให้นักเรียน แข่งขันกีฬาฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยครูจะให้กฎกติกาในการเล่นแต่ละเกมนั้นๆ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายประโยชน์ของทักษะและให้นักเรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ต่างๆในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความมีระเบียบวินัยในตนเอง4 ด้าน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนปฏิบัติตนให้ถูกสุขลักษณะ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย จักริน ด้วงคำ เกิดวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ.2530 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก โรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนวัดสุทธิวราราม ปีการศึกษา 2548 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2552 เข้าศึกษาต่อปริญญาโท สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2553